BİRLEŞİK METAL-İŞ

BİRLEŞİK METAL İŞÇİLERİ SENDİKASI GAZETESİ

SAYI 207 | www.birlesikmetal.org | Temmuz 2012

GÜNDEM

Zalimlerin zulmüne boyun eğmeyeceğiz...

Tarih, umut ve inancımızı kalpsiz ve karanlık bir çağın içinde sınıyor. Bize yaşanabilecek tek hayat olarak dayatılan kapitalizm en vahşi en pervasız ve en çaresiz haliyle, neo liberalizmle muhafazakarlığın mutlu evliliği olarak karşımıza çıkıyor.

Dünyanın her yerinde yaşam hakkı dahil her türlü hakkımıza pervasızca saldırmaktan geri durmuyor.

İşçilerin, emekçilerin mücadelesi ile elde edilmiş olan demokratik ve sosyal haklara teker teker el konuluyor.

İnsan olmakla erişime hak kazandığımızı düşündüğümüz sağlık ve eğitim gibi temel haklar, çağın tanrısı paraya kurban veriliyor.

Türkiye, bunun istisnası olmak bir yana, bu küresel talanın AKP iktidarı eliyle "büyüyen ekonomi" adı altında yaldızlanarak sürüme verildiği yerlerden biri.

Parasız eğitim ve sağlık gibi temel hakları ortadan kaldıran AKP iktidarı doğal kaynakları özel şirketlere peşkeş çekmenin ustası olmuş durumda. AKP-hükümetinin diğer bir uzmanlık alanı ise ataerkilliğin bilinç altının en derin noktalarını gıdıklamak. Muhafazakar bir söylemle Türkiye nüfusunun yarısı olan kadınları kamusal alanda aşağılayıp değersizleştirmeye çalışmasıdır.

Neoliberal muhafazakarlık bu bağlamda kadınların asıl yerlerinin evleri, asıl işlerinin çocuk doğurmak olduğunu durmadan tekrarlıyor. Kadına daha az ücret ödenmesini meşrulaştırıyor. Kadın emeğini ucuzlatıyor. Böylelikle ev içinde zaten görünmez olan kadın emeği formal istihdam içerisinde de değersizleştiriliyor.

Kadınlar üzerinde uygulanan değersizleştirme politikalarının en vahim sonucu kadınların cins temelli bir katliama tabii tutulmasıdır. Kadınlara, kendilerine çizilen ve erkeklere ait olan hayatın dışına çıktıklarında, başkaldırdıklarında, onların kuralları ile oynamadıklarında hesaplarının nasıl görüleceğine dair politik bir ders veriliyor.

Amerikan muhafazakarlığından ödünç alınmış çirkin bir taklitle kürtaj tartışmaları arasında çocuklarımızdan herhangi biri; kör kurşun yiyip ölmeden, barışın karınca evi gibi çok zor kurulan ama bir üflemeyle kolayca bozulabilen ülkemizde can vermeden, bir sınır karakolunda bombalanmadan, 24 kişinin kendi rızası ile tecavüzüne uğrayıp ruh ve vucüt bütünlüğü bozulmadan, ucuz iş gücü olacak güne erişebilirse, orada da iş cinayetine kurban gidecek.

Emekçiler hükümetin kaynak imkan ve personel ayırmayarak denetlememeyi seçtiği işyerlerinde, işçi sınıfının birer mensubu olmaları sebebiyle sistematik olarak öldürülmekteler. Dünyanın ışıltılı vitrinlerini süslemek için ömürlerini kotların üzerine döken kot kumlama işçileri, Karadon madeninde yerin yedi kat dibine gömülen büyük yürekli madenciler, bir gölette plastik bir botla tamirata gönderilen ve orada haykırarak can veren TEDAŞ işçileri, Esenyurt'ta ateşte yanan canlar, inşaatlardan, gemi gövdelerinden düşen, dökülen insan hayatları.

"Sendika da ne imiş?"

İleri demokrasileri, sendikaya karşı olmalarını emrediyor. "Sendika da ne imiş?" deniliyor.

Ve nihayet, hükümet, toplu sözleşme pazarlığının grev kapısına dayanması nedeni ile, hava iş kolunda grevi yasaklayan bir yasa çıkarıyor. İleri demokrasi, "Hemen grevi yasakla!" diyor.

Korsan taksi çalıştıranlara verilecek cezaları düzenleyen bir kanunun içine, "THY'de grev yasak" kanunu da konarak, öncekilerde olduğu gibi bir "torba" yasa ile ileri demokrasi örneği sergilediler. İleri demokrasi, torbalıdır. İşçilere, hakkınızı hukukunuzu unutun, yetkilerinizi de zaten iki dudağımızın arasında bekletiyoruz istersek göndermeyiz deniliyor.

İşçiler sendikal mücadeleyi bırakın, sendika boş iş, kendinizi devletin şevkatli kollarına teslim edin, deniliyor. Yok eğer sizin kaderinizde fakirlik, açlık, ölüm, soğuktan donarak ölmek, yanarak ölmek, patlamada ölmek, tersanede iş kazasına kurban gitmek, selde minibüsün içinde can vermek, sigortasız çalışmak, aybaşında maaşınızı alamamak varsa, kaderinizdir buna kimse bir şey yapamaz deniliyor.

Saldırılar Çok Yönlü, Direniş Her Yerde

Görüldüğü gibi, bizdeki demokrasi, işçiler için, emekçiler için, halklar için, katıksız bir diktatörlüktür, Faşizmdir büyük bir zulümdür. İşçiler için bu anayasada sendika ve grev hakkının yok edilmesi planlanmaktadır. İşte size örneği. İşte size sivil anayasa! İster 12 Eylül hükümeti olsun, ister sivil hükümetler, gelenek, daha da azgınlaşarak devam etmektedir.

İşçi sınıfının elindeki tüm hakların gaspedilmesi süreci başlatılmıştır. THY'de grev yasağı, gerçek anlamı ile bir dönüm noktasıdır. Sadece THY işçileri değil, tüm işçi ve emekçiler, farklı sektörlerdeki işçiler bu yasağa karşı direnmelidir. Aksi takdirde işçiler bu tarihten başlayarak, her gün yeni bir yasakla karşı karşıya kalacaklardır. Bu sadece THY ile sınırlı kalacak bir adım değildir.

Devlet, bir bütün olarak işçi haklarını tırpanlamak, sendikaları tümden yok etmek istiyor.

Sendikalar uzun süre devletin kontrolü altında zaten güç kaybetmiştir. Şimdi, sendikaların bu zayıf anında, işçi haklarını tırpanlamak için bir saldırı başlatılmıştır. Bu nefes darlığı çeken torba yasalı demokrasiye dur denmezse, arkası gelecektir.

Nihayetinde sendikalara yapılan saldırıların geldiği nokta ise KESK'e yapılan sindirme girişimleridir. KESK başkanı dahil bir çok sendikacı daha önce milletvekillerine, gazetecilere, öğrencilere karşı yapılan girişimlerin benzeri bir operasyonla gözaltına alınmışlardır. Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) ve KESK'e bağlı Eğitim-Sen, SES, BES, ESM, Tüm Bel-Sen, Haber-Sen ve Tarım Orkam-Sen'in genel merkezlerine, sendikaların kimi şubelerine ve kamu emekçilerinin evlerine düzenlenen baskınlar, demokrasinin olmasa da baskıların ne kadar çok ilerlediğinin çarpıcı birer örneğidir.

Ancak siyasi iktidarın yürüttüğü operasyonlar bununla kalmamakta ve hazırladıkları iki yasa ile daha da derinleşmekte, daha da "ileri" gitmektedir.

Bu yasa tasarılarından biri Toplu İş İlişkileri Yasası, diğeri ise ulusal istihdam stratejisine bağlı olarak İş Yasasında yapılacak değişikliklerdir.

Ulusal istihdam stratejisinin amacı işçileri tamamen güvencesiz ve esnek bir çalışma yaşamına mahkum etmektir. Bu güvencesizliğin ilk adımı 65 yıllık kazanımımız olan kıdem tazminatlarımızı fon adı altında hiç ederek işçilerin iş güvencelerinin tam anlamıyla sona erdirilmesidir. Bir diğeri taşeronlaştırma ile ilgili tüm engelleri ortadan kaldırmak ve sermayeye ucuz işgücü temin etmektir. İşçilerin alınıp satılmasının aracı olan Özel İstihdam Büroları kurarak amele pazarlarının meşrulaştırılmasıdır. Esnek çalışma uygulamaları karşısında bugünkü yasada var olan "işçi onayının" kaldırılarak esnek ve güvencesiz çalışmanın işverenlerin iki dudağı arasına teslim edilmesidir.

İşte sendikal yasalarda özgürlük adına en ufak bir adım atmaya yanaşmayan hükümet, iş yasasında yapacağı değişikliklerle işçi sınıfının tüm kazanılmış haklarının ortadan kalkmasının zeminini oluşturmuş olacaktır. Çok yakında herkes ileri demokrasinin örgütsüz toplum anlamına geldiğini yaşayarak görecektir.

Şimdi, işçi ve emekçilerin, yoksul köylülerin, tüm ezilenlerin, öğrencilerin, memurların, 15- 16 Haziran ruhu ile topyekûn direnişe geçmesinin zamanıdır.

Metal işçilerinin umudu

Geçen dönem MESS ile yürütülen grup toplu iş sözleşmesi görüşmelerini başarı ile tamamlayan sendikamız, 2012 dönemi sözleşme sürecinin, Sendikamızın grup toplu iş sözleşme çalışmalarının ilk adımını, Mart ayının başında MESS üyesi işyerlerinin baş temsilcileri ve şube yöneticilerimizin bu tesislerimizde gerçekleştirdiği bir haftalık atölye çalışması ile atmıştır. İkinci adım ise 4 Mayıs tarihi itibariyle Çalışma Bakanlığına yapmış olduğumuz yetki tespit başvuruları ile devam etmiştir.

2010-12 grup toplu iş sözleşmesinde bütün ezberleri bozarak, MESS ve işbirlikçi sarı sendika tarafından dayatılan sözleşmeyi 21 işyerinde ilan ettiği grevlerle geri püskürterek, 5.35 dayatmasının iki mislini elde eden ve esnek çalışmayı kabul etmeyen sendikamız bu dönem de yine tüm metal işçilerinin umudu olacaktır.

Birleşik Metal-İş Sendikası daha sözleşme görüşmeleri başlamadan tüm metal işçilerinin umudu ve sözcüsü olarak tayin edilmiştir. Omuzlarımıza yüklenen yükün ağırlığının farkındayız. Metal işçileri bu sözleşme döneminde vereceği mücadele ile bir sonraki sözleşme dönemine sermaye-sarı sendika ittifakı olmadan girme şansını yakalamayı hedeflemektedir.

Birleşik Metal İşçileri Sendikası Gazetesi
Sayı: 207 / Temmuz 2012 (Yerel Süreli Yayın)
Sahibi: Birleşik Metal-İş adına
Genel Başkan **Adnan Serdaroğlu**
Yayın Yönetmeni: Genel Eğt.Skr. **Seyfettin Gülengül**
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: **Sebahattin Gerçeker**
Yazı Kurulu: **Alpaslan Savaş, Canan Arslan, Çiğdem Çidamlı, Gökhan Düren, Mehmet Beşeli, Sinem Çetinkaya**
Tasarım-Teknik Hazırlık: Basın Yayın Dairesi
Adres: Tünel Yolu Cd. No.2 34744 Bostancı-İstanbul
Tel: 0216 380 8590 Faks: 0216 410 6626
www.birlesikmetal.org e-posta: bilgi@birlesikmetal.org
Baskı: Ömür Matbaacılık A.Ş. Beysan Sanayi Sitesi, Birlik Cd. No:20 Haramidere-İstanbul Tel: 0212 422 7600

Sendikal yasaklara, ucuz istihdam stratejisine geçit vermeyeceğiz!

Zalimin zulmüne direneceğiz!

Konfederasyonumuz DİSK; "Zalimin zulmüne direneceğiz! Sendikal Yasaklara, Ucuz İstihdam Stratejisine Geçit Vermeyeceğiz!" adı altında ülke çapında bir kampanya başlatmıştır.

AKP iktidarının emekçilere dünyayı dar getiren politikalarına karşı,

- "Ucuz" istihdamı hedefleyen "Ulusal İstihdam Stratejisi"ne,
- İşçiyi köleleştiren "Özel İstihdam Büroları"na,
- Kıdem tazminatının gasp edilmesine,
- Toplu İş İlişkileri Yasa Tasarısı'na,
- Sendikal grev yasaklarına,
- Esnek çalıştırmaya,
- Taşeronlaştırmaya ve güvencesizliğe,
- İşsizliğe, yoksulluğa,
- Sendikal hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasına,
- İşçilerin iş cinayetlerine kurban edilmesine,
- Örgütsüzleştirmelere,
- Toplumun baskı altına alınmasına karşı,

insan onuruna yaraşır iş hakkını ve insanca bir yaşamı savunmak için tüm ülke çapında bir imza kampanyası başlatıldı.

Kampanya kapsamında, 15-16 Haziran direnişinin 42. yılında, ülke çapında yaygın bir şeklide afişleme ve bildiri dağıtımı yapıldı

Planlanan kitlesel etkinlikler yaşama geçirildi. 15 Haziran Cuma günü "zulme karşı alanlara" çağrısı ile tüm ülkede yürüyüşler ve basın açıklamaları yapıldı.

18-22 Haziran tarihlerinde meydanlarda açılan standlarda bildiri dağıtımı yapıldı ve imza toplandı.

26 Haziran'da ise ülke çapında DİSK'in örgütlü olduğu tüm fabrikalarda çalışan işçiler "Kıdem Tazminatıma Dokunma" yazılı kokartlar taktılar.

28 Haziran'da vardiya giriş ve çıkışlarında kitlesel yürüyüşler gerçekleştirildi.

Eylemler internet sitemizde

26 ve 28 Haziran'da İstanbul 2 Nolu Subemizde örgütlü Konvekta, Balıkçıoğlu, Gimsan, Paksan; İstanbul 1Nolu Şubemizde örgütlü Mert Akışkan; Bursa Şubemizde örgütlü SCM, Prysmian; Kocaeli Şubemizde örgütlü Anadolu Döküm; Anadolu Şubemizde örgütlü Çimsataş; İzmir Şubemizde örgütlü Delphi, FTB Fastener, Schneider Elektrik (İzmir-Manisa) işyerlerinde gerçekleştiren kokart ve yürüyüş eylemlerine ait çok sayıda fotoğrafı, internet sitemizde bulabilirsiniz..

www.birlesikmetal.org

"Zalimin Zulmüne Direneceğiz!"

15-16 Haziran ruhuyla Şişli'den Taksim'e...

15- 16 Haziran 1970 tarihinde, işçi sınıfı DİSK'in çağrısıyla "sendikal yasaklara ve barajlara karşı" tarihinin en büyük işçi direnişini gerçekleştirmişti. Bu direnişle DİSK'in kapatılma gayreti geri püskürtülmüştü.

15-16 Haziran Direnişi'nin üzerinden tam 42 yıl geçti. Ülkemizde ve dünya da birçok şey değişti ama işçi ve emekçilerin yaşadığı sorunlar değişmedi. 42 yıl önce olduğu gibi işçi sınıfımızın bedeller ödeyerek kazanmış olduğu haklarını bu kez, AKP İktidarı işçilerin elinden almak istiyor.

DİSK 15-16 Haziran direnişinin 42. Yılında, ucuz istihdamı hedefleyen "Ulusal İstihdam Stratejisi"ne, işçiyi köleleştiren "Özel İstihdam Büroları"na, kıdem tazminatının gaspedilmesine, Toplu İş İlişkileri Yasa Tasarısı'na, sendikal grev yasaklarına, esnek çalıştırmaya, taşeronlaştırmaya ve güvencesizliğe, sendikal hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasına, işçilerin iş cinayetlerine kurban edilmesine hayır demek için, "15-16 Haziran ruhuyla Şişli'den Taksim'e" yürüyüş eylemi gerçekleştirildi.

Yürüyüşte, kortejin en önünde Kızıl Davul bando takımı ve sanatçılar yeraldı. Yürüyüşe sendikamız kitlesel ve coşkulu bir katılım sağladı.

İstanbul'un dışında DİSK Adana, Ankara, Antalya, Artvin, Bursa, Edirne, Eskişehir, Gaziantep, İzmir, Konya, Samsun ve Mersin Bölge Temsilciliklerinde farklı saatlerde çeşitli eylemler gerçekleştirildi.

BOSCH ve REXROTH'da

Mücadele devam ediyor

Benzinli ve dizel sistemler için dünyanın önemli otomotiv tekellerine enjektör üretimi yapan Bosch, Bursa Organize Sanayi Bölgesi'nde üç ayrı fabrikada üretim gerçekleştiriyor. İstanbul'daki Genel Müdürlük dahil 5 bin 600'ün üzerinde toplam çalışanı bulunan işletme, MESS üyesi Grup Toplu İş Sözleşmesi kapsamında yer alıyor.

Bosch işçileri geçtiğimiz Mart ayında, 32 yıldır tahakkümü altında oldukları Türk Metal'den topluca istifa edip sendikamıza üye olmuşlardı.

Aylarca süren örgütlenme çalışması sonucu üyelikler 14 Mart'ta başlatılmış ve birkaç gün içerisinde çoğunluk sağlanmıştı. Yetki için başvuru tarihi olan 4 Mayıs'tan bir ay öncesine kadar devam eden üyeliklerle işletmede çalışan işçilerin % 80'i Türk Metal'den istifa edip sendikamıza üye olmuşlardı.

1998 yılından sonra en ciddi hareket

Bosch işçilerinin sarı sendikadan istifa edip sendikamıza üye olmaları, metal işçilerinin bu sendikaya karşı 1998 yılında gerçekleştirdikleri ayaklanmadan buyana en önemli hareket oldu. 98'de metal işçileri, her zamanki gibi kapalı kapılar ardında imzalanan sözleşmeye tepki göstermiş, başta Bursa olmak üzere, İzmir, İstanbul, Gebze, Kocaeli, Ankara, Çerkezköy'deki fabrikalarda sarı sendikadan topluca istifa etmişlerdi. Bir hafta kadar süren olaylar ancak işverenlerin ve devletin devreye girmesi, işçilerin yoğun baskı altına alınması ve işten çıkarmalara maruz kalması sonucu bastırılmıştı.

98'de metal işçilerin kendiliğinden kabaran bu öfkesi 2012 yılında Bosch'da örgütlü bir hareket olarak gerçekleşti. Bosch işçileri uzun bir örgütlenme döneminin ardından sarı sendikadan istifa etti.

Onlarca fabrikadan yüzlerce işçiden "bizi de kurtarın" mesajı

Bosch işçilerinin bu büyük adımı, sarı sendika-işveren işbirliğinin baskısı altında çalışan birçok fabrikadan işçileri de umutlandırdı. Sendikamız o günden bu yana bu fabrikalardan işçilerin gerek mesajlarla gerek bireysel başvurusu ile karşı karşıya kaldı. Bosch'da yaşananlar, metal işçilerine bu tahakkümün mutlak olmadığını ve değiştirilebileceğini gösterdi.

Karşı cephe çok geçmeden harekete geçti

Sarı sendikanın gücü Bosch işçilerini, attığı bu adımdan vazgeçirmeye yetmeyince bildik yöntem devreye girdi. Bosch yönetimi işletmede büyük bir baskı politikasını hayata geçirmeye başladı.

Sarı sendikadan istifaların başlamasının hemen ardından, üyelerimizin bir kısmının savunmaları alındı. İşletme içerisinde birer hafta arayla tüm işçiler şirket yönetimi tarafından genel toplantıya alındı. Bu toplantılarda en üst kademe tarafından şirketin değişimi tasvip etmediği deklare edildi, sendikamıza geçiş yapan üyelerimizin çalışanlara 'baskı' yaptığı iftirası atıldı, bu nedenle işten çıkarmaların gündeme geleceği söylendi. Bu toplantıların ardından işletme bütününde yöneticiler, işçilere yoğun bir baskı uyguladılar. İşçileri, fabrikanın kapısının önünde günlerce ve gece yarılarına kadar beklettikleri noterlere yönlendirmeye çalıştılar.

Baskılar ve usulsüz noter işlemleri için girişimler yapıldı

Tüm bu süreçte işçilerin sendika seçme özgürlüğüne doğrudan müdahale eden şirket yöneticileri, amirler ve sarı sendika yetkilileri hakkında suç duyuruları yapıldı. Dergimiz yayına hazırlanırken hakkında suç duyurusunda bulunulan kişiler Cumhuriyet Savcılığı'nda ifadelerini vermeye başlamıştı.

Aynı şekilde, günlerce kaldırımın üzerinde, mesai saati mevhumu olmaksızın işlem yapan noterler hakkında da bir dizi girişim yapıldı. İlgili noterler, Noterler Birliği tarafından disiplin soruşturmasına alındı. Fabrika önünde yapılan noter işlemleri için hakim tespiti yaptırıldı ve noter işlemleri için uygun olmayan koşullar tespit edildi.

Ayrıca onlarca işçi, yaşadıkları baskıları kendi imzalarıyla yazılı ifadeler haline getirdi.Tüm bunlar, bugün ve ileride yetki mahkemesinde ve diğer ceza davalarında Bosch işçilerinin haklılığının kanıtlanması için hukuki mücadelemizin bir kısmını oluşturuyor.

4 Mayıs'ta çoğunluk başvurusu yapıldı

Tüm bu gelişmelere karşın Bosch'da 2012-2014 Grup Toplu İş Sözleşmesi'ne yönelik çoğunluk tespiti için başvurumuz 4 Mayıs 2012 tarihinde yapıldı. Şubat ayından itibaren Bakanlık, çoğunluk tespiti için yapılan başvurulara, yeni yasa tasarısını bahane ederek yanıt vermediği için, yine dergimiz yayına hazırlandığı sırada Bosch'da yaptığımız başvuru da henüz yanıtlanmamıştı.

Baskı politikası devam ediyor

Bosch'da baskılar halen daha devam ediyor. Mayıs ayının son haftası, 6 grup başı üyemiz mevcut görevinden alındı. Görevden alınmaları ile tüm işçilere bir kez daha 'sopa' gösterilmiş oldu.

Aynı şekilde üyelerimiz ile üye olmayan işçiler arasında ayrımcılık sürdürülüyor. Üyemiz işçiler fabrikanın farklı bölümlerine sürülürken, üyemiz grup başı adaylarının grup başı görevleri verilmiyor.

Yasal bir dayanağı olmamasına rağmen 11 aylık sözleşmeyle çalıştırılan işçiler üzerindeki baskı da devam ediyor. Üyelerimiz sözleşmelerinin yenilenmemesi ile tehdit ediliyor.

Bosch'da sendikamızın işçilerle birlikte yürüttüğü çalışmalar tüm baskılara rağmen devam ediyor

Tüm bu olumsuz koşullara rağmen üyelerimizle birlikte çalışmalarımız devam ediyor. Haftalık periyotla bina komitelerimiz yan yana geliyor. Çalışmaları gözden geçiriyor, bilgileri ortaklaştırıyor. Komitelerimizin çalışmaları sonucu baskılar nedeniyle istifa eden üyelerimizin bir kısmı yeniden sendikamıza döndüler.

Diğer taraftan Bosch'da 2012-2014 Grup Toplu İş Sözleşmesi sürecinin içinde yer almak için de hazırlıklar yoğunlaştırıldı. 9 Haziran günü Bursa'da yapılan toplu sözleşme hazırlık toplantısına Bosch işçileri de katıldılar. Şimdi Bosch'da mevcut komitelerimizin yanında, Toplu İş Sözleşmesi Komitesi kurulması kararı alındı. Bu komite üzerinden Bosch işçileri yıllar sonra toplu iş sözleşmelerinde söz hakkına sahip olacak ve sözleşme süreçlerinin içerisinde yer alacaklar.

Rexroth'da da mücadele sürüyor

Benzer baskıların yaşandığı Rexroth'da da işçilerin sendikamızda kalma mücadelesi devam ediyor. Rexroth'da yaşanan baskılar sonucu sendikamızdan istifalar yaşanmış, bu sürece müdahale eden şirket yetkilileri de savcı karşısına çıkmıştı.

Mayıs ayından itibaren yürütülen çalışmalar sonucu sendikamızdan istifa etmek zorunda kalan Rexroth işçileri yeniden sendikamıza üye olmaya başladılar. Burada da mücadele bütün yoğunluğla devam ediyor.

HUKUKSAL GELİŞMELER

İşçilerin Sendikamızı tercih etmelerini karşısında işveren yetkilileri ve Türk Metal Sendikası yöneticilerinin hukuka aykırı eylem ve işlemlerinin önüne geçilmesi amacıyla Sendikamız tarafından aşağıda belirttiğimiz hukuki girişimlerde bulunulmuştur.

Örgütlenme faaliyetlerinin devam ettiği Şubat ayı içerisinde, yapılan toplantıları hukuk dışı davranışlarla engellemeye çalışan Türk Metal Sendikası Bursa 2 Şube başkanı ve 8 yöneticisi hakkında yaptığımız suç duyurusu sonucunda bu kişiler hakkında ceza davası açılmıştır. Ardından üyelerimize Sendikamızdan istifa edip Türk Metal Sendikası'na tekrar üye olmaları için baskı yapan işveren vekilleri ile anılan sendikanın yönetici ve temsilcileri hakkında suç duyurusunda bulunulmuştur.

Yine istifa ve üyelik işlemlerini yasaya aykırı şekilde gerçekleştiren yürüten Bursa 3., 12. ve 21. Noterleri hakkında suç duyurusunda bulunulmuştur. Ayrıca Bursa 12. Noteri hakkında, işyeri kapısı önünde plastik bir masa üzerinde işlem yapmasının kanuna ve meslek ilkelerine aykırı olması nedeniyle, disiplin soruşturması yürütülmesi talebiyle 17.04.2012 tarihinde Noterler Birliği'ne başvurulmuştur. Noterler Birliği tarafından Sendikamıza verilen cevapta Noter'in disiplin kuruluna sevkedildiği belirtilmiştir.

16.04.2012 günü Bosch işyeri önüne basın açıklaması yapmak amacıyla gelen Sendikamız yönetici ve üyelerine saldıranlar hakkında yaralama, tehdit, hakaret ve sendikal hakların engellenmesi nedeniyle suç duyurularında bulunulmuştur.

Bosch işyerinde Sendikamızdan istifa ve Türk Metal'e üyelik işlemlerinin, üyelerimizin özgürce sendikalarını seçme iradeleri sakatlanarak baskı ile yapılması sebebiyle alınan istifaların ve Türk Metal Sendikası'na üyeliklerin, geçersizliğinin tespiti için Bursa 4. İş Mahkemesi'nde açtığımız davanın duruşması 30.07.2012 günüdür. Yine Bursa 5. İş Mahkemesi'nde Bosch Rexroth işverenliğinin üyelerimizi baskı ile sendikamızdan istifa etmeye zorlaması nedeniyle anılan istifa belgelerinin iptali talebiyle tarafımızdan dava açılmıştır.

Bosch işyerinde örgütlenme çalışmaları sırasında çıkarılan üyemiz Mustafa Şen adına açtığımız işe iade davasının duruşması 20.09.2012 günüdür.

Direniş sürüyor

CEHA işçisi baskıya boyun eğmiyor

İki yılı aşkın süredir sendikalaşma çalışması yürütülen ve Kayseri'nin "en iyileri" arasında gösterilen CEHA Büro Mobilyaları'nda sendikamızın işçiler ile birlikte sürdürdüğü mücadele devam ediyor.

İşyerinde çoğunluğu sağlayıp Mart ayı içerisinde yetki başvurusunda bulunmamızın ardından sendikamıza yönelik başlatılan karalama kampanyası halen devam ediyor.

Diğer taraftan üyelerimize yönelik baskı, sindirme ve istifa ettirme politikaları da hız kesmeden sürüyor.

Yetki tespitlerinin Bakanlık tarafından yeni yasa tasarısı bahane edilerek geciktirilmesinin de etkisiyle, sürecin uzamasından Ceha işvereni de yararlanmaya çalışıyor. Bu güne kadar yaklaşık 25 üyemizin işten çıkarıldığı fabrikanın önünde, atılan işçilerle birlikte sürdürülen direniş devam ediyor.

Ceha işçileri aileleri ile birlikte kararlılığını ifade ediyor

Şubat sonu Mart başında tamamlanan resmi işlemlerin ardından başlayan baskılara karşı sendikamızın organize ettiği, üye olan olmayan işçiler ve eşlerinin geldiği, tüm emek ve demokrasi güçleri ile birçok fabrikadan işçinin de destek verdiği salon etkinliğine 600 civarı kişi katılmıştır.

DİSK Genel Sekreteri ve sendikamız Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve genel yönetim kurulu üyelerinin de katıldığı etkinlik işçilere moral verdiği kadar mücadele etme kararlılığı da aşılamıştır.

Türk Metal'in Eski Başkanı Devrede!

Baskılarını yoğunlaştıran yetkililer işçilerin bilincini bulandırmak için DİSK ile sendikamızı karalama çalışmasına başlamış, tutmayınca da işyerine koordinatör sıfatıyla eski Türk Metal Şube Başkanı getirerek işçileri sendikamızdan ve mücadelesinden vazgeçirmeye çalışmışlardır.

Nazi kampları misali sorgulamalarda bulunan bu şahıs ve diğer yöneticiler işçilerin kararlı tutumuyla karşılaşmıştır.

Baskılara OSB içinde yapılan iki kitlesel yürüyüş ve ardından yapılan yemek boykotu ile cevap verilmiştir.

1 Mayıs'a da yüzlerce üyemizle katılarak dosta düşmana Kayseri'deki mücadelemiz anlatılmıştır.

Yapılan el ilanı dağıtımları ve OSB işçilerine yönelik çıkarılan bildiriler de üye işçilerimizle ve şube yöneticilerimizle dağıtılmıştır.

Yapılan basın açıklamalarının yanında direnişte olan sınıf kardeşlerimizle de dayanışma sergilenmiş ve Ankara'daki TOGO işçileri Kayseri'ye davet edilerek onlarca üyemizle mücadele deneyimleri paylaşılmıştır.

Direniş sürüyor

İşten atılan arkadaşlarımız ile işyeri önündeki direnişimiz de 50. gününü doldurmuş ve birçok işyeri ile emek örgütleri tarafından desteklenmiştir. KESK' e bağlı sendikalar, Genel-İş ve emekten yana siyasi partilerin destek vererek ziyaretlerde bulunmaları bizlere güç vermiştir.

İçeride baskılara karşı direnen arkadaşlarıyla dayanışma sergileyen, üye olan olmayan tüm işçiler sendikanın yetki alarak bu baskıları yeneceğine olan inançlarını dile getirmektedirler.

Dağıtılan el ilanları ile, organize sanayi bölgesindeki diğer işçiler süreç hakkında bilgilendirildi.

9 Haziran'da Sendikamız Genel Yönetim Kurulu ve Şube yöneticilerimizle düzenlenen basın toplantısının ardından, dayanışmaya gelen emek dostları ile birlikte direnişteki CEHA işçileri ziyaret edildi.

Grup toplu iş sözleşmeleri

Zirvede rüzgar sert eser...

2010-2012 dönemi grup toplu iş sözleşmelerinde birkaç kritik tarih var. Bunlardan bir tanesi 11 Aralık 2011 tarihinde Merkez Toplu Sözleşme Kurulu'nda alınan mücadeleye devam kararı. Bu kararla tüm ezberlerin bozulacağının işareti verildi. "MESS ve T. Metal imzalar diğerleri de imzalar" ezberini bozan bu cesur ve kararlı adımın atılması tek başına yeterli değildi. Bu kararın ardındaki süreçte büyük bir emek harcanarak, tek tek her üyeye aktarılarak ve onları da mücadeleye hazır hale getirerek bir sonraki mücadele aşamasına hazırlanıldı.

İkinci dönüm noktası grev kararlarının alınması idi. Kimsenin inanmadığı, 21 yıldır grev uygulamasının olmadığı grup toplu sözleşmelerinde alınan bu kararlar da, bir ilki oluşturdu. Grev kararları bir taraftan metal işçilerinin ve Birleşik Metal-İş sendikasının kararlılığını ortaya koyarken, diğer taraftan karşı cepheyi kendi içinde parçalama etkisi gösterdi. İlk grev kararları ile birlikte çözülmeler başladı: Kimi işyerleri (Çemaş ve Delphi) MESS üyeliklerini sona erdirdiler, kimi işyerleri işçilerin tekliflerini kabul ettiklerini deklare ettiler.

Bu süreçte MESS de "mücadeleye devam" kararı aldı ve üyelerini kendi politikalarına uymaları konusunda sıkıladı. Bu mücadeleyi üçüncü dönüm noktasına taşıdı: Grev oylamaları. Belki de sürecin en kritik aşamasını temsil ediyordu. Metal işçilerinin kararlı duruşu ve örgütlülüğü işverenlerin ve MESS'in işyerlerinin büyük çoğunluğunda grev oylaması isteyememeleri sonucunu doğurdu. Oylama talebine bulunulan işyerlerin çoğunda ise işverenler ve MESS yenildi.

Her adım metal işçilerini zafere biraz daha yaklaştırıyordu ama raundlar sona ermiyordu. Dördüncü dönüm noktası grev uygulamaları oldu: Doruk ve Standart Depo grevleri karşı cephenin büyük ölçüde çökmesine yol açtı. Greve çıkılacağına inanmayanlar da bu süreçte inanmak ve işçilerin talepleri karşısında geri adım atmak zorunda kaldılar.

Arfesan grevi ise, mücadeleyi sürdüren grup sözleşmesi kapsamındaki işyerlerinin tamamında talepler karşılanmasına rağmen tek başına kaldığımızda ısrardan vazgeçerler düşüncesinin yıkıldığı grev oldu. Son cephedeki üyelerimiz de kazanıncaya kadar bu mücadele bitmez dedik ve bunu da gerçekleştirdik. Ne işyerinin büyüklüğüne bakıldı ne başka bir şeye: Kavga emek sermaye kavgasıydı ve sınıf dayanışması olmadan kazanılması mümkün değildi.

Sonuçlar neler oldu?

Öncelikle herkesin ama herkesin ezberleri bozuldu. Grup toplu iş sözleşmeleri ile ilgili boş inançların neler olduğu, sözleşmenin sınırlarının ne kadar zorlanabileceği ve bunun için nelerin yapılması gerektiği açıkça ortaya çıktı.

İkincisi, metal işçileri işbirlikçi ve dayatmacı düzenin dayatmalarını reddederek daha yüksek ekonomik kazanımlar elde ettiler. Grup sözleşmesi ortalamasının tam iki katını ücret zammı olarak aldılar. Diğer taraftan bir kuruş bile fazla almış olsalardı bu onların zaferini hiçbir şekilde küçültmezdi; çünkü mücadele dayatılanı kabul etmeme mücadelesi olarak kurgulanmıştı.

Üçüncü olarak, diğer sendikalara üye metal işçileri kendilerine anlatılan yalanları çıplak gözle görmüş oldular ve işbirlikçi sendikaya olan öfkeleri artmış oldu. Bu öfke 2012 yılını başında Bursa'da Bosch örgütlenmesi ile patladı. Dışarıdan bakıldığında bir iki işyerinde sendika değiştirme gibi görülen olay o kadar basit değil. Bugün itibariyle Birleşik Metal-İş sendikası hem daha fazla işyeri hem daha fazla üye ile yeni döneme hazırlanıyor. Ama bundan da önemlisi işbirlikçi sendikanın işyerlerindeki sempatizan ve örgütlü kadrolarının sayısı geçtiğimiz döneme göre olağanüstü denilecek boyutta artmış durumda.

Dördüncüsü, işbirlikçi dayatmacı düzeni savunanlar artık hiçbir konuda eskisi gibi davranamayacaklar. Bayram öncesi sözleşme imzalayamayacaklar. İşçilerin görüşünü alıyormuş gibi soytarılıklara girişmek zorunda kalacaklar vs. vs.

Beşincisi bütün bu nedenlerle karşı cephenin intikamcı duyguları güçlendi. Geçtiğimiz dönem en son ana kadar "yapamazlar" diyerek önemsemedikleri işçi hareketine karşı bu dönem çok daha hazırlıklı ve programlı davranacaklar.

Kısaca metal işçileri çıtasını yükselttikleri bu mücadelenin bu dönem de hakkını vermek zorundalar. Zirveye çıkıldı ama orada kalmak ve işbirlikçi dayatmacı düzeni tümüyle ortadan kaldırma kararlığını örgütlemek bu dönemin özel görevi olarak karşımızda duruyor.

Bu yaklaşımla yeni dönem hazırlıklarını, Mart ayı içinde yaptığı baştemsilciler ve şube sekreterleri toplantısı ile başlatan sendikamız, o toplantının değerlendirme sonuçları ile birlikte süreci daha kitlesel, daha katılımcı ve daha mücadeleci bir biçimde ele alma kararlılığındadır.

Bu kararlılık çerçevesinde tüm bölgelerimizde üyelerimizin katılımı ile salon toplantıları gerçekleştirildi. Bursa şubemizle başlayan toplantılar, sırasıyla, Eskişehir, Bilecik, Gebze, Kocaeli, 1 Nolu, 2 Nolu ve Anadolu şubelerimiz işyerlerinde yapılan toplantıların ardından tamamlanmıştır.

Aynı zaman zarfında yeni dönem işyeri toplu iş sözleşmesi kurulları oluşturulmuş ve bunlarla yapılacak toplantıların tarihlendirilmesi yapılmaktadır.

Metal işçilerini bu sözleşme döneminde bekleyen birkaç önemli sorun var ve bu sorunlar toplu sözleşme mücadelesini etkileyecek sorunlar.

Bunlardan ilki toplu sözleşme düzeninin hükümet tarafından askıya alınmasıdır. TBMM tatile girmiştir ve Ekim ayından önce herhangi bir olağanüstü nedenle toplanmaz ise Ekim ayına kadar yasal olarak toplu sözleşme süreci başlamayacaktır. Toplu iş sözleşmelerinin askıya alması kabul edilemez ve yürürlük tarihi itibariyle yetkiler çıkmadığı zaman fiili olarak süreci başlatacağımızı üyelerimizle yaptığımız toplantılarda açıkladık.

İkinci sorun, iktisadi göstergelerdeki olumsuz gidiştir. Avrupa bölgesindeki durgunluğun Türkiye ekonomisini etkilediği bir dönem yaşanmaktadır. Ancak ekonomik göstergelerin değişkenliği tartışmasızdır. Yani bugün kötü diye adlandırılan bir durum yarın değişebilir ya da sektör ve alt sektör analizleri başka olanakları önümüze serebilir. Tüm metal işçilerinin işyerlerindeki durumu, sermayenin ve basının beyin yıkamalarından bağımsız olarak inceleyip değerlendirmesi özel bir önem taşımaktadır.

Üçüncü sorun metal işçilerinin birliği için atılacak adımlardır. Sendikamız tüm grup toplu iş sözleşmesi dönemlerinde sendika ayrımı gözetmeksizin tüm metal işçilerinin sesi, kulağı ve yumruğu olmaya çalışmaktadır.

Geçtiğimiz dönemlere göre metal işçileri işbirlikçiler karşısında daha avantajlıdır ancak her bir metal işçisinin bu birliği güçlendirmek için özel bir çaba içinde olması gerekmektedir.

Metal işçileri açısından en zoru geride kaldı. Şimdi yeniyi kurma zamanı.

Hayırlı olsun!

Toplu sözleşme düzeni askıya mı alınıyor?

Yaşadıklarımız tarihseldir. Bakanın açıklamasına göre şu anda 250 bin işçi toplu sözleşme hakkından yararlanamamaktadır. Eylül ayı ile birlikte sayı 600 binleri geçecektir. Bunun anlamı açıktır: Ülkedeki tüm sendikalı işçilerin toplu sözleşme hakkı ikinci bir emre kadar sivil diktatörlüğümüz tarafından askıya alınmıştır.

"Yaklaşık 250 bin işçimiz toplu sözleşme yapamaz noktada."

Faruk Çelik, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı, kendi adına kayıtlı web sayfasında bu bilgiyi veriyor ve bunun nedeninin yeni sendikalar yasasında "sosyal taraflar" arasında tam bir uzlaşma sağlanamaması olduğunu söylüyor.

Bu ifadeleri bizim anlayacağımız dile çevirecek olursak: Sosyal taraflar sendikalar yasası konusunda kapı önünde başka kapı arkasında başka tutumlar takındıkları için yasa meclisten geçmiyor. Bu nedenle ben de yürürlükteki yasaya göre yılda iki kez yayınlamam gereken istatistikleri yayınlamıyorum. Böylelikle toplu sözleşme yetki sürecine gelen işçi sayısı her geçen gün artıyor.

Bakanlık her yıl Ocak ve Temmuz aylarında yayınlaması gereken işkolu istatistiklerini sadece bu yıl değil tam 3 yıldır yasaya uygun bir biçimde zaten yayınlamıyor. 2009 yılında yasaya "işkolu istatistiklerinde SGK verilerinin esas alınacağı" hükmü getirildi. Bu hükmün uygulanması durumunda ise birkaçı dışında hiçbir sendika yüzde 10 işkolu barajını aşamayacaktı. Çünkü SGK verilerindeki sigortalı işçi sayısı Bakanlıktaki sayının 2 katını geçmekteydi.

Hal böyle olunca 2012 Ocak ayına kadar her altı ayda yapılan değişikliklerle 2009 yılı verilerinin geçerli olduğu duyuruldu. 2012 Ocak ayında ise F. Çelik'in tutumu nedeniyle istatistik yayınlanmadığı gibi, ertelemeye ilişkin bir yasal düzenleme de yapılmadı.

Bakanlık 2012 Temmuzu'nda da aynı tutumu sürdürdü. Sendikalar yasası çıkmadığı gibi, torba yasa içine bir madde de eklenmedi ve TBMM tatile çıktı. Dolayısıyla Ekim ayına kadar bu alanda yeni bir değişiklik olması mümkün gözükmüyor.

Şimdi gelelim bu durumun analizine:

Eğer bakan "SGK verilerini kullanırsam yetki alamazsınız, gelin yasanın çıkmasına destek verin" diyorsa yasayı çıkarmak için sendikaların desteğine ihtiyacı yok. Üstelik basına sızan haberlere göre yasanın çıkmasının önündeki esas engel, kimi sermaye örgütleri ile bunlarla birlikte hareket eden kimi Bakanlar Kurulu üyeleri.

Bu haberler doğru ise Bakan, Bakanlar Kurulu içindeki direnişi kırabilmek için toplu sözleşmeleri askıya alarak sorunu kriz haline çevirme taktiği uyguluyor, diye yorumlayabiliriz.

Önemli olan soru ise, sermaye örgütleri ve Bakanlar Kurulu üyeleri niye yasanın çıkmasını istemiyorlar? Acaba getirilen yasa çok ileri ve demokratik hükümler içeriyor da, ondan mı karşı çıkıyorlar? Yasa çıktığı anda işçiler kitlesel biçimde sendikalarda örgütlenecekler de onun için mi ürküyorlar ve direniyorlar? Yasayı inceleyen birisi bu gerekçelerin hiçbirinin geçerli olmadığı bilir.

Herkesin kendi günah keçisi var. Bakan, kimi sermaye örgütleri ile kimi bakanları suçlarken, Hak-İş İslamcı sermayeyi, Türk-İş ise Hak-İş ve hükümeti suçlamaya devam ediyor.

Kafaları bulandırmaya hiç gerek yok. Birincisi, bu yasa tasarısı hiçbir şekilde asgari evrensel kurallara denk düşmemektedir. ILO ilkelerine aykırılık bir bütün olarak devam etmektedir. Dolayısıyla daha özgürlükçü bir yasanın geldiği iddiası doğru değildir. Bu nedenle de yapılmak istenen daha özgürlükçü bir yasa mücadelesinin önüne geçmek için var olanı bu tür ayak oyunlarıyla yasalaştırmaya çalışmaktır. Çünkü bu yasa çıktığında daha demokratik bir yasa için mücadelenin örgütlenmesi için çok daha fazla emek harcamak gerekecektir.

İkincisi, 12 Eylül rejiminin ürünü olan yasada yapılacak her türlü değişiklik, sermaye-sarı sendika-siyasal iktidar kutsal ittifakını rahatsız etmekte, keyiflerini kaçırmaktadır. Koltuklarını işçi hak ve özgürlüklerini sermayeye peşkeş çekme karşılığında güvence altına alanlar, kimi maddelerdeki değişikliklerden gerçekten rahatsız olmaktadırlar. Bunlardan bir tanesi noter şartının kalkması, diğeri ise işkolu ve işyeri barajlarında yapılması muhtemel değişikliklerdir. Meclisteki yasa tasarısının değil ama bu alanda yapılacak demokratik bir yasal düzenlemenin karşıtları 30 yıldır değişmemiştir: Sermaye, sarı sendikalar ve sermaye yanlısı siyasal iktidarlar ve parlamenter çoğunluk.

Üçüncüsü bu yasa tasarısının ile toplu sözleşme düzeninin askıya alınması arasında Bakanın zorlaması dışında hiçbir bağ yoktur. Çalışma Bakanının görevi yasaları uygulamaktır. Şu anda yürürlükte olan bir yasa vardır ve bu yasaya göre Ocak ve Temmuz ayında işkolu istatistikleri yayınlanmak ve bu istatistiklerde de SGK verileri esas alınmak zorundadır. "İstatistiği yayınlamıyoruz çünkü yayınlarsak baraj üstünde 2 -3 sendika kalıyor" demek düpedüz şantaj yapmaktır ve ayrıca suçtur. Bağımsız, mücadeleci sendikaların böyle bir payandayı şiddetle reddetmeleri, istatistiklerin yayınlanmasını her koşulda savunmaları mücadeleciliğin ve bağımsızlığın şartındandır.

Yaşadıklarımız tarihseldir. Bakanın açıklamasına göre şu anda 250 bin işçi toplu sözleşme hakkından yararlanamamaktadır. Eylül ayı ile birlikte sayı 600 binleri geçecektir. Bunun anlamı açıktır: Ülkedeki tüm sendikalı işçilerin toplu sözleşme hakkı ikinci bir emre kadar sivil diktatörlüğümüz tarafından askıya alınmıştır.

Yaklaşık 2,5 milyon devlet memurunun sendikal haklarını toplu görüşmeden toplu sözleşmeye yükselterek ama grev hakkını vermeyerek, fiili grev yapanları ise KCK operasyonlarıyla sindirmeye çalışanlar 2012 yılını sendikalı işçiler açısından toplu sözleşmesiz ve grevsiz bir yıl haline getirmeyi başardılar.

Birisinde sendika var, toplu sözleşme var ama grev yok!

Diğerinde sendika var, toplu sözleşme yok ve grev yok!

Sonuçta askeri diktatörlük koşullarında yapılmayanı, ülkenin gelmiş geçmiş en demokratik hükümeti olduğunu iddia edenler gerçekleştirdiler.

Kriz ve savaş çanlarının çaldığı günlerde işçi haklarının baskılandırılması klasik sermaye politikasıdır.

Sendikal hareketi ve işçi sınıfını ise yeni ve zorlu bir sınav bekliyor.

Ya yasallığın arkasına sığınıp yalandan pehlivanlık yapılır, ya ses çıkarmamak tercih edilir, ya da fiili ve meşru mücadele hattının gereği olarak askıya alınan toplu sözleşmeler hayata geçirilir.

Yanıtın ne olduğu ortadadır ve verilen yanıtın kimin nasıl bir sendikal geleneğin parçası olduğunu belirleyeceği de…

Yeni Seçilen Temsilcilerimiz

DAİYANG-SK NETWORK METAL İŞLEME SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.
Baştemsilci: İsmail Turanlı
Temsilci: Ali Rıza Köse
Temsilci: Cevdet Özer

POLKİMA POLYSTER KİMYA VE MAKİNA SAN. TİC. A.Ş.
Baştemsilci: Abdullah Pekçar
Temsilci: Salih Şahin
Temsilci: Erdem Eren
Temsilci: Haydar Ali Erhan

NEMA MAKİNA SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.
Baştemsilci: Nail Taş
Temsilci: Azem Şahin

ASİL ÇELİK SAN. VE TİC. A.Ş.
Baştemsilci: İsmail Kazan
Temsilci: Osman Sütçüoğlu
Temsilci: Güven Gülbunar
Temsilci: Fikret Yılmaz

TERMO MAKİNA SAN. VE TİC. A.Ş.
Baştemsilci: Merter Demirel
Temsilci: Erdoğan Aktaş

MAHLE MOTOR PARÇALARI SAN. A.Ş. (Yalçın yolu)
Baştemsilci: Bahri Durmaz
Temsilci: Cihat Süngü
Temsilci: Hakan Seymen

MAHLE MOTOR PARÇALARI SAN. A.Ş. (Sadi sok.)
Baştemsilci: Şuayip Cangür
Temsilci: Reyhan Bayraktar

TECASA ISI KONTROL A.Ş.
Baştemsilci: Zühtü Erguvan
Temsilci: Metin Çelebi
Temsilci: Dudu Kayış

PENTA ELEKTRONİK TELEKOM PLASTİK SAN. A.Ş.
Baştemsilci: Hüseyin Toruş
Temsilci: Özlem Kalaycı
Temsilci: Ramazan Gözel

SCHNEİDER ELEKTRİK SAN. A.Ş. (Manisa)
Baştemsilci: Servet Üzrek
Temsilci: Tayyar Yazıcı
Temsilci: Mesut Uslu
Temsilci: Murat Gözlükavak

TOTOMAK MAKİNA YEDEK PARÇA SAN. VE TİC .A.Ş.
Baştemsilci: Mehmet Elmas
Temsilci: Engin Ervansel
Temsilci: Ercan Şen

İMPO MOTOR POMPA SAN. A.Ş.
Baştemsilci: Uğur Bulunmaz
Temsilci: Aydın Tül
Temsilci: Suat Şengül

AYKİM METAL SAN. VE TİC. A.Ş.
Baştemsilci: İmam Hasan Pekin
Temsilci: Murat Demirbilek

AKS OTOMOTİV SAN. VE TİC. A.Ş.
Baştemsilci: Ahmet Eren
Temsilci: Turan Aksoy

SB. YÖNETİM HİZMETLERİ GNL. MD.
Baştemsilci: Osman Uçar
Temsilci: Ferhat Gül
Temsilci: Semih Bektaş

Yeni seçilen baştemsilci ve temsilcilerimize, başarılar diliyoruz...

Toplu Sözleşmelerden...

Avrupa Serbest Bölge'de ilk grev, ilk sözleşme: Epta işçileri kazandı

Trakya Şubesine bağlı ve Avrupa Serbest Bölgesinde faaliyet gösteren Epta İstanbul A.Ş işyerinde 11 Mayıs tarihinde başlayan grev, 17 Mayıs tarihinde varılan anlaşma ile sona erdi.

Sendikamız ile Epta İstanbul işvereni arasında varılan anlaşmaya göre 1 Nisan 2012 tarihinde geçerli olmak üzere işçi ücretleri ortalama olarak net 140 TL artmış oldu.

Hiçbir sosyal hak ödenmeyen işyerinin ilk toplu iş sözleşmesi ile ikramiye başta olmak üzere tüm sosyal haklar elde edildi.

Epta İstanbul işçileri 6 günlük grevlerinin sonucunda ayrıca net 600 TL toplu ödeme elde ettiler.

Avrupa Serbest Bölgesi'ndeki ilk grevi gerçekleştirerek tarihe geçen Epta İstanbul işçileri, ASB'de çalışan işçilere hak almanın yolunu da göstermiş oldular.

İşyerinin ilk toplu iş sözleşmesi ile elde edilen haklar şöyle gerçekleşti:

İkramiyeler: Birinci Yıl 30, İkinci yıl 45, Üçüncü yıl 75 günlük ücretler tutarında aylık ödeme.

Sosyal paket: 20,00 TL/ay net

Bayram ödeneği: 2* 140 TL/yıl net

Çocuk ödeneği: Çocuk başına 10 TL/ay net

Öğrenim ödeneği: Tüm öğrenim düzeyleri için brüt 5 günlük asgari ücret tutarında net ödeme.

Askerlik ödeneği: 15 günlük brüt asgari ücret tutarı

Evlenme: 15 günlük brüt asgari ücret tutarı

Doğum: 15 günlük brüt asgari ücret tutarı

Ölüm ödeneği: İşçinin ölümü için 30 günlük brüt asgari ücret, yakınlarının ölümü için 15 günlük brüt asgari ücret, iş kazası nedeniyle brüt 60 günlük asgari ücret tutarında.

İzin sürelerinde ise tüm izinler için (yıllık, evlenme, doğum, ölüm vb.) yasal sürelerin üzerinde izin süreleri kazanıldı.

Yan ödemeler şu şekilde belirlendi:

Fazla çalışma ücreti: yüzde 100

Gece zammı: yüzde 10

Postabaşılık tazminatı: yüzde 5

Toplu iş sözleşmesinin sosyal ödemelerle ilgili miktarları yine ilk 8 aylık dönem için şu şekilde belirlendi:

Bayram Paraları: 221,00 TL

Erzak Fişi: 132,50 TL

Yıllık İzin Ödeneği: 235 TL

Yakacak yardımı: 69 TL

Ayakkabı parası: 58,66 TL

Askerlik ödeneği: 258,09 TL

Evlenme: Yarım ücret tutarı.

Doğum: 258,09 TL

Çocuk Yardımı: 657 sayılı yasa hükümlerince ödeme yapılır.

Öğrenim: 104,52-143,98-207,97 TL

Ölüm yardımları: 335,95-666,56-175,97-1685,07 TL

Güven Elektrik'te anlaşma sağlandı

İstanbul 2 Nolu şubeye bağlı Güven Elektrik işyerinin toplu iş sözleşme görüşmeleri anlaşmayla sonuçlandı.

Varılan anlaşmaya göre işçi ücretlerine 1 Mayıs 2012 tarihi itibariyle net 84 lira artışın yanısıra 15 günlük ikramiye elde edildi. 15 günlük ikramiye artışının ortalama ücretlere yansıması ise net 65 lira olacak. Böylelikle işçi ücretlerindeki artış toplam 150 TL net olarak gerçekleşecek.

Ücret ve ikramiye artışlarına ek olarak tüm sosyal ödemelerde yüzde 12'nin üzerinde artışlar sağlandı.

Aperam'da toplu sözleşmeli düzene geçildi

Gebze şubesine bağlı Aperam Paslanmaz Çelik işyerinde toplu iş sözleşmesi 12 Haziran tarihinde MESS Merkez Bürosunda yapılan toplantı ile imzalandı.

İmzalanan toplu iş sözleşmesi ile 1 Ocak 2012 31 Ağustos 2012 arasındaki 8 aylık dönem için işçi ücretlerine yüzde 11,45 oranında zam yapıldı. Buna ek olarak yine aynı dönem için 105 günlük ikramiye hakkı elde edildi.

1 Eylül 2012 tarihinden sonra ise grup toplu iş sözleşmesinde MESS ile Birleşik Metal-İş arasında varılacak anlaşma hükümlerinin aynısı Aperam işyeri için de geçerli olacak. İkramiye gün sayısı ise 1 Eylül 2012'den itibaren 120 gün olarak uygulanmaya başlayacak.

Varılan bu anlaşma ile ortalama ücretlere 89 kuruş zam alınmış oldu. 15 günlük ikramiye artışı ile birlikte hesaplandığında 1 Ocak 2012 tarihi itibariyle brüt 331 lira, net olarak ise 237 lira artış elde edilmiş oldu.

Tecasa'da TİS imzalandı

Bursa şubesine bağlı Tecasa işyerinin ilk toplu iş sözleşme görüşmeleri varılan anlaşma ile sona erdi. 1 Ocak 2012 tarihinden itibaren yürürlüğe giren sözleşme ile Tecasa işçileri önemli haklar kazandılar. Sözleşme yürürlük süresi 2 yıl olarak belirlendi.

Sözleşmeyle ortalama ücretlere net 150 TL artış elde edildi.

Ücret zammı 0,62 TL., ikramiyeler birinci yıl 15, ikinci yıl 18 gün olarak belirlendi.

Her ay ücret ödemeleri ile birlikte sosyal paket adı altında sözleşmenin birinci yılında 25, ikinci yılında ise 35 TL ödeme yapılacak.

Bunlara ek olarak net 800,00 TL toplu ödeme yapılması konusunda anlaşmaya varıldı.

İşe giriş ücretleri ile ilgili yapılan düzenleme ile işyerinde aynı işi yapan işçiler arasında ücret farkı oluşmasının önüne geçilmiş oldu.

Diğer sosyal yardımlar ise şu şekilde belirlendi:

Askerlik, evlenme ve doğum ödenekleri: Herbiri için 6 günlük brüt asgari ücret tutarı

Bayramlarda birinci yıl net 90, ikinci yıl net 95 TL ödeme.

Rettig Metal'de toplu sözleşme imzalandı

İzmir şubesine bağlı Rettig Metal San ve Tic. ve. A.Ş. işyerinde 01/01/2012- 31/12/2014 dönemini kapsayan 3 yıl olarak yapılan toplu sözleşme 11 Mayıs 2012 tarihinde imzalandı.

İmzalanan sözleşme ile, ücret zammı olarak öncelikle saat ücretleri 4,40 TL'nin altında olan işçilerin saat ücretleri 4,40 TL'ye yükseltildi ve bunun ardından saat ücretlerine 30 krş zam yapıldı.

Yapılan anlaşma ile, sözleşmenin 1. yılında 72 günlük, sözleşmenin 2. yılında 84 günlük, 3. yılında 96 günlük ücretleri tutarında ikramiye verilecek. Ücret ve ikramiye olarak ücretlerde net 111 TL artış sağlanmış oldu. Ayrıca üyelerimize net 300 TL toplu ödeme yapılacak.

Sosyal ödemelerde ise yüzde 15 ile yüzde 20 oranlarında artış elde edildi. Sözleşmede ustabaşı olarak çalışan üyelerimize aylık net 100 TL ödenmesi de ilk olarak yer aldı.

HMS Makine'de ilk toplu sözleşme imzalandı

İzmir şubesine bağlı HMS Makina San. ve Tic. A.Ş. işyerinde 01/01/2012- 31/12/2014 dönemini kapsayan ilk toplu sözleşme 20 Haziran 2012 tarihinde imzalandı ve HMS işçileri sendikalı çalışma koşullarını elde etti.

İmzalanan sözleşme ile, ücret zammı kıdem sürelerine göre kademeli olarak yüzde 12 ile yüzde 15 arasında değişen oranlarda artırıldı. Ücretler, sözleşmenin 2. yılında enflasyon artı 2 puan, 3. yılında ise enflasyon artı 4 puan şeklinde artırılacak. İşyerinde tüm ödemeler net olarak yapılacak.

İkramiyeler de kıdeme bağlı olarak:

Kıdem süresi bir yıldan az olanlara; sözleşmenin 1. yılında 30 günlük, sözleşmenin 2. ve 3. yılında 60 günlük ücretleri tutarında,

Kıdem süresi bir yıl ile iki yıl arası olanlara; sözleşmenin 1. yılında 60 günlük, sözleşmenin 2. yılında 72 günlük ve sözleşmenin 3. yılında 90 günlük ücretleri tutarında, Kıdem süresi iki yıldan fazla olanlara; sözleşmenin 1. yılında 90 günlük, sözleşmenin 2. yılında 96 günlük ve sözleşmenin 3. yılında 108 günlük ücretleri tutarında verilecek.

Üyelerimiz ücret ve ikramiye olarak sözleşmenin 1. yılında ortalamada net 202 TL ücret artışı elde ettiler.

Sözleşme ile, izin, fazla mesai ve gece zammı gibi bir çok yeni haklar elde edildi. Toplu sözleşme ile üyelerimiz yeni sosyal haklara kavuştular.

İMPO'da ilk toplu sözleşme imzalandı

İzmir şubesine bağlı İmpo Motor Pompa Sanayi ve Ticaret A.Ş. işyerinde 01/01/2012- 31/01/2014 dönemini kapsayan ilk toplu sözleşme 28 Haziran 2012 tarihinde imzalandı. Böylece İmpo Motor işçileri de sendikalı çalışma koşullarına kavuştu.

İmzalanan sözleşme ile, saat ücretlerine 35 krş + yüzde 6 zam yapıldı. Yapılan anlaşma ile, sözleşmenin 1. yılında 45 günlük, 2. yılında 65 günlük ikramiye verilecek. Ücret ve ikramiye olarak ücretlerde net 297 TL artış sağlanmış oldu. Bu artış yüzde 37,5 oranına denk geliyor.

Sözleşme ile birçok yeni haklar elde edildi ve işçiler bayram, izin yakacak ödemeleri gibi yeni sosyal haklara kavuştular.

Yetki - İşkolu İtirazı Davalarında Son Gelişmeler

Sinter Metal

Sinter Metal İmalat San. A.Ş. işverenin 2009 yılı Ocak ayı istatistiğine sendikamızın %10'luk işkolu barajını geçemediği iddiası ile yaptığı itiraz davası lehimize bitmiş olup dosya Yargıtay'dadır.

Daiyang

Daiyang-SK Network Metal San. ve Tic. Ltd. işverenin, Bakanlık tarafından sendikamıza verilen olumlu yetki tespitinin iptali istemiyle açtığı dava lehimize bitmiş olup karar Yargıtay tarafından onanmıştır.

Mahle Mopisan

İzmir'de kurulu Mahle Mopisan Yedek Parça San. ve Tic. A. Ş. işyeri için Bakanlığa yaptığımız çoğunluk tespiti başvurusu sonucunda Bakanlık, tarafımıza olumsuz yetki tespiti, Türk Metal Sendikası'na ise olumlu yetki tespiti yazısı vermiştir. Her iki tespitin de iptali talebiyle tarafımızdan açılan davada lehimize karar verilmiş olup karar Yargıtay tarafından da onanmıştır.

Konya'da bulunan Mahle Mopisan Konya Yedek Parça San. ve Tic. A.Ş. işyerinde gerekli çoğunluğu sağladığımıza ilişkin olumlu yetki tespiti yazısına işveren ve Türk Metal Sendikası tarafından yapılan itiraz davası, Konya 1. İş Mahkemesi'nde görülmektedir. Davada bilirkişi raporu dosyaya sunulmuş olup duruşması 11.07.2012 tarihindedir.

Nema Makine

Nema Makine Teks. San. ve Tic. Ltd. Şti. işyeri için Bakanlığı yaptığımız başvuru sonucunda tarafımıza işyerinde gerekli çoğunluğu sağlayamadığımıza dair olumsuz yetki tespit yazısını düzenlemiştir. Bu tespitin iptali istemiyle yaptığımız itiraz davasında, yerel mahkemenin lehimize verdiği karar Yargıtay tarafından onanmıştır.

Çınar Boru

Çınar Boru Profil San. ve Tic. A.Ş. işyeri için yaptığımız başvuru sonucunda Bakanlık yasanın aradığı çoğunluğu sağladığımıza ilişkin olumlu yetki tespiti yazısı düzenlemiştir. İşverenin Bakanlık tespitinin iptali talebiyle açtığı dava aleyhimize bitmiş olup karar tarafımızdan temyiz edilmiştir. Dosya Yargıtay'dadır.

Mutaş

Mutaş Demir Çelik San. ve Tic. A.Ş. ile Tet İç ve Dış Tic. Ltd. Şti. işyerleri için bakanlığa yaptığımız başvurular sonucu tarafımıza verilen olumlu yetki tespiti yazılarının iptali için işverenler tarafından davalar açılmıştır. Her iki davada lehimize karar verilmiş olup kararlar Yargıtay tarafından onanmıştır.

Mas Daf

Mas Daf Makine San. A.Ş. işyeri için Bakanlığa yapılan çoğunluk tespiti başvurusu sonucunda tarafımıza olumlu yetki tespiti yazısı düzenlenerek gönderilmiştir. İşverenin yetki tespitinin iptali talebiyle açtığı davada lehimize karar verilmiştir. Ancak Yargıtay'ın bozma kararı üzerine yargılama devam etmektedir. Duruşması 10.07.2012'dir.

Sanel

Sanel San. Elek. İm. Ve Tic. Ltd. Şti.. işverenin, başlattığımız toplu sözleşme prosedürünü uzatmak için işyerinin "METAL" işkolunda kurulu olduğuna dair Bakanlık kararına yaptığı itiraz üzerine yerel mahkeme lehimize karar vermiş olup karar Yargıtay tarafından da onanmıştır. Bakanlığın başvurumuz üzerine tarafımıza verdiği olumlu yetki tespit yazısının iptali için işveren tarafından İstanbul 9. İş Mahkemesi'nde açılan davanın duruşması ise 10.07.2012 tarihindedir.

Procast

Procast Metal San. ve Tic. Ltd. Şti. işyerinde yürütülen örgütlenme faaliyeti sonucunda, Bakanlığa yaptığımız başvuru ile tarafımıza verilen olumlu yetki tespit yazısının iptali için işveren tarafından, İstanbul 7. İş Mahkemesi'nde açılan davada aynı işyerinden çıkarılan üyelerimiz için açılan işe iade davalarının sonucu beklenmektedir. Bir dahaki duruşması 17.09.2012'dir.

Akdeniz Çivi

Akdeniz Çivi Tel Nak. San. ve Tic. ltd. Şti. işyeri için Bakanlığa yapılan çoğunluk tespiti başvurusu sonucunda tarafımıza olumlu yetki tespiti yazısı düzenlenerek gönderilmiştir. İşveren yetki tespitinin iptali talebiyle açtığı dava devam etmektedir.

Civtaş Cıvata

Civtaş Cıvata İm. San. ve Tic. A.Ş. işyerinde yürüttüğümüz örgütlenme çalışmalarının ardından yaptığımız başvuru sonucunda Bakanlık sendikamıza olumlu yetki tespiti yazısının düzenlemiştir. İşverenin yetki tespitinin iptali istemiyle açtığı dava Kartal 2. İş Mahkemesi'nde görülmektedir. Duruşması 22.10.2012 günüdür.

Casper Bilgisayar

Casper Bilgisayar Sistemleri A.Ş. işyeri için Bakanlığa yaptığımız çoğunluk tespiti başvurusu sonucunda, tarafımıza olumu yetki tespiti yazısı verilmiştir. Tespitin iptali talebiyle işveren tarafından açılan davada, işkolu itirazı davasının sonucu beklenmektedir. Duruşması 05.07.2012 günüdür. İşverenin başvurusu üzerine işyerinin "Ticaret, büro, eğitim ve güzel sanatlar" işkolunda kurulu olduğuna dair Bakanlık kararına karşı yaptığımız itiraza ilişkin davada dosya bilirkişiden dönmüştür. Duruşması da 09.07.2012'dir.

Çelmer Çelik

Çelmer Çelik Endüstri A.Ş. işyeri için bakanlığa yaptığımız tespit başvurusu sonucu tarafımıza verilen olumlu yetki tespiti yazısının iptali için işveren tarafından açılan dava yerel mahkeme lehimize karar vermiş olup dosya Yargıtay tarafından onanmıştır.

D.S.C. Otomotiv

D.S.C. Otomotiv Koltuk Sistemleri San. ve Tic. A.Ş. talebimiz sonucunda Bakanlığın işyerinde yasanın aradığı çoğunluğu sağladığımıza ilişkin olumlu yetki tespiti yazısına işveren itiraz etmiştir. Kocaeli 2. İş Mahkemesi'nde görülen davada yerel mahkeme aleyhimize karar vermiştir. Temyiz talebimiz üzerine Yargıtay tarafından bozulan karar sonucunda yerel mahkemede yargılama devam etmektedir. Duruşması 03.07.2012 tarihindedir.

Tecasa

Tecasa Isı Kontrol A.Ş. işyeri için Bakanlığın işkolu tespitine ilişkin kararına işverenin yaptığı itirazda lehimize karar verilmiştir. Başvurumuz sonucu tarafımıza verilen olumlu yetki tespit yazısının iptali için işveren tarafından Bursa 6. İş Mahkemesi'nde açılan dava işverenin feragati ile lehimize bitmiştir.

Miralbueno Otomotiv

Miralbueno Otomotiv Yan San. Ltd. Şti. işyerinde yürütülen örgütlenme faaliyeti sonucunda Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na yapılan yetki tespiti talebimiz sonucunda Bakanlık işyerinde yasanın aradığı çoğunluğu sağladığımıza ilişkin olumlu yetki tespiti yazısı düzenlemiştir. İşverenin Bakanlık tespitinin iptali talebiyle açtığı dava Bursa 5. İş Mahkemesi'nde görülmektedir. Duruşması 24.09.2012 günüdür.

MMZ

MMZ Onur boru Profil Üretim San. ve Tic. A.Ş. işyerinde için Bakanlığa yaptığımız başvuru ile tarafımıza verilen olumlu yetki tespit yazısının iptali için işveren İstanbul 9. İş Mahkemesi'nde dava açmıştır. Davada aleyhimize karar verilmiş olup karar tarafımızdan temyiz edilmiştir.

Samka Metal

Samka Metal Ambalaj San. A.Ş. işyerinde Bakanlığa yetki başvurumuzu öğrenen işveren işkolu tespiti için başvurmuştur. Bakanlık, işyerinin "Metal" işkolunda kurulu olduğuna karar vermiştir. Bakanlığın işyerinin 'Metal' işkolunda kurulu olduğuna ilişkin tespitine işveren tarafından yapılan itiraz davasında lehimize karar verilmiştir. İşkolu ihtilafının sonuçlanması üzerine Bakanlık yetki tespiti talebimiz sonucunda yasanın aradığı çoğunluğu sağlayamadığımıza ilişkin tarafımıza olumsuz yetki tespiti yazısı göndermiştir. Bu tespit yazısının iptali talebiyle İstanbul 12. İş Mahkemesi'nde açtığımız davanın duruşması 19.09.2012 günüdür.

Metem Otomotiv

Çorlu'da kurulu bulunan Metem Otomotiv San. Tic. Ltd. Şti. için yaptığımız başvuru sonucunda Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, işyerinde yasanın aradığı gerekli çoğunluğu sağladığımıza ilişkin yetki tespiti yazısını tarafımıza göndermiştir. İşveren anılan yetki tespitinin iptali istemiyle Edirne İş Mahkemesi'nde açtığı davada lehimize karar verilmiş olup dosya temyiz aşamasındadır.

Snop

Snop İzmit Metal San. ve Tic. A.Ş.'de yürüttüğümüz örgütlenme çalışmaları sonucunda Bakanlık işyerinde yasanın aradığı çoğunluğu sağladığımıza ilişkin yetki tespiti yazısını tarafımıza göndermiştir. Anılan tespit yazısının iptali istemiyle işverenin açtığı davanın duruşması 12.07.2012 günüdür.

HMS Makine

HMS Makine San ve Tic. A.Ş. işyeri için Bakanlığa yapılan çoğunluk tespiti başvurusu sonucunda tarafımıza olumlu yetki tespiti yazısı düzenlenerek gönderilmiştir. İşverenin yetki tespitinin iptali talebiyle açtığı dava feragati ile lehimize bitmiştir.

İmpo Motor

İmpo Motor Pompa San. ve Tic. A.Ş.'de toplu iş sözleşmesi bağıtlamak üzere gerekli çoğunluğu sağladığımıza ilişkin Bakanlık tarafından verilen olumlu yetki tespiti yazısına işveren itiraz etmiştir. Dava lehimize bitmiş olup karar Yargıtay tarafından onanmıştır.

Gürsaş Elektronik

Gürsaş Elektronik Cihaz Kutuları ve Tic. Ltd. Şti. işyeri için işverenin yaptığı olumlu yetki tespitine itiraz davasında yerel mahkeme lehimize karar vermiş olup karar Yargıtay tarafından da onanmıştır.

GEA Klim

GEA Klima San. ve Tic. A.Ş. işyerinde yürütülen örgütlenme çalışmaları sonucunda Bakanlığa yetki tespiti talebi ile başvurulmuştur. Bakanlık işyerinde gerekli çoğunluğu sağlayamadığımıza ilişkin olumsuz yetki tespiti yazısı düzenleyerek tarafımıza göndermiştir. Bu tespitin iptali talebiyle açtığımız davanın duruşması 11.10.2012 tarihinde görülecektir.

ASİL ÇELİK

Asil Çelik San. A.Ş. işyerinden çıkarılan 32 üyemiz için sendikamız tarafından açılan ve takip edilen davalardan 30'u lehimize sonuçlanmıştır.

Orhangazi Asliye Hukuk Mahkemesi'nde görülen davalarda, 3 ay gibi bir yargılama süresi sonunda üyelerimizin işe iadelerine karar verilmiştir. İki üyemizin davası ise, 11 Temmuz'da görülecektir.

İzmir Şubemizden

İşçi sınıfımızın şairi Nazım Hikmet'in ölüm yıldönümünde, İzmir Fuarı'nda bulunan Nazım heykeli önünde yapılan etkinliğe şube olarak katılım sağlandı.

3 Haziran 2012 tarihinde Mahle işyerinde devam eden toplu iş sözleşmesi sürecine ilişkin üyelerimizi bilgilendirme toplantıları yapıldı.

9 Eylül Üniversitesi Rektörlüğü'nün düzenlemiş olduğu "İşçi sağlığı ve İş güvenliği veSendikalar Yasası"ndayapılacak olan değişikliklerle ilgili panele, Şube Başkanımız Ali Çeltek panelist olarak katıldı.

Artvin Hopa'da 31 Mayıs 2011 tarihinde polisin biber gazı kullanması sonucunda hayatını kaybeden Metin Lokumcu'nun ölüm yıldönümünde yapılan basın açıklamasına şube olarak kitlesel katılım sağlandı.

15 Haziran'da Çiğli Organize Sanayi Bölgesi'nde aylardan beri fabrika önünde direnişte bulunan Billur Tuz işçileri ile 15-16 Haziran eylemlerinin 42. yılı anması ve basın açıklaması gerçekleştirilmiştir. Eyleme Çiğli Organize Saniyi Bölgesi'nde bulanan işyerlerimiz Totomak, Zf Lemförder ve Schneider Elektrik fabrikalarından vardiya çıkışında eksiksiz katılım diğer fabrikalarımızdan vardiya çıkışından üyelerimizin katılımıyla basın açıklaması yapıldı.

16 Haziran 2012 tarihinde İzmir'in Dikili ilçesinde 15-16 Haziran'ın 42. yıldönümünde yapılan panele Şube Başkanımız Ali Çeltek panelist olarak katıldı.

9 Haziran 2012 tarihinde; Hava İş Sendikası'nın grev yasağından sonra işten atılan üyeleri için ülke çapında THY büroları önünde yaptığı basın açıklamasına üyelerimiz ile birlikte katılım sağlandı.

13 Haziran 2012 tarihinde; Buca cezaevinde tutuklu bulunan Genel-İş Sendikası İzmir 3 nolu Şube Başkanı Başkanı Cafer Konca ve Yönetim Kurulu üyesi Cafer Alt için cezaevi önünde yapılan basın açıklamasına katılım sağlandı.

Gebze Şubemizden

Gebze Şube yöneticileri ve işyerlerimizden temsilcilerimizin katılımıyla; 07.06.2012 tarihinde DİSK Nakliyat-İş Sendikasının Tuzla'da kurulu bulunan Borusan Lojistik'te işten atılan işçilerin kurduğu direniş çadırını ziyaret ettik.

Yine aynı gün Konfederasyonumuz DİSK'in düzenlemiş olduğu Türk Hava Yolları'ndan işten çıkartılan Hava-İş Sendikası'nın üyelerinin Atatürk Havaalanı'nda düzenledikleri eyleme destek ziyaretinde bulunduk.

Türkiye işçi sınıfı tarihinin en büyük direnişlerinden biri olan 15-16 Haziran direnişi 42. yılında Konfederasyonumuz DİSK'in Şişli'den Taksim'e düzenlemiş olduğu yürüyüşe katılım sağlandı.

Dostluk ve Kardeşlik Futbol Turnuvası

Şubemizin örgütlü olduğu işyerlerinden üyelerimiz arasında oluşturulan takımların yarıştığı, Dostluk ve Kardeşlik Futbol Turnuvası'na 10 Mayıs'ta başlandı. 4 Haziran günü yapılan final maçı; Dostel Makine ve Schneider Elektrik takımları arasında yapıldı. Turnuvada; birinci Dostel Makine, ikinci Schneider Elektrik, üçüncü Kroman Çelik olmuştur. Tüm takımların başarıyla mücadele sergiledikleri turnuvada; en centilmen takım Poly Metal, gol kralı Sarkuysan'dan Fatih Çalışkan, en iyi kaleci Dostel'den Gündar Genç seçildi.

Depremzede aileye dayanışma

Devletin henüz yaraları saramadığı Van'da, pek çok aile insanlık dışı koşullarda yaşamayı sürdürüyor. Bu ailelerden biri olan, yatalak eşi ve oğlu ile yaşam mücadelesi veren hasta Emin Beyter, artık torunları ile birlikte 2 odalı, banyo ve mutfağı olan bir konteynır evde yaşayacak..

Almanya IGMetall sendikası sorumlusu Hüseyin Aydın ve Sendikamız Genel Eğitim Sekreteri Seyfettin Gülengül, iki sendikanın birlikte yaptırdığı konteynır evi, 17 Mayıs'ta aileye teslim ettiler..

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu ve Genel Mali Sekreterimiz Erdoğan Özer'in de katıldığı kupa töreninde arkadaşlarımızın ödülleri verildi.

Turnuvaya katılan takımlara turnuvanın adına yakışır futbol ruhuna uygun davranış ve tutum sergiledikleri için teşekkür ediyoruz. Dereceye giren takım ve arkadaşlarımızı tebrik ediyoruz.

Metal işçilerinin sözcüsü, umudu ve öncüsü Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Temsilciler Kurulu:

Mücadeleyi yükseltme çağrısı...

Sendikamız Genel Temsilciler Kurulu, 30 Haziran 2012 tarihinde Gönen Kemal Türkler Eğitim ve Dinlenme Tesisleri'nde toplandı.

Toplantı, 2012 1 Mayıs'ından görüntülerin yeraldığı kısa film gösterimi ile başladı. Film gösteriminin ardından iki sunum gerçekleştirildi.

İlk olarak Kristal-İş Sendikası Toplu İş Sözleşmesi Uzmanı Can Şafak, Sosyal Tarih Yayınları'ndan çıkan "Büyük Grev 1977" kitabını özetleyen bir sunum gerçekleştirdi.

Ardından Sendikamız yayın organı "Çalışma ve Toplum" Dergisi Genel Yayın Yönetmeni, Avukat Murat Özveri, Toplu İş İlişkiler Yasa Tasarısı ve 20.06.2012 tarihinde kabul edilen 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanun'nda yapılan değişiklikler üzerine kapsamlı bir sunum yaptı.

Örgütlenme Genel Sekreterimiz Özkan Atar tarafından yönetilen Kurulumuz, ülkemizde ve bölgemizde savaş rüzgarlarının estiği, Ortadoğu halklarının emperyalizm tarafından birbirine boğazlatılmaya çalışıldığı ve 2012-2014 dönemi grup toplu iş sözleşme mücadelesi arifesinde ve sendikal yasalarda değişikliklerin gündemde olduğu bir dönemde toplandı.

Türkiye'nin dört bir yanından gelen temsilcilerimiz söz alarak, işyerlerinden ülke sorunlarına, gündemdeki konuları tartıştılar. Özellikle son dönemde örgütlendiğimiz ve ilk kez Genel Temsilciler Kurulumuza katılan temsilcilerimizin konuşmaları, Kurul'da coşkuyla alkışlandı.

Genel Temsilciler Kurulumuzda; mücadele hedefleri ve önümüzdeki döneme ışık tutacak tavsiye kararları alındı. Salonda "İnadına sendika, inadına DİSK", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz" vb. sloganlar sık sık atıldı.

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu açılış konuşmasına, Genel Yönetim Kurulu adına Genel Temsilciler Kurulu'nu selamlayarak başladı.

Kapitalizmi "Neo-liberalizm ile muhafazakarlığın mutlu evliliği" olarak tanımlayan Serdaroğlu, "Bize yaşanabilecek tek hayat olarak dayatılan kapitalizm en vahşi en pervasız ve en çaresiz haliyle, neo liberalizmle, muhafazakarlığın mutlu evliliği olarak karşımıza çıkıyor. Ve dünyanın her yerinde yaşam hakkı dahil her türlü hakkımıza pervasızca saldırmaktan geri durmuyor. Dünyanın her yerinde, cümlesini kurarken öznesini gizli tuttuğu ve o öznenin sonradan farkına varılan bencillik olduğu kapitalizmin, bir istisnası, tarihin bir parantezi ve işçilerin, emekçilerin mücadelesi ile elde edilmiş olan demokratik ve sosyal haklara teker teker el konuluyor. İnsan olmakla erişime hak kazandığımızı düşündüğümüz sağlık ve eğitim gibi temel haklar çağın tanrısı paraya kurban veriliyor. Türkiye bunun istisnası olmak bir yana bu küresel talanın AKP iktidarı eliyle 'büyüyen ekonomi' adı altında yaldızlanarak sürüme verildiği yerlerden biri" dedi.

Kadın emeğinin ucuz iş gücü olarak kullanılması, emperyalist savaş ve çeşitli iş kollarında yaşanan iş cinayetlerine de değindi. "Taşeronlaştırmanın, güvencesizleştirmenin, örgütsüzleştirmenin sonucu olarak gazetelerin üçüncü sayfasında üç satır geçen soykırım hikayeleri. Şüphesiz ki tarihin bu en karanlık ve kalpsiz anı ışığa en yakın olduğumuz andır da. Doğru bugün güçsüz ve sakin koca bir okyanus gibi serilmekteyiz ayaklarının altına muktedirlerin. Bizi ve güçsüzlüğümüzü görenler 'siz kimsiniz ki', 'ayaksınız, hiç bir zaman baş olamayacak' diye başlıyorlar sözlerine. Biz kimiz önce onu anlatmalıyız onlara, mağdurluktan mağrur ve müktedirliğe terfi edenlere usulüne uygun bir şekilde, hissettirerek.

Evet, biz o sizin ayakkabınızın içindeki çakıl taşlarıyız. Ayakkabınızı sallamakla defedemediğiniz. Ve her adım attığınızda orada olduğumuzu hissediyorsunuz. İşler hiç de tıkırında gitmiyor işte bu yüzden. Biz Ceha işçileriyiz, Deba işçileriyiz, Togo işçileriyiz, THY emekçileriyiz, İşçileriz, sendikalaşmakta inat ve ısrar eden fabrika önlerinde"dedi.

Adnan Serdaroğlu, konuşmasını, 2010-2012 MESS Grup Toplu İş Sözleşmesi'nin başarıyla tamamlandığını vurgulayarak "2012 grup toplu iş sözleşmesi sürecinde hangi sendikaya üye olurlarsa olsunlar tüm metal işçilerin sözcüsü, umudu ve öncüsü Birleşik Metal-İş Sendikası olacaktır" diyerek sürdürdü. Ayrıca, Ulusal İstihdam Stratejisi'ne, DİSK'in başlatmış olduğu "Zalimin Zulmüne Direneceğiz" kampanyasına da değindi.

Söz Temsilcilerde...

İsmail Sungur (Sarkuysan-Gebze Şube): Kıdem tazminatının gaspedilmesine, toplu iş ilişkileri yasa tasarına, esnek ve kuralsız çalışmaya, güvencesizliğe ve taşeronlaştırmaya karşı mücadelenin örgütlenmesi gerektiğine vurgu yaptı. "Bugün burada sendikamızın gelecekteki politikalarını, yol haritasını tartışmalıyız. Geçen toplu iş sözleşmesi dönemini unutmamalıyız. Fabrikalarda ve bölgelerde kendi gerçekliğimizi iyi analiz ederek söylemlerimize sahip çıkmalıyız. Eylem ve güç birliğini birlikte başarmalıyız. Geçmişini ve mücadele geleneğini hiçbir zaman unutmayan bu sendika, tarih yazmaya ve metal işçisinin umudu olmaya devam edecektir" dedi.

Mustafa Sağdaş (Disa Otomotiv-Tekirdağ Şube): "Zor bir süreçten geçtiğimiz bugünlerde bir yandan yasakçı hükümetin dayatmaları, bir yandan ABD emperyalizminin Ortadoğu'da başlattığı yeni bir savaş çığırtkanlığı, diğer yandan Meclis'e getirilmesi planan kıdem tazminatımızın gaspedilmesi ve grev yasakları ile işçi sınıfına yapılan ideolojik saldırıdan başka bir şey değildir" dedi. Bu saldırılara karşı birlikte mücadelenin örgütlenmesini talep etti. Sendikamızın yeni işyerlerini örgütlemede önünün açık olduğunu belirtti.

Mehmet Atak (Balatacılar Balatacılık-İzmir Şube): "Bizim işyerinde sıkıntılarımız vardı. Sürekli en ufak sorunlarımız bile büyük sorunlar haline geliyordu. İşçiler olarak sendika arayışına girdik. İşçilerin haklarına sahip çıkacak sendika olarak da Birleşik Metal-İş'te buluştuk. Benle birlikte 12 işçi işten atıldı. Yöneticilerimizin yaptıkları görüşmeler sonucu 2 gün sonra tekrar iş başı yapıldı. Tespit henüz çıkmadı ama görüşmeler başladı ve taleplerimiz yerine getirildi. Bunun için Sendikamıza tüm Balatacılar Balatacılık işçileri adına teşekkür etmek istiyorum" dedi.

Dilek Başıbüyük (Yücel Boru-Gebze Şube): "Toplumun bütününü ilgilendiren çalışma ilişkilerini yeniden biçimlendiren ve güç ilişkilerini farklılaştıran sonuçlar otaya koyan bu süreci, sadece çalışma yasalarının değişikliği olarak algılamak bizler açısından mümkün değildir. Sermaye dünyasının baronları, Dünya Bankası ve IMF reçeteleri doğrultusunda ülkemizde neo-liberal ideolojiyle uyumlu sosyal güvenlik sistemi yürürlüğe konulmuştur." dedi. Kıdem tazminatlarının gaspedilmesine karşı topyekün mücadelenin gerekliğini vurguladı. "Kıdem tazminatı, işçinin ürettiği ve karşılığı ödenmeden el konulan değerin bir bölümünün işçiye daha sonra geri ödenmesidir. Genel grev kararının bu temsilciler kurulunda değerlendirilmesini istiyorum" dedi.

İsa Akın (Renta-Eskişehir Şube): "Hepinizin bildiği gibi 2012-2014 MESS grup toplu iş sözleşme sürecine girmekteyiz. Yetkilerimizi hala ellerinde bir koz olarak bekletmektedirler. Tüm çalışanların sendikalı olabildiği, noter şartının olmadığı, üyelerin söz ve karar sahibi oldukları sendikalar ve özgür sözleşme düzeni istiyoruz. İşyeri ve işkolu barajlarının kalktığı, yetkili sendikaların işçilerin referandumu ile belirlendiği, hak, uyarı, dayanışma grevlerinin yasal olduğu özgür ülke, özgür sendika, özgür sözleşme kısacası özgürlük istiyoruz" dedi ve 18. Merkez Genel Kurulu'nda karar altına alınan grev fonunun bir an önce hayata geçirilmesini istedi.

Şinası Atıcı (ZF Lemförder-İzmir Şube): Ortadoğu halklarının emperyalizm tarafından birbirine boğazlatılmaya çalışıldığı en önemli gündem maddesinin bu olduğu vurguladı. "Bu süreçte ülkemiz parlamentodan gizlenerek yapılan ikili anlaşmalarla Malatya Kürecik'te ABD silahlı kuvvetlerine bağlı radar ya da askeri üssün kurulması ile komşularımızla özellikle de İran ve Süriye için bir tehdit ve saldırı üssü yapılıyor. Ülkemizin yakın komşularıyla dış politikası işbirlikçi iktidarın ağzına bakla ettiği 'sıfır sorun' demagojisine karşılık, hepsiyle çatışma eğilimi taşıyan bir düzeyde sorunlu duruma geliyor" dedi. Barışın dilini bu ülkede yeniden egemen kılacak bir faliyetin örgütlenmesinin yaşamsal önemine vurgu yaptı.

Zekeriya Çetin (Schneider Elektrik/Gebze Şube): "2010-2012 grup toplu iş sözleşmesinde Sendikamız, asil bir duruş sergileyerek, sermayeye karşı mücadeleci kimliğimizi ortaya koyarak, sarı sendikadan farklı bir sözleşme imzalayarak, sınıf sendikacılığımızı göstermiş olduk. Bu süreçte hatalarımız ve eksikliklerimizden ders çıkararak önümüzdeki 2012-2014 grup toplu iş sözleşmesine hazırlanmalıyız" dedi. Önümüzdeki dönem grup toplu iş sözleşmesi dönemine yönelik önerilerde bulundu.

Uğur Bulunmaz (İmpo Motor-İzmir Şubi): "Anayasal hakkımız olan sendikaya üye olduğumuz için işten atılan bizler, Sendikamızın öncülüğünde işten atıldığımız tarihten itibaren sendikal haklarımıza sahip çıkmak için, aşımız, işimiz ve geleceğimiz için fabrika önünde direnişe başladık. Kararlılığımızı gören işveren, attığı 4 işçiyi işe geri aldı ve yetki davamız devam ederken toplu sözleşme görüşmelerine başlandı. Şimdi toplu iş sözleşmemiz imzalandı. Birleşik Metal-İş üyesi olmaktan gurur duyduğumuzu söylemek istiyorum" dedi.

Ömer Köseler (GKN Eskişehir Otomotiv-Eskişehir Şube): "Ben Eskişehir Şube'de örgütlenen GKN işyerinden ilk kez katılıyorum bu toplantıya. İşçiler olarak bir araya gelerek sendikalaşmak gerektiğini düşündük. Sendikaları araştırdığımızda gidebileceğimiz tek sendikanın DİSK Birleşik Metal-İş olduğuna hep beraber karar verdik. Tüm işçilerin çoğunluğunu sağlayarak ilk adımı atmış bulunmaktayız. Hepinizi GKN işçileri adına selamlıyorum" dedi.

Hüseyin Ay (Toprak Demir Döküm-Eskişehir Şube): "Yaklaşık 30 yıllık iş hayatımın bu son günlerinde aranızda bulunmaktan gurur duyuyorum. Yaklaşık 1 yıllık gizli ve titiz bir örgütlenme çalışmasının sonunda işçilerin çoğunluğunu sağlayarak sarı sendikadan koparak geldik. İşyerimiz TMSF'den tekrar Toprak Holding bünyesine geçti. Son çare olarak Birleşik Metal-İş'i gördük. Burada bulunmaktan dolayı gururluyum" dedi.

Ali İçli (Sivas İl Sağlık Müdürlüğü-Anadolu Şube): "Sendikamızın en eski işyeri üyeleri olarak bugünlerde büyük sıkıntılar yaşıyoruz. Kapanan belediyelerden gelen 13 Nolu işkolunda işe başlamış ve Sendikamızın imzalamış olduğu toplu iş sözleşmesinden yararlanmış işçilere, sağlık işkolundaki bir başka sendikanın imzalamış olduğu toplu iş sözleşmesi uygulaması dayatılıyor. Sendikamız bu konuyu yargıya taşımış durumda. İşçiler, tehditler karşısında, Sivas'ta, diğer sendikanın toplu sözleşmesinden yararlanmak için, dayanışma dilekçesi verdiler." diyerek Sağlık Bakanlığı'na bağlı işyerlerinde yaşanan sorunları aktardı.

Mustafa Nuri Yakar (Erzurum İl Sağlık Müdürlüğü- Anadolu Şube): Sağlık Bakanlığı'na bağlı işyerlerinde yaşanılan sıkıntıları paylaştı. "6111 sayılı kanunla belediyelerde çalışan arkadaşlarımız Sağlık Bakanlığı'na aktarıldı. Sendikamız bu arkadaşlarımızı örgütledi ve 2011 Ocak itibariyle yetki alarak toplu iş sözleşmesi imzalandı. 19 işyerinin 18'inde toplu iş sözleşmesi uygulandı ama Erzurum'da Bakanlıktan gelen yazıyı gerekçe göstererek Müdür, sosyal yardımları ödemeyeceğini açıkladı. Üyelerimiz dayanışma aidatı ödeyerek diğer sendikanın toplu sözleşmesinden yararlanmaktadır. Sendikamızın açmış olduğu davalar devam etmektedir" dedi.

Mustafa Tozkoparan (Sarkuysan-Gebze Şube): "Genel Temsilciler Kurulumuz, sorunlarımızın ortaya konulduğu ve tartışıldığı bir kuruldur. Sendikamızın olmazsa olmazlarından biri ihbar ve kıdem tazminatımıza dokunulması halinde bu Kurulumuz, genel grev kararını almalıdır" dedi ve ardı sıra Bosch örgütlenme sürecinin tüm ülke çapında olumlu beklenti yarattığını belirtti. "Emperyalist çıkarlar uğruna girişilecek bir savaş var. Arkadaşlar savaştan bahsediyorum. Bu savaşta biz emekçilerin çocukları öldürülecektir. Biz buna 'dur' demezsek kim diyecektir" dedi.

Mahir Alemdağ (Trabzon İl Sağlık Müdürlüğü- Anadolu Şube): "Öncelikle Sendikamız saflarına katılma mücadelesi veren işçi arkadaşlarımıza 'hoşgeldiniz' diyorum. Bildiğiniz gibi sendikalı olma mücadele uzun bir yoldur. Umutsuzluğa kapılmayıp birlik ve beraberlik içinde yürütmektir. Birlik-beraberlik içinde olursak bizi kimse bozamaz. Gerekirse kuruşumuzu bozdururuz ama duruşumuzu bozdurmayız" dedi ve ülke ve işyerinde yaşanan sorunlarına değindi.

Ercan Şen (Totomak-İzmir Şube): "THY'de olduğu gibi MESS sözleşmelerinde de 'ülke menfeatleri' gerekçesiyle pekala bizim de önümüz tıkanabilir buna hazırlıklı olmalıyız. Bu yüzden, THY'de Hava İş Sendikasını'nın başlattığı mücadeleye desteğimizi arttırmalı, sınıf dayanışmasının en ciddi örneklerini ortaya koymalıyız. Bu yıl grup toplu iş sözleşmesinde Sendikamızın izleyeceği yol yüzbinden fazla metal işçisi tarafından da dikkatle izlenecektir. Dün olduğu gibi bugün de Birleşik Metal-İş tüm metal işçilerinin umududur" dedi.

Ömer Kara (Sarkuysan-Gebze Şube): Grup toplu iş sözleşme sürecinin hazırlıklarının hızlandırılmasını talep etti ve önerilerini sundu. "Üyeler arasındaki ücret uçurumunu giderecek bir taslak hazırlanmalı, toplu sözleşme komite ve komisyonları bir an önce oluşturmalı ve işlevli hale getirilmeli, iç örgütlülüğümüz sağlamlaştırılmalıdır. Sendikamız, yalnız toplu iş sözleşmesi sürecinde üyelerle ilgilenmekle kalmamalı. Toplumun her kesimi ile ilişkilerini kurmalı ve tüm metal işçilerinin öncüsü, ümidi olmalıdır" dedi.

Servet Üzrek (Schneider Elektrik/Manisa-İzmir Şube): İşyerinde örgütlenme sürecini paylaştı. "Umutsuzluğa kapılmış sistemin çarkı içerisinde yontuluyordum ki sendikadan arkadaşlarla tanıştım. Bir kıvılcım oldu. Ve bize mücadeleyi, işçinin kendine olan inancının, üretimden gelen gücünü nasıl kullanacağını öğretti" dedi. "Ülkeme bakıyorum iç açıcı şeyler olmadığını görüyorum. Bir bakıyorum muhalif sendikalar, öğrenciler, öğretim üyeleri, çevre örgütleri hepsi baskı ve gözaltılara maruz kalıyorlar. Bir bakıyorum yıllarca mücadele verilerek, bedel ödenerek kazanılmış haklarımız AKP iktidarı tarafından gasp ediliyor" dedi ve birlik çağırısında bulundu.

Fehmi Elmacı (Makine Takım-Gebze Şube): "Biz işçiler olarak bundan önceki dönemde de olduğu gibi yine yeni saldırılarla karşı karşıyayız. Özellikle kıdem tazminatımızın gasp edilmesine yönelik olarak bu kuruldan, genel grev örgütlenmesi kararının çıkmasını istiyorum" dedi ve MESS grup toplu iş sözleşme sürecine yönelik hazırlıklara yönelik önerilerde bulundu. "Geçtiğimiz dönem hezimete uğrayan sarı sendika, tabanında büyük sıkıntılar yaşıyor. Her zaman işverenlerle yan yana durdukları için mutlaka bir hazırlıkları vardır. İç örgütlülüğümüzü sağlamlaştıralım" dedi.

İrfan Yılmaz (Bosch Rexroth-Bursa Şube): Bosch ve Bosch Rexroth işçilerinin tercihini Sendikamız Birleşik Metal-İş'ten yana kullandığı günden bugüne işyerinde yaşanan baskı ve sıkıntıları Kurul'da paylaştı. "Yıllardır sarı sendikanın hegemonyası altında çalışmaktan, her bayram öncesi 'çifte bayram yaşatacağız' sözleriyle cilaladıkları ve işçilerden gizlenerek imzalanan sözleşmelere tepkimiz vardı. Kitlesel olarak geçiş yaptık. Yetmedi sarı sendika 24 saat fabrikada nöbet tuttu, vaatlerde bulundu. Bir yandan bir kısım grup başlarını baskı altına alarak, işsizlik sopası sallanarak sözleşmeli işçilere sözleşmelerinin yenilenmeyeceği yönünde baskı oluşturuldu. Sendikasızlaştırmayı önerdiler ve istifaya zorlandılar. İstifa eden arkadaşlarımız tekrar üye yaptık. Yetkimizin gelmesini bekliyoruz" dedi.

Yaşar Murat Güneş (HMS Makine-İzmir Şube): "İşyerinde daha önce bir sendikalaşma olmuş, sendika bakanlıktan yetki almış toplu iş sözleşme sürecine hazırlanma noktasında işveren, türlü vaat ve entikaralarla arkadaşlarımızı sendikadan istifa ettirmişti. Aradan zaman geçtikten sonra işveren, vaatlerini yirene getirmeyip sorunların katlanıp devam etmesi üzerine tekrar sendikanın kapısını çaldık. Bütün bunlara rağmen dostça karşılandık. Şimdi bizler, DİSK ve Birleşik Metal-İş saflarında olmanın haklı gururunu yaşıyoruz. Artık sendikalı olmanın değerini çok daha iyi anlıyoruz" dedi.

Hakan Küçük (Cem Bialetti-Kocaeli Şube): "Örgütlenmenin ne kadar zor yapıldığını hepimiz biliyoruz. Noter şartı, işverenler, kolluk kuvvetleri, barajlar vb. Genel Başkanımızın dediği gibi; 'En çok grev yapan, en çok eylem yapan ve en çok örgütlenen Sendikasıyız'. Buna ilave olarak da en çok içten darbe alan da Sendikasıyız. Buradan ihanetçilere, 65 yıllık bir çınarın gölgesinden gücümüzü aldığımızı hatırlatmak isterim" dedi.

Mustafa Er (Ergün Hidrolik-İzmir Şube): Örgütlenme ve toplu iş sözleşme sürecinde yaşanları kurul ile paylaştı. "Yarınlarımız ve çocuklarımız için omuz omuza verdik. Önce sarı sendika ile temasa geçildi. Birkaç görüşme sonrasında çizdikleri toz-pembe tablonun pek de sınıfa uygun olmadığını gördük. 'Bir nusubet bin nasihattan iyidir' demiş atalarımız. Ne kadar haklı olduklarını sarı sendikanın bizi ispiyonlamak için işyerini aradıklarında öğrenmiş olduk. En sonunda Birleşik Metal-İş saflarında onurla ve gururla yolumuza devam kararı aldık" dedi.

Metin Çelebi (Tecasa-Bursa Şube): İşyerinde sendikal örgütlenme sürecininde yaşanılan sorunları paylaştı. "16 aylık süre sonra başardık. Sendikamız geçen grup toplu iş sözleşmesi döneminde 22 yıl aradan sonra grev örgütleyerek metal işçilerine yol açtı. Hepimiz yeni işyerleri örgütlemek için çalışma yapmalıyız. Bu çatı altında bulunmaktan büyük güven duyuyorum" dedi.

Ersin Peker (Aperam-Gebze Şube): "Merhaba, hatta yeniden merhaba diyorum. Bu dönem Birleşik Metal-İş'te ilk temsilciliğim değil. Daha önce Tekfen'de işyeri temsilciliği yaptım. Fabrika kapanınca bu işyerine girdim. 2002 yılından itibaren bu işyerinde de bir mücadele yürütüyoruz. Genelde eşimizden dostumuzdan gizleyerek örgütleniyoruz. İşyerinde iç örgütlülüğümüzü sağlamlaştırdıktan sonra işverenimize de söyledik. Şimdi toplu sözleşmemiz imzalandı. Sürekli attığımız, 'İnadına sendika, inadına DİSK' solganımızla tüm işçileri tanıştırmalıyız" dedi.

Ali Ergin (Bursa Şube Yönetim Kurulu): "Asil Çelik işyerinde 4 sendika temsilcisi ve 30 arkadaşımız işten atıldık. Sendikamız tarafından açılan ve takip edilen davalardan, 30'u lehimize sonuçlanmıştır. Orhangazi Asliye Hukuk Mahkemesi'nde görülen davalarda, üyelerimizin işe iadelerine karar verilmiştir. İki üyemizin davası ise, 11 Temmuz'da görülecektir. Bu davalar bile Sendikamıza olan inancımızda haklı olduğumuz göstermiştir" dedi.

Elif Koçcan (Schneider Elektrik-İzmir Şube): "Son günlerde, bir savaş uçağımızın düşürülmesi ile başlayan ve Türkiye'nin talebiyle NATO'nun toplanması provakasyonu, Süriye'ye yönelik Türkiye üzerinde yürütülen bir ABD operasyonudur. Bu yüzden Türkiye işçi sınıfına düşen görev, emperyalist savaşa ve ABD'nin Türkiye üzerindeki hegemonyasına karşı da mücadeleyi sürdürmektir" dedi ve mücadele çağrısında bulundu.

Azem Şahin (Nema Makine-Kocaeli Şube): "Sendikalaştığımızı duyan müdürümüz, mahalle muhtarından imamına kadar işveren herkesi harekete geçirdi. İmam işçilerin ailelerini ve evlerini tek tek arayarak direnişimizin haksız olduğunu, hak aramanın dinen haram olduğunu söyleyip işçilere aileleri tarafından baskı yapılmasını sağladı. Tek bilek tek yürek olduk uzun soluklu bir direniş gösterdik ve kazandık. 3 aydır sendikalı olduğumuz için evime huzurla gidiyorum" dedi.

Ayhan Ekinci (Bursa Şube Başkanı): "1.5 yıl önce 3 kişiyle başladık. 14 Mart'ta tüm engellemelere rağmen 3 günde Bursa'daki Bosch fabrikasında çalışan işçilerin yüzde 75'i sarı Türk Metal Sendikası'ndan ayrılarak Sendikamız Birleşik Metal İş'e üye oldu. Bu hiç de kolay olmadı. Bizler, büyük bir örgütün neferleriyiz. Bu iş inançla, kararlılıkla oldu. Bosch işçileri, sendikal demokrasi mücadelesinde; istedikleri sendikayı özgürce seçebilme talebiyle çıktıkları yolda, çeşitli engellemelerle karşılaşmaya devam ediyor. Sendikacılık yaşamlarında fabrika kapısından girmeyenler, 24 saat nöbet tuttular, vaatlerde bulundular ama istifa ettiremediler. Ama işverenin tarafsızlık açıklamasına rağmen sarı sendikadan yana tavır almasıyla işçiler, üzerinde yoğun baskılar oluşturuldu. Mesai saatlerinde dahi işçiler, Türk Metal'e üye yapılmaya çalışıldı. Bu süreçte yaşanan usulsüzlüklerle ilgili davalar da açıldı. Bütün baskılara karşı Bosch işçileri yılmıyor ve dimdik ayaktadır" dedi.

M. Selçuk Göktaş (Genel Sekreter) "2010-2012 yıllarını kapsayan grup toplu iş sözleşmesi süreci başarıyla sona erdi. Şimdi önümüzde yeni bir süreç var. Çalışmalarımıza Mart ayı itibariyle başladık bölge toplantıları ile devam ediyoruz. Ama Toplu İş İlişkileri Yasa Tasarısı'nın yasalaşmamasını bahane gösteren bakanlık, yeni örgütlendiğimiz ve MESS grup toplu iş sözleşmesine bağlı işyerleriyle ilgili yetki tesbitlerine yanıt vermiyor. Bu toplu iş sözleşme düzenini askıya almaktır. Buna boyun mu eğeceğiz?" diye sordu. Hava işkolunda grev yasağına değinerek; "Belki de Türkiye tarihinde ilk kez, bir işyeri toplu sözleşmesi sürerken korsan taksilerle ilgili çıkarılan bir yasaya eklenen tek bir madde ile hava işkolunda grev hakkı ortadan kaldırılmıştır. Yasaklanan sadece grev değildir. Yasaklanan aynı zamanda sendika ve toplu sözleşme hakkıdır. AKP bir yandan, 12 Eylül'le hesaplaştığı demogojisi yapıyor diğer yandan muhalif olan tüm kesimlere gözdağı veriyor. Sermayenin hizmetinde olmayı o kadar abartmıştır ki, tek bir işveren için özel yasa çıkartabileceğini göstermiştir" dedi. İç örgütlülüğün sağlamlaştırılması ve toplu iş sözleşme komitelerinin düzenli toplanmasını istedi.

Toplantının sonucunda, Genel Temsilciler Kurulu hazırlık komitesi adına sonuç bildirgesi, Elkim Radyatör'den temsilcimiz **Nazlı Aydöner** tarafından okundu. Yapılan oylama sonucunda, tüm kararlar oybirliği ile kabul edildi.

SONUÇ BİLDİRGESİ:

Kurulumuz, ülkemizin ve işçi sınıfımızın içinde bulunduğu ekonomik, demokratik ve siyasal sorunlarla, sendikal hareketin içinde bulunduğu durumu ayrıntılı olarak değerlendirmiş ve aşağıdaki bildirinin yayımlanmasına karar vermiştir.

Genel Temsilciler Kurulumuz, Sendikamız başta Bosch olmak üzere bünyesine yeni katılan işyerlerindeki metal işçilerini mücadelelerinden ve Birleşik Metal İş ailesine katılmalarından dolayı kutlar…

Genel Temsilciler Kurulumuz son saldırılarda yaşamını yitiren asker, polis ve vatandaşlarımızın acısını paylaşırken, şiddetin çözüm olmadığını, sorunun silah ve kanla çözülemeyeceğini bir kez daha vurgulamaktadır.

Son dönemde Ortadoğu'da yeni bir emperyalist savaş girişimi ile karşı karşıyayız. Ortadoğu'da akan kana şimdi de Suriye eklenmek isteniyor. Türkiye'nin adım adım savaşa sürüklenmesi, emperyalistlerin taşeronluğuna soyunması işçi sınıfını ve halkımızı büyük bir kaygıya sevketmektedir.

Genel Temsilciler Kurulumuz; savaşın kan ve gözyaşından başka bir sonuç doğurmayacağını, ülkemizin emperyalistlerin çıkarına bir maceraya sürüklenmemesi gerektiğini belirtir ve bu savaşın karşısında halkların kardeşliği ve barışı savunma konusunda kararlığını vurgular.

AKP iktidarı, hukuksuz infazları sürdürmektedir. Yargı bağımsızlığı giderek ortadan kaldırılmakta, eğitim sistemi bir yandan paralı hale getirilip ticarileştirilirken, diğer yandan kaosa sürüklenmektedir.

Genel Temsilciler Kurulumuz, bu anlayışın bir devamı olarak özel yetkili mahkemelerin yerine keyfi uygulamaları iyice artıracak ve bugünü aratacak bir adalet krizine yol açması muhtemel terörle mücadele bölge mahkemeleri hazırlıklarını büyük bir tehlike olarak gördüğünü belirtir.

AKP, kendine muhalif bütün toplumsal kesimleri, "ileri demokrasi" adı altında baskı altına almaya ve bir biçimde etkisizleştirmeye çalışmaktadır. Bu kapsamda, dün gazeteciler, belediye başkanları, milletvekilleri, öğrenciler ve akademisyenleri gözaltına alıp, tutuklarken bu baskılara maruz kalanlar son olarak KESK yöneticileri ve üyeleri olmuştur. Genel Temsilciler Kurulumuz, bütün bu haksız ve hukuksuz uygulamaların bir an önce son bulmasını ve cezaevlerine atılanların serbest bırakılmasını talep eder.

Kadına karşı şiddet artarken özel yaşam hükümetin denetimi altına alınmak istenmekte, kadın bedeni ve geleceğine müdahale edilerek, kadınlar eve hapsedilip, sosyal yaşamdan dışlanmaya çalışılmaktadır. Genel Temsilciler Kurulumuz, kadınlara yönelik bu baskı ve şiddeti kınamaktadır.

1 Mayıs, işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma gününün, amacına uygun olarak, kitlesel biçimde kutlanması, işçi sınıfına yönelik saldırılara karşı verilmiş bir yanıttır. Genel Temsilciler Kurulumuz, giderek artan bu kitlesel katılımı AKP politikalarına karşı duruşun da bir göstergesi olarak değerlendirmektedir.

Hükümet çalışma yaşamına yönelik yasalarda köklü değişiklikler hedeflemektedir. Bu kapsamda toplu iş ilişkileri kanunu tasarısı ile sermaye ve devlet denetiminde sendikal düzeni sürdürüp, temel sendikal hakları yok saymaya devam etmektedir.

Yeni çıkarılan ve içinde "işçi" kelimesi geçmeyen İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu işçi sağlığı ve güvenliğini piyasa koşullarına terk ederken, sermayeye yeni hiç bir yaptırım getirmemektedir. Öte yandan, "korsan taksilerle" ilgili bir yasanın içine korsan biçimde bir madde ekleyerek, 12 Eylül yönetiminin dahi cesaret edemediği bir biçimde hava işkoluna grev yasağı getirmiştir. Genel Temsilciler Kurulumuz, grev hakkına getirilen bu yasağı sendikal haklara getirilmiş büyük bir darbe olarak görmekte ve tüm sendikaları bu yasağa karşı ortak mücadeleye çağırmaktadır.

Genel Temsilciler Kurulumuz, içerisinde kıdem tazminatlarımızın fon adı altında gasp edilmesi, işçinin mal gibi alınıp satılabileceği özel istihdam bürolarının kurulması gibi esnek, kuralsız ve güvencesiz çalıştırmaya yol açacak Ulusal İstihdam Stratejisini yasalaştırma girişimini genel grev nedeni sayar.

2012-2014 MESS grup toplu iş sözleşmelerinin yaklaştığı bu günlerde, yüzbinlerce işçiyi ilgilendiren toplu iş sözleşme yetkileri bakanlık tarafından haksız ve hukuksuz bir biçimde bekletilerek gasp edilmektedir.

Genel Temsilciler Kurulumuz yüzbinlerce işçinin mağdur olmasına yol açan bu hukuksuzluğa bir an önce son verilmesini talep etmektedir.

Sendikamız, 2010-2012 MESS grup toplu iş sözleşmesinde sermayeye karşı mücadeleci kimliğini ortaya koymuş ve sarı sendika MESS zincirini kırmıştır. Genel Temsilciler Kurulumuz, aynı mücadelenin 2012-2014 grup toplu iş sözleşmesinde de verilmesi ve metal işçilerinin umudu olma kararlılığının gösterilmesi gerektiğine inanmaktadır.

Genel Temsilciler Kurulumuz, 18. Olağan Genel Kurulumuzda alınan grev fonu ile ilgili kararının hayata geçirilmesi için tüm hazırlıkların bir an önce tamamlanması gerektiğini vurgulamaktadır.

Örgütümüz ve kamuoyunun bilgisine saygı ile sunuyoruz.

1 Mayıs 2012

Kim kazandı?

Son 30 yıl içinde işçi haklarında hangi ilerlemeler sağlandı sorusu işçilere sorulduğunda uzun bir sessizlikle karşılaşıyoruz.

Birkaç cılız ses, işsizlik sigortası, iş güvencesi kavramlarını mırıldanıyor. İtirazlarla birlikte.

“İşsizlik sigortası herkesi kapsamıyor, iş güvencesi geri iadeyi zorunlu kılmıyor” diye. İtirazlar kabul görüyor.

1 mayıs tatil edildi diyor birileri. Yine kabul.

İktidar partisine yakın işçiler hafiften rahatlıyorlar. Bizim parti de hep işçilere kötü davranmamış, bak 1 Mayıs’ı tatil etmiş diye içlerinden geçiriyorlar.

Parti ve hükümet yetkilileri de aynı şeyleri söylüyorlar.

İşçilerin arasından yine itiraz edenler çıkıyor. Onlar vermedi. Biz aldık.

“Taksim’i de 1 Mayıs tatilini de bedel ödemeyi göze alanlar kazandılar.”

“2008’de DİSK’in önünde ölmeyi göze alarak direnenler, 2007’de TEM otoyolunu kesip, jandarma kurşunlarıyla engellenemeyenler, yine aynı yıl binlerce gözaltına alınan işçi olmasaydı, ne tatil olurdu, ne de Taksim.” Diye söze giriyor daha yaşlı olan.

Onu destekleyen bir başkası esas cesaretli adım, 2004’te atıldı diyor. Gençler ne olmuştu 2004’te diye soruyorlar doğal olarak.

2004’te Çağlayan meydanında kutlama yapmayız diyenler Saraçhane’de izinsiz yürüyüşle sürecin önünü açtılar. Çukurda ve çayırda kutlamayız dediler, ayakbağlarından ilk orada kurtuldular.

Biri itiraz ediyor: Ya 1989’u ne yapacağız, polis kurşunu ile öldürülen Mehmet Akif Dağcı’yı. Onların payı yok mu?

Bir başkası 1996’da hedef gösterilerek açılan ateşle öldürülen 3 işçi ne olacak?

Son sözü en genç olan söylüyor: Boşa tartışmayalım. Anlaşılan sadece mücadele edenler akıntıya karşı çıkanlar ve direnenler kazanmışlar. Ders alınmıştır.

ARFESAN İŞÇİLERİ
DİSK BİRLEŞİK METAL-İŞ

MAKİNA TAKIM İŞÇİLERİ

DİSK
BİRLEŞİK METAL-İŞ SENDİKASI
TRAKYA ŞUBESİ

YAŞASIN 1 MAYIS!
KAHROLSUN
ÜCRETLİ KÖLELİK
DÜZENİ!
PENTA İŞÇİLERİ

AKS OTOMOTİV İŞÇİLERİ
DİSK BİRLEŞİK METAL-İŞ

KROMAN ÇELİK İŞ
DİSK-BİRLEŞİK M İŞ

SANEL İŞÇİLERİ
DİSK BİRLEŞİK METAL-İŞ

ALSTOM İŞÇİLERİ
DİSK BİRLEŞİK METAL-İŞ

BİRLEŞİK METAL-İŞ
SENDİKASI
ANADOLU ŞUBESİ
Ankara

BİRLEŞİK METAL İŞÇİLERİ SENDİKASI
GÜVEN ELEKTRİK ÇALIŞANLARI
İSTANBUL 2 NOLU SUBE

BOSAL MİMAYSAN İŞÇİLERİ
DİSK-BİRLEŞİK METAL-İŞ

Kayseri

ABB
İŞÇİLERİ

PATRONLARA KÖLE
OLMAYACAĞIZ
DİSK BİRLEŞİK METAL - İŞ
EJOT TEZMAK İŞÇİLERİ

İzmir

REMAS
İŞÇİLERİ
DİSK
BİRLEŞİK METAL-İŞ

ÇATINOVA BORU İŞÇİLERİ
DİSK-BİRLEŞİK METAL-İŞ

DİSK
ESKİŞEHİR DİSK BÖLGE TEMSİLCİLİĞİ
Eskişehir

TERMO MAKİNA İŞÇİLERİ
DİSK
BİRLEŞİK METAL-İŞ

MERT AKIŞKAN İŞÇİLERİ
DİSK BİRLEŞİK METAL-İŞ

Bilecik

ISUZU İŞÇİLERİ
DİSK BİRLEŞİK METAL-İŞ

ANADOLU MOTOR
İŞÇİLERİ

ÇİMSATAŞ İŞÇİLERİ
DİSK BİRLEŞİK METAL-İŞ SENDİKASI
MERSİN BÖLGE TEMSİLCİLİĞİ
Mersin

Yeni temsilcilerimiz eğitimde...

6 ayda 1700 kişi eğitimlere katıldı

Gönen Kemal Türkler Tesislerimizde, Genç İşçi, Amatör Örgütçü, Temsilci Eğitimi, İSİG, Grup TİS Semineri gibi başlıklar altında yapılan eğitimlerden, yönetici, temsilci ve üyelerimizden toplam 406 kişi yararlandı.
Şubelerimizde gerçekleştirilen, Penta ve Güven Elektrik işyerlerinden kadın üyemize yönelik eğitimlerde de 89 üyemiz yer aldı.
İşyerlerimizde yapılan eğitimlere katılanların sayısını da eklediğimizde, 2012 yılının ilk 6 ayında yaklaşık 1700 kişinin bu eğitimlere katıldığını görüyoruz..

Sendikamızın dinamik yapısı ve örgütlenmeye verdiği önem sonucunda temsilci kadrolarımız sürekli olarak yenilenmektedir.

Birleşik Metal-İş bünyesine yeni katılan işyerlerindeki temsilcilerimizin yanı sıra, önceden yetkili olduğumuz ancak demokratik işleyiş gereği yenilenen temsilcilerimizin örgütümüze yeni bir soluk ve dinamizm getirmesini diliyoruz.

Eğer bu dileğe, 6-11 Mayıs 2012 tarihinde Gönen'de yapılan eğitimdeki gözlemlerimizi esas alarak bakarsak, dileğimizin önemli ölçüde gerçekleşeceğine dair umutlarımız artmaktadır.

Gerçekten de son derece yoğun ve oldukça dolu olan bir programa rağmen çoğu zaman eğitim bitiş saatlerini aşan çalışmalara temsilcilerimizin ilgisi, katılımı ve disiplini hiçbir zaman eksilmedi.

Sendikaların Doğuşu, Sendikal Anlayışlar ve İlkelerimiz, Örgütlenme Üzerine Notlar, Toplu İş Sözleşmesi Politikaları, Hukuk, Kapitalizm ve İşleyişi, Medya ve İnternet Kullanımı, Kıdem Tazminatı ve Bordro Hesaplaması, Temsilcinin Görev Yetki ve Sorumlulukları gibi geniş bir yelpazedeki sunumların oluşturduğu eğitim programında kursiyerlerimizin algılaması ve ilgisi son derece yüksek oldu. Ayrıca farklı başlıklarda yapılan uygulamalardaki konsantrasyon ve uyum olağanüstüydü.

Bütün bu gözlemler bizi gelecek adına umutlandıran gelişmeler oldu.

Eğitimin kapanışına Genel Başkan Adnan Serdaroğlu ve Genel Eğitim Sekreteri Seyfettin Gülengül de katıldılar.

Yöneticilerimiz kapanışta kursiyerlerimizin eğitim ile ilgili görüş ve önerilerini almalarının yanı sıra, işyerlerine ilişkin sorunları da paylaştılar.

Genel Başkan kapanış konuşmasında kısaca şunları söyledi: "Eğitimlerin çok yararlı olduğuna inanıyor ve her düzeyde bu eğitimleri yapmaya çalışıyoruz. Sizleri bekleyen bu zorlu görevde hepinize önemli görevler düşüyor ve umuyorum ki aldığınız bu eğitimlerin sizlere yararını göreceksiniz. Ama bununla yetinmemeli ive sürekli kendinizi geliştirmelisiniz.

Bu sadece sizler için değil bizler için de geçerli. İlerde alacağınız daha büyük sorumluluklar olacaktır ve buna hazırlıklı olmalısınız.

Dünyada ve Türkiye'de meydana gelen gelişmelere baktığımızda sürekli olarak daralan bir çemberin bizleri boğmaya çalıştığını ve kapitalizmin çarklarının her geçen gün emekçiler için daha da acımasızlaştığını görüyoruz. Bunun için hazırlıklı olmalı ve bizler de en geniş birliklerimizi sağlamalı ve gücümüzü artırmalıyız. Bundan sonraki görevlerinizde hepinize başarılar diliyorum."

Temsilcilerimiz ise eğitim ile ilgili memnuniyetlerini belirttiler ve bu tip eğitmelerin işyerleri veya şubelerde daha geniş kitlelere verilmesi halinde sendikamızın çok daha iyi bir seviyeye geleceğine inandıklarını belirttiler.

Eğitim her zaman olduğu gibi geleneksel sertifika töreniyle sona erdi.

Prysmian'da Genç İşçi Eğitimi yapıldı

Bursa Şubemize bağlı Prysmian işyerindeki üyelerimize yönelik üç gün süren genç işçi eğitimi Mudanya'da 26-27-28 Haziran tarihlerinde yapıldı.

Bursa Şubemiz ve işyeri temsilciliğimizin özel talep ve gayretleri sonunda vardiya çıkışlarında üç gün boyunca gerçekleştirilen eğitim, aynı bu bölgede daha önce yapılan eğitimlerde olduğu gibi üyelerimizin son derece disiplinli katılımı ve ilgisi ile gerçekleştirildi.

Gece vardiyasından çıkanlar ile sabah 08-16.00 vardiyaları olmak üzere iki ayrı grup üzerinden yapılan eğitimlerin açılışında Şube Başkanı Ayhan Ekinci üyelerimize yönelik yaptığı konuşmalarda özetle "Sermayenin her gün yeni bir saldırıyla emekçilerin ekmeğine ve yaşamına müdahale ettiğini ve buna karşı koymak için bilinçli bir işçi kitlesine ihtiyaç olduğunu belirtti. Bunu sağlamanın en iyi yolunun eğitimden geçtiğini vurguladı ve daha önce bu bölgede yapılan bu eğitimlerin çok büyük faydasını gördüğünü belirtti."

8-8 çalıştıktan sonra gece vardiyasından çıkıp, uykusuz bir biçimde ve yine aynı şekilde bütün gün çalıştıktan sonra akşamüstü büyük bir yorgunlukla yaklaşık 40 derece sıcaklıkta uyumadan ve son derece ilgili bir biçimde ve arka arkaya üç gün bir eğitim programına katılımı gerçekleştiren arkadaşlarımıza teşekkür ediyoruz.

Eğitimlerin sonunda kursiyerlere sertifikaları Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci tarafından verildi.

İşyeri Eğitimlerimiz artarak devam ediyor...

2012 yılında artan talepler doğrultusunda işyeri eğitimlerimiz şubelerde farklı başlıklarda yapılıyor.

İhtiyaca ve gelen taleplere göre belirlenen konularda yapılan eğitimler uzmanlarımız tarafından işyeri komitelerine yönelik yapıldığı gibi, direkt olarak üyelerimize veya şube temsilciler kurullarımıza yönelik olarak da gerçekleştiriliyor. Ayrıca yeni örgütlenme çalışması yaptığımız işyerlerindeki üyelerimize yönelik örgütlenme eğitimleri gelen talepler doğrultusunda yapılıyor.

26-28.06.2012	Prysmian	Bursa Şb.
21.06.2012	Daiyang	Trakya Şb.
17.06.2012	Elkim	Kocaeli Şb.
10.06.2012	Baysan	Kocaeli Şb.
31.05.2012	Bosch	Bursa Şb.
27.05.2012	Bosch. (Gönen'de)	Bursa Şb.
06.05.2012	Paksan	2 No'lu Şb.
05.05.2012	Rettig Metal Grev Eğt.	İzmir Şb.
01.04.2012	Bosch	Bursa Şb.
01.04.2012	Baysan Kazan	Kocaeli Şb.
28-29.03.2012	Doruk	Eskişehir Şb.
27.03.2012	Mahle, Konya	Anadolu Şb.
24-25.03.2012	Isuzu	1 No'lu Şb.
06.03.2012	Paksan Genç İşçi Eğt.	2 No'lu Şb.
26.02.2012	Gebze Genç İşçi Eğt.	Gebze Şb.
26.02.2012	ABB	1 No'lu Şb.
25-26.02.2012	ISUZU	1 No'lu Şb.
15.02.2012	Yücel Boru	Anadolu Şb.
14.02.2012	Çimsetaş	Anadolu Şb.
28.01.2012	Bosch TİS Eğitimi	Bursa Şb.
28.01.2012	Termo Makina	Kocaeli Şb.
26.01.2012	Yücel Boru	Gebze Şb.
17.01.2012	Gebze Şb. Tems. Krl	Gebze Şb.
14-15.01.2012	Rettig Metal	İzmir Şb.
11.01.2012	Yücel Boru	Gebze Şb.
10.01.2012	Asil Çelik	Bursa Şb.
06.01.2012	Elkim Metal	Kocaeli Şb.

Son 6 ayda yapılan işyeri eğitimlerine katılan üye sayımız 1200'ün üzerinde oldu.

Gönen'de düzenlenen seminerlerle yeni kadrolar yetişiyor

Genç İşçi Bürosuna yönelik çalışmalara hız verildi..

20-25 Mayıs 2012 tarihinde Gönen'deki tesislerimizde Genç İşçi Semineri gerçekleştirildi. Bu seminere 23 kursiyer katıldı. Yarısından fazlasının 29 yaş altındaki üyelerimizden oluştuğu seminerin ana hedefi uzun zamandan bu yana faaliyette olmayan genç işçi bürosunun yeniden faaliyete kavuşması idi.

Bu sebeple genç işçi arkadaşlarımızla genç işçi sorunları ve bu sorunların çözümü yönünde eğitim yapıldı.

Yeni metotların da eğitimde kullanıldığı bu seminerde, seminere katılanların beklenti ve sorunları temelinde çalışma gruplarında çalışmalar yapıldı. Bu çalışmaların sonuçları kursiyerler tarafından ortak forumda sunumlar yapılarak üzerine tartışıldı.

Genel itibarıyla seminer olumlu geçti ve seminere katılan genç üyelerimizden bazıları gönüllü olarak genç işçiler bürosunun yeniden faaliyete geçmesi için görev almak istediklerini belirttiler.

Genel talep bu tür seminerlerin daha fazla genç işçiye verilmesi yönünde oldu.

Daha bilinçli bir örgütlenme çalışması büyümenin temelidir…

27 Mayıs'ta başlayan ve 1 Haziran'da biten Amatör Örgütçü Seminerine toplamda 28 kursiyer katıldı. Tekstil sendikamızdan üç kursiyerin katıldığı seminerde esas hedef olarak kursiyerlerin çalışma grupları üzerinden yetkinleştirilerek hem iç örgütlenmede komisyon ve bürolarımızın etkin hale getirilmesi ve hem de gerektiğinde uluslararası alanda dayanışmayı örgütleyerek dış örgütlenme dediğimiz örgütsüz işyerlerinin örgütlenmesinin başarılı bir şekilde gerçekleştirilmesini sağlamaktı.

Çok sayıda genç üyelerimizin de ilk defa katıldığı böylesi bir seminerde ortak çalışma kültürü çalışma grupları üzerinden geliştirildi. Gayet ahenkli bir şekilde birlikte öğrenmeye ve birbirlerine öğretmeye çalışan kursiyerlerimiz memnun bir şekilde Gönen Kemal Türkler tesislerimizden ayrıldılar.

İşyeri ziyaretleri

Genel Merkez Yöneticilerimiz, çeşitli tarihlerde, işyerlerini ziyaret ederek, üyelerimiz ile tezgah başlarında, yemeklerde birlikte oldular, karşılıklı sohbetler gerçekleştirdiler.

• Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu, İstanbul 1 Nolu Şube yöneticilerimizle birlikte 15.06.2012 tarihinde ABB Elektrik işyerindeki üyelerimizi ziyaret ettiler.

• Genel Başkan Adnan Serdaroğlu; 22.05.2012 tarihinde Anadolu Isuzu işyerini ziyaret ederek, üyelerimizle tezgah başında bir araya gelmiştir.

• Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu, Gebze Şube Yönetimimizle birlikte, 21.05.2012 tarihinde Arpek ve Schnedider Elektrik işyerlerindeki üyelerimizle tezgah başında buluşmuştur.

• Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu, 27.04.2012 tarihinde, ABB Elektrik işyerini ziyaret etmiştir.

Sendikal eylemler ve direnişler... Sendikal eylemler ve direnişler... Sendikal eylemler...

Dev-Sağlık İş:

Samsun Gazi Devlet Hastahanesi'nde 500. gün...

Samsun Gazi Devlet Hastanesi'nde DİSK'e bağlı Devrimci Sağlık İşçileri Sendikası'na üye oldukları için işten atılan işçilerin 26 Ocak 2011'de işlerine geri dönmek için başlattıkları direniş devam ediyor.

Direnişin 500. gününde 15 Haziran'da hastane bahçesindeki direniş çadırında bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasına; DİSK Genel Sekreteri ve Sendikamız Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve Devrimci Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu da katıldı.

Nakliyat-İş:

Borusan Lojistik işçilerinin direnişi

Anayasal haklarını kullanarak DİSK Nakliyat-İş Sendikası'nda örgütlenen Borusan Lojistik işçileri, "performans düşüklüğü" gerekçe gösterilerek işten atıldılar. 25 Mayıs Cuma günü Borusan Holding'in genel merkezi önünde yapılan basın açıklaması ile işverenin sendika düşmanı tavrı protesto edildi.

İşten atılan işçiler, 1 Haziran'da Borusan Lojistik'in Tuzla'daki deposu önünde çadır kurarak direnişe geçtiler. Ardından 8 Haziran'da Borusan Holding'in bulunduğu Sarıyer Perili Köşk'ün karşısına çadır kurdular.

Enerji-Sen:

BEDAŞ (İstanbul) - Toroslar EDAŞ (Adana) işçileri direnişi

İstanbul Avrupa Yakası'ndaki Boğaziçi Elektrik Dağıtım AŞ'de (BEDAŞ) aylarca alamadıkları maaşlarını talep ettikleri için enerji işçileri, 29 Mayıs günü işten çıkarıldı. Elektrik, Gaz, Su ve Baraj Çalışanları Sendikası (Enerji-Sen) üyesi işçiler, Taksim'deki BEDAŞ Genel Müdürlüğü önünde direnişe geçti.

Yine Adana Toruslar Elektrik Dağıtım A.Ş.'de çalışırken aylarca alamadıkları maaşlarını talep ettikleri için işten atılan Elektrik, Gaz, Su ve Baraj Çalışanları Sendikası (Enerji-Sen) üyesi işçiler, 5 Mart'tan itibaren işlerine geri dönmek için Toroslar Elektrik Dağıtım AŞ Demirköprü Şubesi önünde direnişi devam ediyor.

22.06.2012 tarihinde İstanbul BEDAŞ ve Adana EDAŞ'ta sadece kazanılmış haklarını istedikleri için işten atılan Enerji-Sen üyesi işçiler sorunlarına dikkat çekmek üzere İstanbul Boğaziçi Köprüsü'nü trafiğe kapatarak yürüyüş yaptılar. Köprü girişinde basın açıklaması yapan Enerji-Sen Genel Başkanı Kamil Kartal, "BEDAŞ işçilerinin maaşlarını ödemediği yetmiyor gibi, 'ödenmeyen maaşları talep ettik' diye, 116 arkadaşımızı İstanbul'da, 58 arkadaşımızı Adana'da sadece 'haklarını hukuklarını aradılar' diye açlığa mahkûm edip, açlıkla terbiye etmeye çalışıyorlar" dedi.

Petrol-İş:

Soda Sanayi ve Kromsan Grevi:

Petrol-İş Sendikası'nda örgütlü Soda Sanayi ve Kromsan işletmelerinde çalışan işçiler, toplu iş sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanaması üzerine 18.05.2012 tarihinde greve çıktılar. 530 işçi üretimden gelen gücünü kullanıyor.

Tek Gıda-İş:

Billur Tuz işçileri direnişi

İzmir'in Çiğli İlçesi'ndeki Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Billur Tuz'da, Tek Gıda-İş'e üye oldukları için işten çıkarılan işçiler, 20 Aralık 2011 tarihinde işyeri önünde direnişe geçti. Direniş işyeri önündeki çadırda devam ediyor.

Deri-İş:

Togo-Kampana-Savranoğlu deri işçileri direnişi

TOGO deri fabrikasında 35 işçi, Deri-İş'e üye oldukları için işten çıkarıldılar. İşten atılan işçiler, 1 Mayis'tan bu yana Ankara Eskişehir Yolu üzerindeki TOGO Fabrikası önünde eylemdeler. Fabrikada çalışan diğer işçilerin de direnişe destek vermesinin ardından işveren tüm işçileri bir aylık izne çıkardı. Deri-İş Sendikası, TOGO direnişinden ayrı iki işyerinde birden direnişte… Tuzla'da faaliyet gösteren Kampana Deri ve İzmir'de faaliyet gösteren Savranoğlu Deri'deki sendikal mücadele sürüyor.

Kampana Deri patronu, kendi işyerinde başlayan sendikalaşma sürecinde 16 işçiyi sokağa atmış ve üretimini İzmir'e kaydırmıştı. Deri-İş Sendikası, İzmir'deki fabrikada aynı işyerinde faaliyet gösteren üç firmada da gereken sayıda işçiyi örgütlemeyi başarmıştı. İşveren, 3 Deri-İş üyesini işten atmış ve yetkilere itiraz etmiş, hem de sendikadan kurtulmak için üretimini İstanbul'a kaydırma kararı almıştı. İşçilerin kurulu düzenlerini ve ailelerini bırakarak nasıl olsa İstanbul'a gelmeyeceğini ve istifa edeceğini düşünen işveren bu şekilde sendikadan kurtulmayı amaçlamıştı. Ama 38 işçi sendikal haklarına sahip çıkarak 3 Ekim 2011 sabahı İzmir'den İstanbul'a gelerek iş başı yapmışlardı.

İşveren işçileri bu şekilde de yıldıramadığı için 13 Ekim 2011 günü 36 Savranoğlu işçisini işten çıkardı. Atılan Savranoğlu işçileri Kampana Deri işçileriyle birlikte direnişe başladılar.

HEY Tekstil işçileri direnişi

İstanbul İkitelli'de HEY Tekstil'de maaşları verilmeyen işçiler, ekonomik kriz gerekçesiyle 13 Şubat 2012 tarihinde işten çıkarıldı. 420 işçi kışın ortasında beş parasız sokağa atıldı. Çoğunluğu kadın işçiler, kıdem ve ihbar tazminatlarıyla birlikte ödenmeyen maaşlarını almak için HEY Tekstil önünde direnişteler.

İşçi sınıfına yeni darbe:

THY'de Grev Yasağı

Hükümet, 12 Eylül karanlığında bile yasaklanmayan bir sektörde, havacılık sektöründe grev hakkını yasakladı. Grev yasağı, AKP'nin ne kadar özgürlükçü ve demokrat; yaşanılan sürecinse ne kadar baskıcı olduğunun yeni bir göstergesi olsa gerek. Ne temel insan hakları, ne de sendikal özgürlükler hükümetin umurunda. Hükümet için asıl olan sermayenin çıkarları. Sermayenin çıkarı söz konusu olduğunda "geriye kalan her şey teferruat"!

Hava İş Sendikası ile THY yönetimi arasında uzunca bir süredir devam eden toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması, hükümetin sektördeki grev hakkını yasaklanmasıyla sonuçlandı! Grev yasağı yasallaştırıldığında görüşmeler arabulucu aşamasındaydı. Yasa gereği bir anlaşma olmaması halinde 60 gün içinde greve çıkılması gerekiyordu. İşte, tam da bu süreçte, hükümet THY ile içli dışlı olan ve THY'ye işçi simsarlığını da yapan bir milletvekiline hazırlattırdığı bir yasa teklifiyle, "korsan taksilerle" ilgili olarak hazırlanan yasa tasarısına yeni bir madde eklenmesini sağladı. İki kelimeden oluşan yasa değişikliğine karşı Hava-İş, bir anlamda "hak grevi" hakkını kullandı, THY yönetimi ise derhal 305 işçiyi işten çıkardı, direniş sürüyor.

Havacılıkta grevi yasaklayan yasa tasarısının genel gerekçesinde, işkolunda çalışanların nitelikli personel olduğu ve yerine ikamenin zor olduğu; bu durumun "sendikaların karşılanması zor taleplerine zemin hazırlamakta" olduğu belirtiliyor. Başbakan Yardımcısı Ali Babacan, yasak gerekçesini "THY'nin durması sadece şirketi değil, ekonomimizi olumsuz etkiliyor, o yüzden önlem almak zorundaydık" diye açıklıyor. Havayolu ulaşımının stratejik bir sektör olduğu yine yapılan açıklamalar arasında. Geçtiğimiz yıllarda lastik ve cam sektörlerinde grevlerin "milli güvenlik" gerekçesiyle ertelendiğini biliyoruz. Aslında greve çıkılan işyerlerinde Bakanlar Kurulu kararı ile "grev yasağı" alabilen hükümet, "sorunu" köklü biçimde çözmek amacıyla havacılık işkolunda grevi tümüyle yasakladı.

Havayollarına grev yasağı getirilmesinin birkaç boyutu var. Bunlardan biri, Hava-İş sendikasını etkisizleştirmek. Hava-İş, hem Türk-İş yönetimine muhalif, hem de hükümet ve sermaye yanlısı olmayan ve kamuoyunda muhalif olarak bilinen bir sendika. Bu özelliği nedeniyle sermaye ve hükümeti rahatsız ettiği ortada ve bu nedenle de saldırıya daha açık. Hükümet, böylece muhalif sendikayı cezalandırıyor, diğerlerine de gözdağı veriyor.

Hava-İş'i etkisizleştirme girişimleri yeni değil. Hak-İş'e bağlı Çelik-İş, 5 yıl önce Hava-İş'in örgütlü olduğu Teknik A.Ş'nin hava işkolunda değil, metal işkolunda olduğu gerekçesiyle itiraz etti. Bu süreçte bir dizi usulsüzlük yapıldı, mahkemeye gidildi ve sonuçta mahkeme işyerinin metal sektöründe olmadığına karar verdi. İşverenlerin de sendikanın çoğunluğunun olmadığı yönünde itirazları oldu, ancak bunların tümü sendikanın lehine sonuçlandı.

Ardından 2821 ve 2822 sayılı yasaları değiştiren Toplu İş İlişkileri Kanunu Tasarısı gündeme geldi. Tasarıyla, havacılık işkoluna dolaylı grev yasağı getirilmek istendi. Tasarıya göre, işkolunda grev söz konusu olursa, çalışanların %40'ı greve katılamayacak, kimlerin katılamayacağını da işveren belirleyecekti. Bunun grevi etkisizleştireceği ve fiilen grev yasağı anlamına geldiği belli. Yasak, daha sonra alt komisyon tarafından tasarıdan çıkartıldı ve sektörde çalışanların tümüne uygulanacak hale getirilerek bir "torba yasaya" eklenerek kabul edildi.

Havacılıkta grev yasağı, sadece bu işkolu ile sınırlı ele alınmamalı. Bu yasak, grev hakkını, dolayısıyla sendikal hakları tartışma konusu haline getirmektedir. Sermaye, kriz nedeniyle dünya ölçeğinde sendikal hakları yeniden düzenlemek istiyor. Bunu ILO'da da gördük. Bu yılki ILO Genel Konferansı kendi tarihi açısından bir ilke imza attı. ILO Konferanslarında, devletlerin ILO Sözleşmelerine ne kadar uygun davranıp davranmadıkları da ele alınıyor. Bu denetim, Uzmanlar Komitesi ve Aplikasyon Komitesi (Sözleşme ve Tavsiyelerin Uygulanması Komitesi) aracılığı ile yapılıyor. Uzmanlar Komitesi tarafından hazırlanan rapor Konferans sırasında Aplikasyon Komitesinde ele alınıyor. Aplikasyon Komitesinin gündemine giren ülkeler en ağır sendikal hak ihlallerinin yaşandığı ülkelerden (25 ülke) oluşuyor.

Komite, tartışmalardan sonra bu liste içinden bazı ülkeleri "özel paragrafa" alıyor ve bir anlamda "kınıyor". Aslında başka da bir yaptırımı yok. Özel paragrafa almak kamuoyunda "kara liste" olarak adlandırılıyor.

Bu yıl, ILO'nun üç bileşenden (işçi, işveren ve hükümet) işverenler bir ilke imza attılar ve Aplikasyon Komitesinde sendikal hak ihlallerinin görüşülmesini engellediler. Bu hak ihlalleri arasında grev yasakları da yer alıyor. Dolayısıyla, sermaye örgütleri ILO'da geleneksel "sosyal diyaloğu" bozdular ve sendikalara karşı açık saldırıya geçtiler. Bu gelişme, "sosyal diyalogcu" sendikal anlayışın iflas ettiğinin yeni bir göstergesidir.

Şimdi, bunca geleneğe rağmen, bunca yıl sonra (bu uygulama 1926 yılından bu yana devam ediyor) sermaye örgütleri neden böyle bir tavır içene girdiler? Avrupa ölçeğinde devlet iflaslarının yaşandığı ve bizde de her an harekete geçme olasılığı olan kriz, sermaye cephesini de yeni "önlemler" almaya itiyor. Bunlar içerisinde, her zaman olduğu gibi emek maliyetlerinin azaltılması başta geliyor. Emek maliyetlerinin azaltılması, bir dönem Dünya Bankası'nın dediği gibi, "emek piyasalarında tekel olan sendikaların tekel olma özeliklerinin" engellenmesinden geçiyor. Bu politika, sendikal hak ve özgürlüklere dünya ölçeğinde saldırı demektir.

Toplu İş İlişkileri Kanunu Tasarının Bakanlar Kurulunda görüşülmesi sırasında, ekonomiden sorumlu bakanlar, işkolu barajının düşürülmesi ile toplu sözleşme yapmanın kolaylaşacağını ve bunun da işçilik maliyetlerini yükselteceğini, kriz döneminde buna izin verilmemesi gerektiğini belirtmişlerdi.

Havacılıkta grev yasağı genel anlamda sendikal haklara, özel olarak da grev hakkına saldırıdır. Bu saldırı, sermayenin krize hazırlığıdır; sendikal hakların geriletilmesi ve sermaye egemenliğinin pekiştirilmesi hedeflidir. Geri püskürtülememesi halinde, sermaye iktidarı her istediğinde bir başka sektörü ve sendikayı teslim almaya çalışacaktır.

DİSK'ten ve Sendikamızdan Hava-İş'e destek eylemi

DİSK Genel Yönetim Kurulu, Sendikamızın ve DİSK'e bağlı sendikaların yönetici ve üyeleriyle, grev yasağına karşı direndikleri için işten atılan Hava-İş Sendikası üyesi çalışanlarla dayanışma eylemindeydi...

4688 Sayılı Yasa değişikliği

Kamu emekçilerine AKP boyunduruğu

12 Eylül 2010 tarihli Anayasa referandumu kapsamında yapılan değişikliklerden biri kamu emekçilerinin sendikal haklarıyla ilgiliydi. Referandumda Anayasa'nın 53. maddesinde yapılacak değişiklikle, kamu emekçilerine "toplu görüşme" yerine "toplu sözleşme" hakkı verileceği vaat edildi.

Bu anayasa değişikliğinin ardından bir "uyum yasasının" çıkarılması ve 4688 sayılı yasanın toplu görüşme ile ilgili maddelerinin değiştirilmesi gerekiyordu. "4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanun Tasarısı Taslağı", bu kapsamda hazırlandı ve TBMM'de kabul edilen yasa, 11 Nisan 2012 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girdi.

Yasa değişikliğinin arka planında, kamu emekçilerinin sendikalarını kurdukları 1990'lı yıllardan bu yana yaşanan önemli gelişmeler bulunmaktadır.

Öncelikle toplu sözleşme ve grev hakkının hukuki güvence altına alınması kamu emekçilerinin, sendikalarını kurdukları 1990'lı yıllardan bu yana temel taleplerinden birisidir. Kamu emekçileri bu taleplerini 20 yılı aşkın bir süredir dile getirmekte ve bunun mücadelesini vermektedir. Verilen fiili ve meşru mücadeleye hukuksal mücadele de eklenmiş ve toplu sözleşme hakkına dair önce ulusal mahkemelerde, ardından da AİHM'de açılan davalar kazanılmıştır. Bu hukuksal kazanımlara yıllardır yapılan "toplu görüşmelerin" işlevsizliği de eklenmiştir. Kamu emekçilerinin artık yıllardır süregelen "toplu görüşmelerden" hiçbir beklentisi kalmamış, görüşme süreçleri merak konusu olmaktan çıkmıştır. Bu gelişmelere ILO'nun eleştirilerini eklemekte de fayda vardır.

Yasa değişikliğine kaynaklık eden, esas olarak bu gelişmeleridir. Hükümet, bütün bu gelişmeler nedeniyle bir değişiklik yapmak durumunda kalmıştır. Ancak hak verirmiş gibi yaparken talebin içini boşaltıp işlevsiz hale getirmiştir. Yasa değişikliği, beklentileri karşılanmak bir yana, sendikal hakları daha da geriye götürmüş, kamu emekçilerinin talepleri ve mücadelesi şimdilik amacına ulaşamamıştır. 4688 Sayılı Yasa, 2001 yılında ilk kez çıkarıldığında, o dönemde kamu emekçilerinin fiilen kullandığı haklar yasa eliyle nasıl geriye götürülmüşse, yasada şimdi yapılan değişiklik de "toplu sözleşme hakkını tanıma" görüntüsü altında aslında halen kullanılmakta olan hakları geriye götürmektedir.

Yasada, kamu emekçilerinin grev hakkı yer almamıştır. Tersine "toplu sözleşmede" anlaşmazlık halinde zorunlu tahkim mekanizması olarak Kamu Görevlileri Hakem Kurulu gösterilmiştir. Ayrıca Kurul kararlarının bağlayıcı olduğu belirtilerek grev hakkı yasaklanmıştır. Yasa, sözde "toplu sözleşme" mekanizması öngörmüş, ancak grev hakkının olmadığı bir düzenleme ile toplu sözleşme hakkını işlevsiz kılmıştır.

Yasa ile toplu sözleşme görüşmelerine kamu emekçilerini temsilen Kamu Görevlileri Sendikaları Heyeti katılmakta; en fazla üyesi bulunan konfederasyonun başkanı Heyet Başkanı olmakta ve her hizmet kolunda en fazla üyeye sahip sendikalar sürece dahil edilmektedir.

Görüşmelerde anlaşma ya da uyuşmazlık tutanağına imza atma yetkisi sadece heyet başkanındadır. 2,5 milyon civarındaki kamu emekçisini ve emeklileri ilgilendiren konularda sadece tek bir konfederasyon temsilcisi yetkili kılınmıştır. Dolayısıyla, KESK ya da Kamu-Sen masada yer almakta, ancak sözleşmeyi kabul etmeme hakları bulunmamaktadır. Memur-Sen sözleşmeye tek başına imza atarsa, bu sözleşme sendika üyesi olsun olmasın tüm kamu emekçileri ve emekliler için geçerli olacaktır.

Toplu sözleşmede uyuşmazlık halinde Kamu Görevlileri Hakem Kurulu devreye girmekte ve bu Kurulun kararları bağlayıcı olmaktadır. Ancak Hakem Kurulu da hükümet ağırlıklı olarak yapılandırılmıştır. 11 kişiden oluşan Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'nun 7 üyesi hükümet tarafından atanmaktadır. Nitekim yapılan ilk "toplu sözleşme" görüşmelerinin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine devreye giren Hakem Kurulu, hükümetten farklı bir karar almamıştır.

Hükümet, bu yasayla toplu sözleşmenin içini boşaltmakta; hakem kurulunu bağlayıcı hale getirerek zorunlu tahkim mekanizması getirmekte ve fiilen grev yasağı koymaktadır. Bununla, kendi eliyle büyüttüğü Memur-Sen'in desteğini alarak kamu emekçileri üzerindeki denetimini sürdürmeyi hedeflemektedir.

30 Nisan 2012'de başlayan ilk görüşme sürecinin sonunda, hükümetin son teklifi yüzde 3,5+4 oldu ve uyuşmazlık tutanağı tutuldu. Diğer konfederasyonlar Memur Sen'e Hakem Kurulu'na katılmama ve birlikte grev yapma çağrısında bulundu. Ancak bu öneri Memur Sen tarafından "memurların kazanımlarından ziyade kaos arayanlar" denerek geri çevrildi. Memur Sen, hükümetle karşı karşıya gelmedi ve memurların enflasyon altında zam almasına razı oldu.

Hakem Kurulu, 2012 için yüzde 4+ 4, 2013 için yüzde 3+ 3 ücret artış yapılmasını kararlaştırdı. Memur-Sen'nin önerdiği akademisyen de Hakem Kurulunda, verilen zamma onay verdi.

2012 için bu oran yıllık ortalama yüzde 6'ya geliyor. Oysa 2011 yılı enflasyonu ise yüzde 10.45 olarak gerçekleşmişti. Böylece hükümet destekli Memur Sen kamu emekçilerine enflasyonun altında zam verilmesini kabul etti.

"Toplu sözleşme" "hakkından" önce yapılmakta olan "toplu görüşmelerde" hükümet, "sizi dinler son kararı Bakanlar Kurulunda ben veririm" diyordu. Şimdi de, taleplerinizi dinliyormuş gibi yapar, son kararı Hakem Kurulunda benim adıma bürokratlarım verir" diyor. Dolayısıyla "eski tas eski hamam."

AKP, yetki kılıcı ve yüzde 3'lük baraj ile öncelikle DİSK'e bağlı sendikaları ve DİSK'i etkisizleştirmek; böylece örgütlü işçi sınıfının ileri kesimlerini sendikal alanın dışına atıp, işçiler üzerindeki denetimi artırmak istiyor. 4688 değişikliği aracılığıyla da KESK'i etkisizleştirip, Memur-Sen aracılığıyla kamu emekçilerini kontrol altına almayı; sınıfın mücadeleci, ilerici bölüklerini bir bütün olarak devre dışı bırakmayı hedefliyor.

AKP hükümeti böylelikle, siyasi, iktisadi ve sosyal alanlarda hızla süren yeniden yapılanmaya engel olabilecek siyasi muhaliflerin yanı sıra, sendikal alandaki muhaliflerini de etkisizleştirme hesabı yapıyor. Hükümet, işçi sınıfının ve ezilenlerin sendikal ve siyasal örgütlerinin etkisizleştirildiği bir ortamda da istediği her şeyi yapma olanağına daha kolay kavuşabileceğini düşünüyor.

Ancak, kamu emekçileri 1990'dan bu yana yasalara ve yasaklara rağmen haklarını savunmuşlar ve "haklar yasalardan önce gelir" şiarı ile mücadele etmişlerdir. Nitekim, "yasak" denilen grev hakkını da çeşitli dönemlerde olduğu gibi son "toplu sözleşme" sürecinde de fiilen kullanmışlardır. Kamu emekçileri, bu mücadele gelenekleri ile yollarına devam edecek ve sendikal haklarını kullanmaktan vazgeçmeyeceklerdir.

İşçiler Soruyor...

Soru: 7 aydır bir işyerinde çalışıyorum. İşveren beni işten çıkardı ve 4 haftalık tazminat ödedi. Benim başkaca hakkım veya açabileceğim herhangi bir dava var mı?

Cevap: İşverenin size ödediği 4 haftalık tazminat, ihbar tazminatıdır. İş Kanunu'na göre işi altı aydan bir buçuk yıla kadar sürmüş olan işçi, iş sözleşmesinin işveren tarafından haklı bir neden olmaksızın feshedilmesi halinde 4 haftalık giydirilmiş ücreti tutarında ihbar tazminatına hak kazanır. Kıdem süreniz bir yıldan az olduğundan kıdem tazminatına hak kazanamıyorsunuz.

İşyerinizde otuz veya daha fazla işçi çalışıyorsa iş sözleşmenizin feshedildiği tarihten itibaren bir ay içinde işe iade davası açma hakkınız vardır.

***

Soru: Tornacı olarak çalıştığım işyerinde işveren beni işe girerken imzaladığım belirli süreli iş sözleşmesinin süresi bitti diye işten çıkardı. İşverene karşı işe iade davası açabilir miyim?

Cevap: İş Kanunu'na göre ancak belirli süreli işlerde veya belli bir işin tamamlanması veya belirli bir olgunun ortaya çıkması gibi objektif koşullara bağlı olarak belirli süreli iş sözleşmesi yapılabilir.

Sözleşmenin niteliğinin belirlenmesinde yapılan iş göz önünde bulundurulur. Yapılan işin sürekli bir iş olması halinde bu işte belirli süreli iş sözleşmesi ile işçi çalıştırılamaz. İşveren ancak geçici iş ihtiyacı veya istirahatlı ya da izinli olan işçilerin yerine belirli süreli iş sözleşmesi ile işçi çalıştırabilir.

Yasaya uygun olan belirli süreli iş sözleşmesinin süresinin sona ermesi nedeniyle fesih gerçekleştirildiğinde işe iade davası açılamaz. Yaptığınız iş niteliği itibarıyla sürekli iş olduğundan imzaladığınız belirli süreli iş sözleşmesi geçersiz olup başından itibaren belirsiz süreli iş sözleşmesi ile çalıştığınız kabul edilir.

Bu durumda iş sözleşmenizin feshinden itibaren bir ay içinde işe iade davası açma hakkına sahipsiniz.

Yeni İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası :

Durmak yok, ölmeye devam!

Son aylarda emek dünyasının yakından takip ettiği "iş kazaları" sonucunda inşaat, makine, tekstil, tarım ve kimya sektöründe; cinsiyet, tecrübe, yaş gözetmeksizin pek çok işçi hayatını kaybetti, kaybetmeye devam ediyor. İstatistiklerde birer sayısal veri olan işçi ölümleri, yakınları için acı kayıplardır. "İş kazası" sonucu 2012 yılının ilk 6 ayında 378 işçi yaşamını kaybetti. Burada hemen vurgulanması gereken nokta bu verilerin ulaşılabilen veriler olduğudur. Gerçekte iş kazalarının, bu kazalar sonucu yaralanmaların ve ölümlü kazaların çok daha fazla olduğunu biliyoruz.

İş kazalarında dünya üçüncülüğü Avrupa'da da birinciliği elinde bulunduran ülkemizde, iş kazalarının en önemli sebebi sağlıksız ve güvencesiz çalışma koşullarıdır. Her ay açıklanan iş kazaları raporlarına baktığımız zaman Mart ve Nisan ayının ölümlü "iş kazaları" ile başı çektiğini görüyoruz. Buhar kazanlarının patlaması, trafoların patlaması, elektrik akımları, yangınlar, makinelere kaptırılan kollar, maden ve toprak göçükleri, zehirlenmeler, inşaat tersane iskelelerinden düşmeler, servis kazaları… örnekler çoğaltılabilir…

Peki bu iş kazaları önlenemez miydi, önlenemez mi?

Emekten yana güçler bu "iş kazalarının" önüne geçilmesi için yasal düzenlemelerin acilen yapılması gerektiğini savunurken, alelacele bir biçimde 19. Haziran gecesi yeni "İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası" meclisten geçti. Cumhurbaşkanı'nın onaylamasını takiben yasa ağır tehlikeli işlerde 1 yıl, az tehlikeli işlerde 2 yıl sonra yürürlüğe sokulacak, yani acil çözüm yerine ertelemeci bir yaklaşımla karşı karşıya kaldık.

Aslında sendikalar ve meslek odaları bu süreçten zaten ümitli değildi. Akademisyen, mühendis, mimar, hekim, sendika ve işçilere danışılmadan, bu sürece dahil edilmeden, meclisten geçen bir yasadan ne bekleyebilirdik?

Yasaya ilişkin birçok eleştiri yapılabilir ama göze çarpan en önemli detay; yasanın iş nedeniyle zarar görme riski taşıyan işçinin sağlığını değil "işi" korumayı kendine görev bilmesidir. Diğer önemli bir nokta iş kazalarına sebep olabilecek birçok etmenin yani risklerin bireyselleştirilerek kişisel hatalar üzerinde durulmasıdır. Bir başka önemli nokta işyeri hekimi ve mühendisi tarafından verilecek olan işçi sağlığı ve güvenliği hizmetinin dışarından temin edilebilecek olmasının temelinin iyice sağlamlaştırılması ve esasen bu hizmetin metalaşması "satın alınabilir" olmasıdır.

Yasadaki bir diğer "rahatsız edici nokta" risklerin genelleştirilmesidir. Oysa farklı sektörlerin farklı iş niteliğine bağlı olarak risk değerlendirilmesi yapılmak zorundadır. Tedbirler işin niteliğine göre belirlenmek zorundadır.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı yasa ile beraber denetim görevini iş güvenliği uzmanlarına yıkmaktadır. Oysa uzman adı verilen bu mimar, mühendis ve hekimler de nihayetinde güvencesiz çalışma koşullarına sahip kiralık işçilerdir. Üstelik hiçbir yetkiye sahip olmayan bu iş güvenliği uzmanları işverene karşı sorumludur. Bu nasıl olmaktadır; yasa bir iş kazası sonrası doğacak olan zarardan işvereni değil iş güvenliği uzmanlarını sorumlu tutmaktadır.

Sermayenin çıkarlarını koruyan bu yasa ülkemizde gün be gün artan iş kazalarını önleyebilecek bir mevzuata sahip değildir. Hükümet bu yasa ile emek gücünü satan çalışanlara her ne olursa olsun iş devam etmeli ve durmayın ölmeye devam demektedir.

Yazımız için yerimiz az konumuz geniş ve kapsamlı, (şimdilik) son söz niyetine şunu söyleyebiliriz: İşçiler, meslek odaları ve sendikalar ile beraber kendi sağlıklı ve güvenli çalışma alanları için mücadele etmek zorundadır, aksi halde ölmeye, sakat kalmaya artarak devam edeceğiz.

Yasa neleri kapsıyor?

30 Haziran 2012 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu" metnine göre iş sağlığı ve güvenliğinin sağlanması ve mevcut şartlarının iyileştirilmesini amaçlamaktadır. Ancak yasada işçilerin karşılaştığı risklerin azaltılmasına yönelik yeni bir düzenleme bulunmamaktadır. Adeta mevcut İş Yasası'nda var olan düzenlemelerin birer tekrarı halinde olan yasa, her yıl yüzlerce işçinin ölümüne, yaralanmasına veya meslek hastalığına maruz kalmasına neden olan iş kazaları ve işyerindeki risklere karşı etkin çözüm ve yaptırımlar içermemektedir.

Yasa kapsam maddesi ile bu eleştirimizi doğrulamaktadır. Ev hizmetleri işleri ile cezaevlerinde yapılan meslek edindirmeye yönelik işler bu yasa kapsamına alınmamıştır. Dolayısıyla bu işlerde çalışan işçiler, iş sağlığı ve güvenliğine ilişkin hükümlerden yararlanamayacaklar.

İşverenin yükümlülükleri yasada iş sağlığı ve güvenliği hususlarında eğitim vermek, her türlü tedbiri almak, gerekli araç ve gereçleri sağlanmak, işyerinde alınan tedbirlere uyulup uyulmadığını denetlemek, risk değerlendirmesi yapmak veya yaptırmak olarak sayılmıştır. İşveren çalışanları arasından iş güvenliği uzmanı, işyeri hekimi ve diğer sağlık personeli görevlendirmelidir. İsterse bu hizmeti yasa öncesi olduğu gibi ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet alımı yöntemi ile de yerine getirebilecektir.

İşyeri tehlike sınıfları; 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun da belirlenen prim oranları dikkate alınarak tespit edilecektir.

Yasanın 13. maddesinde ciddi ve yakın tehlike ile karşı karşıya kalan çalışanlar İş Sağlığı ve Güvenliği Kurulu'na, kurulun bulunmadığı işyerlerinde ise işverene başvurarak durumun tespit edilmesini ve gerekli tedbirlerin alınmasını talep edebilir. Aksi bir durumda gerekli tedbirler alınıncaya kadar işçi çalışmama hakkını kullanabilecektir. Bu süre içinde ücreti işlemeye devam edecektir.

Yasa'ya göre çalışanlar iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili aldıkları eğitimler doğrultusunda hareket etmek, alınan tedbirlere riayet etmek, kendilerine verilen kişisel koruyucu donanımı kullanmak zorundalar.

Yasada iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili çalışan temsilcilerinin seçileceği ve bunların işverene öneride bulunma, gerekli tedbirlerin alınmasını isteme hakkına sahip olacağı düzenlenmiştir. İşyerinde yetkili sendika bulunması hâlinde, işyeri sendika temsilcileri çalışan temsilcisi olarak da görev yapacaktır. Ancak işverenin temsilcilerin öneri ve isteklerini yerine getirmemeleri halinde nasıl bir yaptırım uygulanacağı hususu yasada yer almamıştır.

Yasa ile Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi kurulması öngörülmüştür. Bu konsey iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili politika ve stratejilerini belirleyecektir. İş Yasası'nda yer aldığı gibi elli ve daha fazla çalışanın bulunduğu ve altı aydan daha fazla süren işlerde işçi iş sağlığı ve güvenliği kurulu oluşturulacağı belirtilmiştir. Yine temsilcilikte olduğu gibi bu kurula görevini etkin şekilde yerine getirmesini sağlayacak haklar tanınmamıştır.

Yasa'nın 25. maddesinde işyerinde hayati tehlike oluşturan bir husus tespit edildiğinde; bu tehlike giderilinceye kadar, işyerinin bir bölümünde veya tamamında iş durdurulacaktır. İşveren işin durdurulması sebebiyle işsiz kalan çalışanlara ücret ödemek veya başka iş vermek yükümlülüğü vardır.

Yasa esasen yukarıda belirttiğimiz gibi 4857 sayılı İş Yasası'nda yer alan iş sağlığı ve güvenliği maddelerinin tekrarı niteliğinde olduğundan, İş Yasası'ndaki bu mükerrer hale gelen hükümler yürürlükten kaldırılmıştır.

Yasadaki diğer bir handikap ise yürürlük maddesidir. 34. maddeye göre işverenin yükümlülükleri arasında sayılan, iş güvenliği uzmanı, işyeri hekimi ve diğer sağlık personeli görevlendirmesi ve bunların çalışmalarını koordine edilmesi ve gerekli tedbirlerin alınması, Bakanlık tarafından iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin desteklenmesi, işyeri hekimleri ve uzmanları ile ilgili hükümler, kamu kurumları ile 50'den az çalışanı olan ve az tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için yasanın yayımı tarihinden itibaren iki yıl sonra, 50'den az çalışanı olan tehlikeli ve çok tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için yasanın yayımı tarihinden itibaren bir yıl sonra, diğer işyerleri için yayımı tarihinden itibaren altı ay sonra yürürlüğe girecektir. Yine bir kısım hükümde yasanın yayımından sonra altı ay sonra yürürlüğe girecektir.

15-16 Haziran Sokaklar ve Alanlardır...

Aynı bugünlerde olduğu gibi, 1970 yılının Haziran ayına denk gelen günlerinde TBMM'inde çoğunluğu elinde bulunduranlar, işçilerin özellikle de DİSK'in örgütlenmesinin önüne geçmek için bir yasa hazırladılar.

Ancak işçiler DİSK'in önderliğinde bu saldırıya karşı çıktıklarında işte bizim için bugün hala önemli dersler taşıyan, biraz özlem, biraz gıpta ve en çok da gururla andığımız 15-16 Haziran direnişi yaşandı.

Yüz elli bin civarında işçi iş bırakarak meydanlara taştı. Başta E 5 karayolu olmak üzere yollar kapandı, köprüler kaldırıldı, vapur seferleri iptal edildi.

İstanbul Anadolu yakası ile Avrupa yakasında, Gebze'de, Kocaeli'nde on binlerce işçi yasanın geri çekilmesi için mücadele etti, direndi.

15-16 Haziran 1970 aslında, bir yasa karşısında direnen işçilerin yarattığı bir destandır.

1967 yılında kurulan DİSK hızla büyüyor, bağımsız ve demokratik sendikacılık anlayışıyla kısa zamanda işçilerin güvenini kazanıyordu. Bu sınıfsal yaklaşım ile birlikte işyerlerinde örgütlenmeler arttı. Yüksek ücretlerin alındığı ve sosyal hakların kazanıldığı başarılı toplu iş sözleşmeleri ise DİSK'i işçiler açısından giderek daha cazip bir güç haline getiriyordu.

DİSK'in kurulması ile birlikte işçi eylemleri, direnişler, grevler ülke gündeminde giderek daha fazla yer almaya başlamıştı. 1970 yılının Haziran ayına kadar değişik sürelerde toplam 29 bin 782 işçi greve çıkmıştı.

İşçiler arasında ise DİSK ve bağlı sendikalara sempati ve güven artıyordu.

Dönemin siyasi iktidarı AP, DİSK'in varlığından rahatsızlık duymaktaydı. Amaçları DİSK'i bastırıp, işçileri yeniden Türk-İş çatısı altında toplayarak işçi sınıfını daha kolay kontrol etmekti. 15-16 Haziran direnişinin temel nedeni sayılan 274 ve 275 sayılı yasalarda değişiklik yapmak üzere siyasi iktidar meclise yasa taslağı sundu;

• Bir işçi sendikasının Türkiye çapında faaliyet gösterebilmesi için, o işkolundaki toplam çalışan işçi sayısının en az üçte birini üye kaydetmiş olması,

• İşçi federasyonlarının faaliyette bulunabilmeleri için, bağlı sendikaların üye toplamının kendi işkollarındaki toplam işçi sayısının en az üçte biri olması,

• İşçi konfederasyonlarının kurulabilmesi için, daha önce sözü edilen sendika ve federasyonların en az üçte birini ve sendikalı işçi sayısının en az üçte birini üye olarak barındırması gerekiyordu.

Bunun anlamı şuydu; kuruluşunun üzerinde henüz üç yıl geçmiş bir konfederasyon ve bağlı sendikaların işkolundaki tüm işçilerin üçte birini örgütlemesi mümkün olamayacağına göre, DİSK'in önünü en başından keserek örgütlenmesini tamamen engellemek.

Böylece 274 ve 275 sayılı yasalarda yapılan değişiklikler yürütmeye konulduğunda Türk-İş kendiliğinden tek konfederasyon olarak kalacak, DİSK'in varlığı ortadan kalkacaktı.

Bu değişiklikler DİSK ve bağlı sendikaların faaliyetlerini kısıtlamayı ve dahası ortadan kaldırmayı amaçlıyordu. Türk-İş'e bağlı olmayan sendikalara hayat hakkı tanımıyor, işçiler üyesi olmadıkları halde, Türk-İş ve bağlı sendikalara aidat ödemek zorunda bırakılıyordu. Kanundaki bu düzenlemeler ile işçinin sendika seçme özgürlüğü Anayasa'ya rağmen ortadan kaldırılmakta idi. Kanun zoruyla tek konfederasyon ve her işkolunda sendika tekeli kurulması isteniyordu.

Yasanın 11 Haziran 1970 tarihi itibariyle yürürlüğe girmesi üzerine, DİSK ve Maden-İş Sendikası Genel Başkanı Kemal Türkler 14 Haziran 1970 günü Merter'de lokal temsilcileri ve sendika yöneticilerine yaptığı tarihi konuşmasında tüm işçileri bu yasa tasarısına karşı yürüyüşe çağırırken şunları söylemiştir; " Bu dava içersinde işçiler eğer topluca belediye otobüslerinden yararlanmak isterlerse, vapura binmeleri gerekirse, banliyö trenine binmeleri gerekirse topluca bilet almayacağız. Biletlerimiz en güzel şerefimizi ifade eden alnımızdaki işçilik damgamızdır."

Eylemlere ilk gün 70 bin işçi katıldı. İşçiler fabrikalarında toplanarak yürüyüşe geçtiler. Direnişe ilk gün DİSK'in verilerine göre 113 fabrikadan 75 bin işçinin katılımı ile gerçekleşti.

15 Haziran günü eyleme katılan işçilerin çalıştığı fabrikalardan bazıları şunlardır: AEG-ETİ, Aksan, Arçelik, Auer, Aygaz, Bürosan, Çelik Endüstrisi, Chrysler, Derby lastik, Gazal, Elektrometal, Grundig, Haymak, Makina Takım, Singer, Otosan, Profilo, Türk Demir Döküm, Türkeli Asansör, Uzel Traktör.

Eyüp bölgesindeki fabrikalarda çalışan işçiler Topkapı'ya yürüdüler. Levent bölgesindeki fabrikalardan çıkan işçiler de Şişli, Taksim, Gümüşsuyu yönüne doğru yürüdüler.

16 Haziran günü işçiler üç koldan yürüyüşe geçti. Topkapı'dan Cağaloğlu'na yürüyen işçiler vilayet binasına yürümek isteyince yolları zırhlı birlikler tarafından kesildi. İşçilerin bir bölümü bu barikatı aşıp Eminönü'ne inince Galata ve Unkapanı köprülerinin, yürüyen işçilerin birleşmesini engellemek için açıldığını gördüler.

Levent-Mecidiyeköy bölgesinde işçilerin eylemleri Kavel fabrikasından başladı. İşçiler, 4. Levent'te sınıf kardeşi diğer işçiler ile buluştular. Tekfen fabrikasının önünde yolları polis tarafından kesildi. Yürüyüş kolunda yer alan kadın işçilerin polis tarafından coplanması üzerine çıkan çatışma sonrası işçiler bu barikatı da aşarak yürüyüşlerine devam ettiler.

Anadolu yakasında da iki koldan yürüyüş devam ediyordu. Otosan Fabrikası'ndan yürüyüşe başlayan işçiler Üsküdar'a yönlendiler. Yol üzerinde polis barikatı ile karşılaşsalar da, barikatı aşarak yollarına devam ettiler. Vapur seferleri iptal edildiğinden karşı yakaya geçemeyince, Beykoz yönüne hareket ettiler.

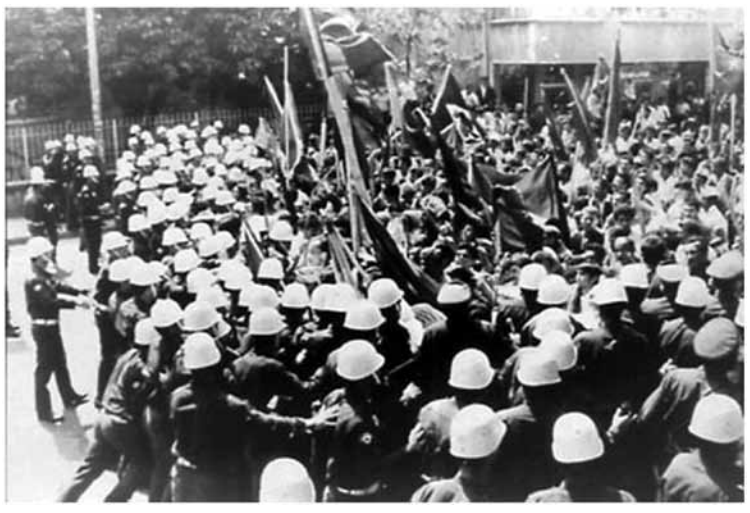

Anadolu yakasındaki ikinci kol ise Kartal istikametinden başladı. Bölgedeki fabrikalardan katılım ile büyüyen yürüyüşteki işçilerin önü Kartal köprüsünde polis tarafından kesildi. Çayırova'dan gelen işçiler de Kartal yönüne doğru ilerledi. Fenerbahçe stadyumu önüne kadar gelen işçilerin üzerine bu noktada polis tarafından ateş açıldı; Yaşar YILDIRIM (Mutlu Akü), Mustafa BAYLAN (Vinleks) ve Mehmet GIDAK (Cevizli Tekel) güvenlik güçlerinin kurşunlarıyla şehit oldular.

İşçiler buna rağmen kararlı bir biçimde yollarına devam ederek Kadıköy'e kadar geldiler.

Eylemler yalnızca İstanbul ile sınırlı kalmadı. Başta İzmit olmak üzere Ankara, İzmir, Adana ve Sakarya gibi sanayi illerinde de başlayan direnişler, İstanbul'da işçiler ile polis ve askerler arasında çatışmalara sahne oldu.

16 Haziran günü Gebze ve İzmit bölgelerinde çok sayıda işçinin katıldığı yürüyüşler yapıldı. 16 Haziran günü toplam 200 kadar büyük fabrikada çalışan 150 bin işçi eylemlere katıldı. Eylemlere yalnızca DİSK'e bağlı sendikaların üyesi işçiler değil, Türk-İş'e bağlı sendikalara üye işçiler de katılıyordu.

İşçilerin büyük kalkışması nedeniyle, 16 Haziran günü İstanbul ve Kocaeli'nde sıkıyönetim ilan edildi.

Aynı gün 21 DİSK yöneticisi gözaltına alındı.

15 – 16 Haziran 1970'de emekçiler, Türkiye İşçi Sınıfı tarihinde ilk kez doğrudan günlük yaşamlarıyla ilgili olmayan bir konuda kitlesel olarak, hem üretimden gelen güçlerini kullandılar hem de tüm yaşamı etkileyen sokaklara, caddelere, meydanlara taşan bir direniş gerçekleştirdiler.

Sermayenin amansız saldırılarıyla karşı karşıya kalan bizler için 15-16 Haziran'da yaşananlar önemli mesajlar taşıyor;

15-16 Haziran bir eylemdir, genel direniştir.

15-16 Haziran sokaklar ve alanlardır.

15-16 Haziran Anayasadan gelen direnme hakkının, haklı, yerinde ve doğru biçimde kullanılmasıdır

Kıdem tazminatımıza amansızca saldırıldığı, güvencesiz esnek çalışmanın dayatıldığı, grev yasakları başta olmak üzere işçi sınıfı için her gün yeni bir engelin tezgahlandığı, sermaye odaklı bir ekonomik politikayla emekçilerin yoksullaştığı, işçi, memur, kadın, genç herkesin tek bir merkezden keyfi bir biçimde yönetildiği böyle bir dönemde 15-16 Haziran direnişini gerçekleştirenlerin deneyimlerine her zamankinden daha çok ihtiyacımız var.

Kemal Türkler'i
bir kez daha saygıyla anıyoruz

1940'lı yıllarda Emayetaş işçisi.

1950'li yıllarda sendikacı.

1960'lı yıllarda işçi önderi, siyasetçi ve sendikacı.

1970'li yıllarda DİSK Başkanı, 15-16 Haziran direnişinin, DGM direnişlerinin, Büyük MESS grevlerinin, ilk kitlesel 1 Mayıs kutlamalarının örgütleyicisi ve lideri…

Sendikaların elden aidat topladığı dönemlerde maddi sıkıntı içinde ayakta durmaya çalışan ve mücadele etmek zorunda kalan sendikasına gelir elde etmek için Sümerbank'tan aldığı kumaşlarla gömlek dikip satarak, sendika gazetesi çıkaran bir işçi-sendikacı…

Grev hakkı yokken grev yapan Kavel işçilerine saldıran kolluk güçlerinin önüne "Beni ezmeden işçinin kılına dokunamazsınız" diyerek, gövdesini siper eden bir işçi önderi.

Tarihi 14 Haziran konuşmasıyla, işçilerin üretimi durdurarak meydanlara çıkmasının önünü açan ve 15-16 Haziran direnişini başlatan bir sendika başkanı.

Serbest Piyasa ekonomisinin temellerini atan meşhur 24 Ocak 1980 ekonomik kararlarının ilanı sonrasında "Bizi yok etmeden uygulayamazlar' diyecek kadar yürekli ve içerdiği tehlikeleri görecek kadar öngörülü bir toplumsal lider.

22 Temmuz 1980 tarihinde katledildiğinde, bir milyon emekçi ve emekçi dostunun cenazesini omuzlarında büyük bir acı ve gururla taşıdığı gerçek bir insan.

Tüm bu özellikleri nedeniyle, DİSK ve Maden-İş Sendikası Başkanlığı ile Türkiye İşçi Partisi kuruculuğu unvanlarının çok ötesinde bir tarif gerektiren Kemal Türkler'i, Türkiye Sendikal Hareketine her anlamıyla damgasını vurmuş onursal başkanımızı, ölümünün 32. yıldönümünde saygıyla anıyoruz.

1 Mayıs 1976, Taksim Meydanı

DİSK Basın açıklamalarından...

DİSK Genel Sekreteri ve Sendikamız Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu'nun, 3. Yargı Paketi'ne eklenen geçici bir maddeyle katliamcı ve suikastçıların serbest bırakılmasına ilişkin açıklaması:

Demokrasi Güçleri İçeriye, Katiller Dışarıya!

AKP hükümeti toplumsal bütün sorunları "irrasyonel" metodlarla çözme yeteneğini bir kez daha sergiledi. Muhaliflerini izole etmek için tıka basa doldurduğu cezaevlerinde "yer açmak" için olsa gerek, yasalaşan 3. Yargı Paketi'yle yeni bir yöntem buldu: "Katliamcılar, katiller dışarı, demokrasi güçleri içeri!"

AKP, Meclis'ten bir geceyarısı operasyonuyla geçirdiği 3. Yargı Paketi'yle sadece, savunma hakkının kısıtlanması niteliğindeki gizlilik kararlarıyla, siyasi tehdit aracı gibi çalışan tarzlarıyla, demokratik olmayan ve mahkemeden çok devletin ideolojik aygıtı ve hatta ihtilal mahkemeleri gibi çalışan Özel Yetkili Mahkemeleri yeniden kutsayarak insan haklarını, hukuk devletini ve demokrasiyi ayaklar altına almıyor; aynı zamanda da katliamcı katilleri salıvererek "tarafını" kalın çizgilerle belirginleştiriyor.

3. Yargı Paketi'nin 104'nci maddesine eklenen geçici 3. madde kapsamına 12 Eylül 1980 öncesinde işlenen suçlar alınarak, DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'in katili ve Ankara'da öldürülen 7 TİP'li öğrencinin katilleri de dahil olmak üzere birçok kişi bu kanundan faydalanarak erken tahliye olabilecek.

Hukukçuların eşitlik ilkesine aykırı olarak "Kişiye özel, lehte kanun yapılıyor" diye değerlendirdikleri geçici madde şöyle:

"12 Eylül 1980 tarihinden önce işlenmiş olan suçlardan dolayı lehe Kanun, 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Türk Ceza Kanununun cezaların içtimaına ilişkin hükümleri uygulandıktan sonra ortaya çıkan sonuç ceza göz önünde bulundurularak belirlenir. Belirlenen bu ceza infaz bakımından lehe hükümler içeren kanuna göre infaz edilir."

Getirilen bu madde değişikliği, katillerin, suikastçıların, katliamcıların dışarıya çıkartılması için özel olarak düzenlenmiştir.

İktidar olduğu günden bu yana adaletsizlikte, hukuksuzlukta, vicdansızlıkta sınır tanımayan; insan haklarını, demokrasiyi ve hukuk devleti ilkelerini ayaklar altına almakta hiçbir çekince görmeyen AKP'nin "Katliamcılar, katiller dışarı, demokrasi güçleri içeri!" diyen uygulamaları karşısında söyleyeceğimiz tek söz: "Gün gelecek, devran dönecek, AKP halka hesap verecek!" olacaktır...

DİSK Genel Başkanı Erol Ekici'nin, Samsun'da "doğal olmayan afet" sonucunda 10 yurttaşımızın yaşamını kaybetmesine ilişkin açıklaması:

Piyasa canavarı yine ölüm getirdi

Piyasanın ve para kazanma hırsının kutsandığı, kâr arayışlarının ilerlemenin yegane koşulu sayıldığı bir ekonomik modeli ısrarla bize dayatanlar, şimdi Samsun'da yaşanan sel felaketi sonrasında kendilerini olmadık gerekçelerle aklama telaşındalar.

Samsun'da iki derenin arasında yapıldığı iddia edilen ve sel olasılığının göz ardı edildiği arazi seçimi, aslında "bize bir şey olmaz" anlayışının bir ürünüdür. Konut alanı olarak seçilmemesi gereken bölgelerin, iskana açılarak, yeni kentler yaratılması ve böylelikle arazilerin yeniden değerlendirilerek yeni rant alanları yaratılması anlayışı yaşanan felaketin sorumlusudur.

Taşeron ağlarına, kuralsızlığa, rant arayışlarına terk edilen kentleşme ve konut politikaları, ne yazık ki daha büyük felaketlere kapı aralamaktadır.

Konfederasyonumuz, piyasa ve rant odaklı kentleşme ve konut politikalarının sonucu olarak gördüğümüz son yaşanan felaketin, yeni felaketlerin habercisi olmasından kaygılanmaktadır.

Bu nedenle konfederasyonumuz rant ve kâr arayışlarını değil, insanı, ekolojik çevreyi, tarihi ve barınma hakkını esas alan bir kentleşme ve konut politikasına duyulan ihtiyacın altını çizmektedir.

Güvensiz konutlarda, kötü koşullarda yaşamak zorunda bırakılan ve bu felaketin mağduru durumun getirilen insanlarımızın, yakınlarını kaybedenlerin acılarını paylaşıyoruz.

Üyelerimiz Gönen'de!

Üyelerimiz, yaz sezonu açılmadan her yıl olduğu gibi bu yılda Gönen Kemal Türkler Eğitim ve Dinlenme Tesisleri'nde hem tatil hem de eğitim fırsatını birlikte yakaladılar.

Nisan-Haziran 2012 tarihleri arasında, toplam 1294 kişi tesislerimizde konakladı.

Tesislerimize gelen üyelerimizden eğitim talebinde bulunanlar da oldu; tatilin yanı sıra eğitimlere katıldılar.

İşyerleri ve konuk sayıları:

Anadolu Döküm	27
Elkim Metal	28
Yücel Boru (Gebze)	40
Çayırova Boru	40
Kroman	40
Dostel	40
Legrand	200
Bekaert	40
Renta	25
Ejot Tezmak	40
Trakya Şube	45
Bosch	50
Başöz	13
Erciyas Boru	13
Bekaert	45
Sarkuysan	100
Bekaert	45
Anadolu Isuzu	65
Remas	16
Arfesan	47
Akkardan	50
Bekaert	50
Hidromak	32

Yaz aylarında, ekonomik koşullara uygun bir tatil köyü arayanlar için, tesislerimiz ideal bir yer. 100 yatak kapasiteli otel ve 300 yatak kapasiteli apart odalarımızda; TV, klima, 24 saat sıcak su, kablosuz internet bağlantısı bulunuyor.

Otel hemen önüde 2.5 km uzunluğunda iyotça zengin kumsalı ve muhteşem gün batımıyla doğa ile iç içe bir tesis. Yarı olimpik havuzu, çocuklarımız için havuz, kreş, kurslar, oyun parkları ve sportif etkinlikler ile tatilde kaynaşmaya, yeni dostluklara kapı açıyor..

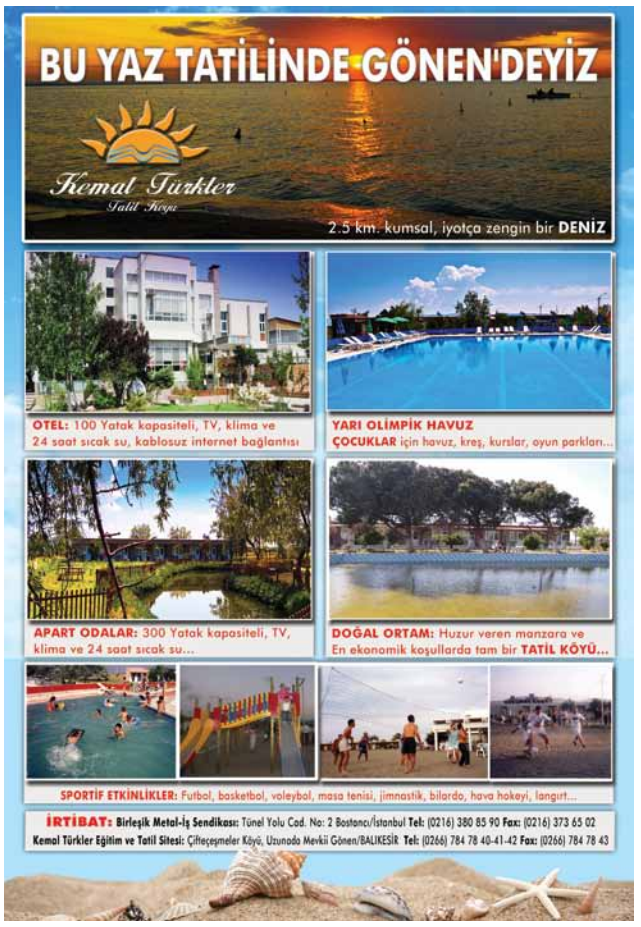

Basından

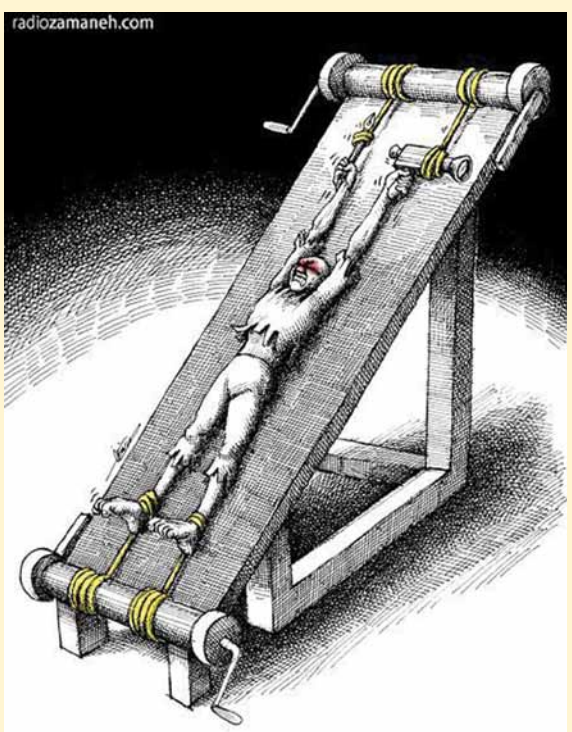

"Dünya acı çekiyor..
Ama kötü insanların şiddetinden değil,
İyi insanların sessizliğinden!"

Avrupa:

Derinleşen kriz en çok gençleri vuruyor

2007 yılında ABD'de patlak verip tüm dünyaya yayılan tarihin en büyük finansal krizi, büyük bir yıkım yaratmaya devam ediyor. Büyük bankalar ve finans kurumlarına ait batıkların devletler tarafından "kamulaştırılması" geçici bir iyileşme sağladıysa da, aradan geçen 5 yıla karşın ABD, Japonya ve özellikle Avrupa, durgunluk ve işsizlikle kavrulmayı sürdürüyor. Üstelik büyük krizin uzun yıllar "derin bir durgunluk" olarak sürüp gideceğine dair beklentiler artık sermaye sözcüleri tarafından da dile getiriliyor. Örneğin, IMF yöneticilerinden Christine Lagarde, 2011 Eylül ayında Washington'da yaptığı açıklamada dünya ekonomisinin krizin yeni bir tehlikeli evresine girdiğini söyledi. Bu yeni tehlikeli evrede ABD, Avrupa ve Japonya ekonomilerinde, 2007 öncesinde zaten başlamış olan durgunluğun artarak sürmesi bekleniyor. Sermaye önümüzdeki on yılın da finansal istikrarsızlık ve durgunluğun damgasını taşıyacağı öngörüsüyle işçi sınıfına karşı yeni yığınaklar yapıyor.

Kriz, dünyanın her yerinde olduğu gibi Avrupa'da da sadece büyük bir ekonomik yıkım olarak değil, büyük bir toplumsal ve insani yıkım olarak da yaşanıyor. Yeni yayımlanan iki rapor, krizin Avrupa işçi sınıfı, özellikle de genç işçiler üzerindeki etkilerini çıplak biçimde gösteriyor. Eurofound tarafından yayımlanan 2011 Yıllık Raporu'na göre: "2010 yılının ilk üç ayı ile 2011 yılının ilk üç ayı arasındaki dönemde, sadece 1 milyon yeni iş ortaya çıktı. Ancak krizin başladığı 2008 ile 2011 yılının ilk üç ayına kadar 5,5 milyon iş yok oldu". Bu durum Avrupa çapında ortalama işsizliği yüzde 10 düzeyinde sabitlerken, yok olan istihdamın büyük bölümü inşaat ve imalat sektörlerinde yoğunlaşıyor. 2008-2011 arasındaki ilk dönemde istihdamdaki gerilemeden kısmen muaf kalan kamu sektörü istihdamı ise Avrupa hükümetlerinin son dönemde uygulamaya başladıkları kemer sıkma programlarıyla birlikte yarıya düşmüş durumda. Eurofound, 2007 sonrası dönemde yaşanan kısmi "iyileşme" döneminin de işsizliğin en az yüzde 10 oranında sabitlendiği, "istihdam yaratmayan" büyümeden ibaret olduğu sonucuna varıyor. Böyle bir ortamda sermaye esnek çalışma, verimlilik artışını pompalayan "performans/kalite programları" ve performansa bağlı ücretlendirme sistemlerini dayatmayı sürdürüyor.

Aynı ortamda Avrupa hükümetleri de krizin yükünü işçi sınıfının sırtına yüklemeyi amaçlayan kemer sıkma önlemlerini hızla devreye sokuyor. Birçok AB ülkesinde hükümetler kısa çalışma yasalarını, şirketlere yönelik kurumlar vergisi indirimlerini, eğitim ve sağlık hizmetlerine yapılan harcamalarda benzeri görülmemiş kısıntıları gündeme getiriyor. İrlanda, Çek

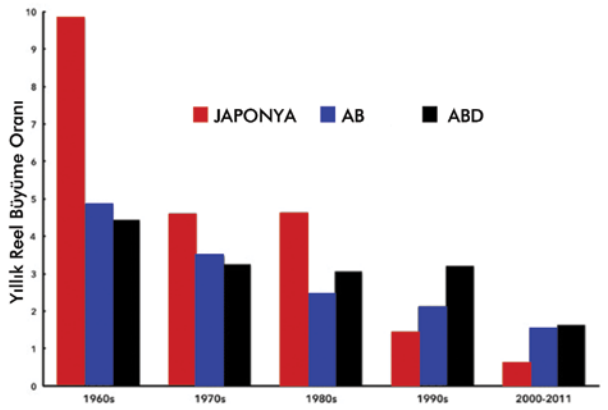

Cumhuriyeti, Yunanistan ve Ispanya gibi ülkelerde hükümetlerin ve sermayenin dayatmaları ulusal düzeydeki toplu sözleşme görüşmelerinin çökmesine neden oluyor. Aynı gelişmelerle birlikte, Finlandiya ve Britanya (havayolları), Slovakya (tekstil), Almanya (çelik sanayi), Hollanda ve Norveç (temizlik, inşaat), Polonya (havayolları ve enerji), Kıbrıs (metal) yaygın grev ve protesto eylemlerine sahne olurken, Almanya ve Macaristan'da sert toplu sözleşme pazarlıkları yaşanıyor. Yunanistan'da krizin yol açtığı etkiler önemli siyasal dönüşümleri tetiklerken, İtalya ve İspanya'da kamu sektörüne yönelik yeni kemer sıkma önlemleri sendikalar ve kitle örgütleri tarafından kitlesel sokak gösterilerinin düzenlenmesine neden oluyor.

Bu ortamda yaygınlaşan grev ve sokak gösterilerinde en ön saflarda genç işsizler dahil genç işçilerin olması ise tesadüf değil. ITUC tarafından 2012 Mayıs ayında yayınlanan rapora göre, 2011 Kasım ayında gençler arasındaki işsizlik oranı AB çapında yüzde 23'e yani ortalama işsizliğin iki katından fazlasına ulaşmış durumda. Genç işsizliği Almanya'da ve Avusturya'da yüzde 8 düzeyi iken İspanya'da yüzde 47, Yunanistan'da yüzde 46 ve Slokavya'da yüzde 35 ve kimi Doğu Avrupa ülkelerinde yüzde 50 düzeylerine varıyor. Genç işsizliğindeki en büyük artış ise bu oranın 2007-2011 arasında iki kat arttığı İspanya'da.

ITUC raporu aynı sürecin genç işçilerin ezici çoğunluğunun bütün Avrupa'da her türlü haktan yoksun güvencesiz işlerde çalışmak zorunda kalmasıyla sonuçlandığını belirtiyor. Aynı rapor, işsizliğin ve güvencesiz çalışmanın gençler arasında yaygınlaşmasının, sendikaları genç ve güvencesiz işçiler için özel örgütlenme yöntemleri geliştirmeye zorladığını da vurguluyor. ETUC Gençlik Komitesi başkanı Thiebaut Weber, genç işçilerin örgütlenmesinin sendikaların önüne yeni görevler koyduğunu vurguluyor: "Gençler doğal olarak kendi çalışma dünyalarına ve kendi gerçekliklerine ilişkin deneyimlerini yansıtan bir sendikacılık modeli inşa edeceklerdir". Bu genç işçi kuşağının mücadelesine "onur" kavramı damgasını vururken, İtalya'da "Hayat beklemez. Hayat hemen şimdi" sloganıyla örgütlenen bir genç işçiler ağının üyesi ise şöyle diyor: "Bizler güvencesiz bir kuşağız: ya işsiz kalan, ya düşük ücretli işlerde ya da karın tokluğuna ve görünmez biçimlerde çalışan, uzun yıllar ailelerimize bağımlı olmaya yazgılı kılınmış bir kuşak. Hayatımızın ana fikri güvencesizlik, ömrümüzü hiçbir hakka sahip olmadan: eğitim, barınma, onurlu bir ücret, sağlık, mutlu ve özgürce yaşama hakkımız olmadan yaşıyoruz."

İspanyol maden işçileri: Futbol için değil gelecekleri için ayakta

23 Mayıs'ta Asturyas bölgesinde başlattıkları büyük grevi 11 Temmuz'da başkent Madrit 'te ulaşacak olan "Kara Yürüyüş" ile sürdüren İspanyol maden işçileri, Avrupa hükümetlerinin neo-liberal kemer sıkma programlarına karşı verilen işçi sınıfı direnişinin yeni simgesi haline geldi. İspanyol hükümeti, Avrupa Birliği tarafından bütçe açıklarını kapatması gerekçe gösterilerek dayatılan kemer sıkma önlemleri kapsamında, madencilik sektörüne sağlanan teşviklerde yüzde 63 dolayında kesinti yapmayı öngörüyor.

Ancak, Romalılar döneminden beri bölge ekonomisinin merkezini oluşturan kömür madenlerini bitirme anlamına gelen bu karar, militan bir sendikal mücadele geleneğine sahip olan Asturyas bölgesi kömür madeni işçileri ve sendikaları tarafından büyük bir itirazla karşılandı. IndustriALL Avrupa Sendikası üyesi UGT ve CC.OO sendikaları, kararın "bölgeyi kendi kaderine terk etmek" anlamına geleceğini açıklarken, her iki sendika üyesi 8 bin işçi, grevin başından bu yana çok sayıda karayolunu ve demiryolunu trafiğe kapatarak grevi aktif sokak gösterileriyle sürdürüyor.

2012 madenci grevi de, tıpkı aynı bölgede 1934 yılında Franco diktatörlüğüne karşı yürütülen büyük grev gibi, işçi sınıfı direnişinin simgesi haline geliyor. Binlerce maden işçisini işsizliğe sürükleyecek olan plana karşı 4'ü kadın 80 madenci Madrid'e yürürken, hükümetin kimi sektörlerde yüzde 24'e varan bütçe kısıntılarına karşı İspanyol sendikaları da ayakta. Öngörülen yeni kısıntıların bütün işçi sınıfının sosyal hakları tehdit ettiğini açıklayan İspanyol sendikaları 28 Haziran Perşembe günü ülke çapında bir genel eylem düzenlediler. "Sağlığımızla oynamayın!" sloganıyla düzenlenen genel eylem İspanya'da 29 Mart'ta yapılan genel grevden bu yana düzenlenen dördüncü büyük eylem oldu.

28 Haziran 2012 günü madenci grevini örgütleyen iki üye sendikasına dayanışma mesajı gönderen IndustriALL Avrupa Sendikası, en son açıklamasında İspanyol hükümetini binlerce insanı işsiz bırakacak karardan vazgeçmeye ve üyesi sendikaları da grevci maden işçileriyle maddi ve manevi anlamda sınıf dayanışmasını yükseltmeye çağırdı.

Sanayi İşçilerinin Küresel Sendikası kuruldu:

IndustriALL

Dünya çapında örgütlü metal, tekstil, kimya, enerji ve maden sendikalarını bir araya getiren yeni Küresel Federasyon "IndustriALL Küresel Sendika" 18-20 Haziran 2012'de Danimarka'nın Kopenhag kentinde düzenlenen Kongre'yle kuruluşunu ilan etti. Kongreye Birleşik Metal-İş Sendikası adına Genel Başkan Adnan Serdaroğlu ve Genel Sekreter Selçuk Göktaş katıldı.

Kuruluş Kongresi'nde sendikamızın üye olduğu "Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu" (IMF), "Uluslararası Maden, Kimya ve Enerji İşçileri Federasyonu" (ICEM) ve "Uluslararası Tekstil, Giyim ve Deri İşçileri Federasyonu" (ITGLWF) ile IndustriALL çatısı altında birleşti.

140 ülkeden 50 milyon işçiyi temsil eden IndustriALL, metal, otomotiv, gemi yapımı, uzay endüstrisi, kimya, petrol, gaz, maden, elektrik, lastik, selüloz, kâğıt, tekstil, giyim, deri ve ayakkabı sektörlerinde çalışan işçiler için mücadele edecek.

IndustriALL'ın Türkiye'den 19 üyesi var. DİSK üyesi sendikalardan Birleşik Metal-İş, Lastik-İş, DİSK/Tekstil ve Tümka-İş IndustriALL üyesiyken, Dev Maden-Sen'in üyeliği askıda, Limter-İş'inse üyelik başvurusu var.

IndustriALL Genel Başkanlığı'na IMF ve IG Metal Genel Başkanı Berthold Huber, Genel Sekreterliğe IMF Genel Sekreteri Jyrki Raina seçildi. Genel Sekreter yardımcılıklarına ICEM adına Kemal Özkan, IMF adına Fernando Lopez ve ITGLWF adına Monika Kemperle seçildiler.

Kongre, İspanyol maden işçilerinin eylemlerini desteklerken Türkiye'deki grev yasaklarını kınadı ve 7 Ekim 2012 tarihinde "Güvencesiz Çalışmaya Karşı" küresel eylem yapma kararı aldı. IndustriALL'ın ilk kampanyası "Güvencesiz Çalışmaya Hayır" başlığını taşıyacak. Ayrıca dünya genelinde tutuklu sendikacılarla dayanışma faaliyetleri düzenlenecek. IndustriALL'ın gündeminde işçi sağlığı iş güvenliği, küresel çerçeve sözleşmeleri, çevre dostu teknolojiler ve kadın işçilere yönelik faaliyetler bulunuyor.

Birleşik Metal-İş heyeti Kongre süresince Almanya, Avusturya, Macaristan, Romanya, Rusya, Güney Kore, Fransa, İtalya, Hollanda, Kosova, Arnavutluk gibi çok sayıda ülkeden metal sendikalarıyla görüşmeler gerçekleştirdi. Bosch ve Borusan işçilerinin sorunları, havacılıkta grev yasağı gibi konular gündeme taşındı.

IndustriALL Başkanı Berthold Huber yaptığı konuşmasında "tarihi bir ana tanıklık edildiğini" belirterek, "sermayenin küreselleşmesine gereken yanıtın verilmesi için böyle bir birleşmenin zorunlu olduğunu" ifade etti "Her yerde işçi haklarına saldıran sermayeye karşı birlikte mücadele edilmesi gerektiğini" vurguladı ve "sanayi işçilerin sesi artık daha gür çıkacak" dedi. ICEM Başkanı Senzeni Zokwana birleşmenin önemini vurgulayarak "özellikle çocuk işçiliğine, taşeronlaşmaya ve işçi simsarlığına karşı mücadelenin" altını çizdi. Uluslararası Tekstil İşçileri Federasyonu (ITGLWF) Başkanı Hisanobu Shimada "Yeni Küresel Sendika Federasyonu'nun uluslararası işçi hareketinde önemli bir aktör olacağını belirtti.

ILO'nun yeni Genel Direktörü ve ITUC eski Genel Sekreteri Guy Ryder da Kongre'de bir konuşma yaptı. Ryder konuşmasında ILO'nun işçi hakları ve sendikal haklar konusunda önemine değinerek yeni federasyonun başarılı olacağına inandığını belirtti.

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu ITUC Genel Sekreteri Sharan Burrow, yazar Noam Chomsky ve çok sayıda devlet başkanı kongreye video mesaj gönderdi.

Küresel Sendika Eylem Planı. Hedefler

1. Güçlü sendikalar inşa etmek
2. Sendika üyeliğini arttırmak ve örgütlemek
3. Sendikal haklar için mücadele etmek
4. Güvencesiz çalışmaya karşı mücadele etmek
5. Küresel sermayeye karşı sendikal gücü pekiştirmek
6. Sanayi politikasını ve sürdürülebilirliği geliştirmek
7. Sosyal adalet ve küreselleşme
8. Kadınların katılımı için eşit haklar
9. Güvenli işyerleri
10. Demokrasi ve katılımcılık

Çalışmanın anlamı değişiyor

Küresel sermaye, istihdamda köklü değişimlerin yolunu açıyor. Güvenceli işler daha da azalırken, istihdam büroları, sözleşmeli çalışma ve geçici çalışma yaygınlaşıyor. Güvencesiz işler gençler için tek seçenek haline getiriliyor. Güvencesiz işlerde çalıştırılan işçilerin sendikalaşma ya da toplu sözleşme yapma şansları kalmıyor. Emek maliyetlerini düşürmek ve istihdamın bütün yüklerini işçilerin sırtına yüklemek için güvencesiz çalışmadan yararlanan şirketler, ücretleri ve çalışma koşullarını daha da geriletiyor.

Sendikalar mücadele ediyor

Sendikalar, güvencesiz işçileri örgütleyerek, güvencesiz çalışmayı yaygınlaştıran yasalarla mücadele ederek ve insanca ücret ve çalışma koşulları sunan güvenceli istihdam talebini yükselten eylemler düzenleyerek bu dalgayı püskürtmeye çalışıyor.

Bu mücadeleyi mutlaka kazanmalıyız

IndustriALL Küresel Sendika, bütün üyelerini, 7 Ekim 2012, İnsanca İş İçin Dünya Eylem Günü'nde eylemler düzenleyerek güvencesiz çalışmaya karşı verilen küresel kavgaya katılmaya çağırıyor.

7 Ekim'de hep birlikte
Güvencesiz çalışmaya DUR DİYELİM

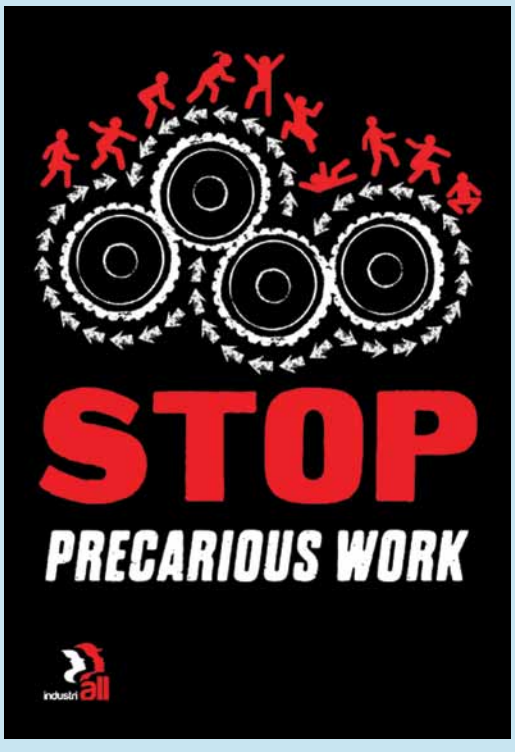

www.industriALL-union.org/STOP-precarious-work

Avrupa Sanayi Sendikaları da birleşti.

15-16 Mayıs 2012 tarihlerinde Brüksel'de bir araya gelen üç Avrupa sanayi sendikası federasyonu: EMF (Avrupa Metal İşçileri Federasyonu), EMCEF (Avrupa Maden, Kimya, Enerji İşçileri Federasyonu) ve ETUF:TCL (Avrupa Sendikalar Federasyonu: Tekstil, Giyim, Deri), birleşerek IndustriALL-European Trade Union (IndustriALL-Avrupa Sendikaları) örgütünü kurdu.

Yeni federasyonun merkezi Brüksel olacak ve 230'dan fazla sendikada yer alan 7 milyonu aşkın işçiyi temsil edecek. Yeni federasyonun başkanlığına Michael Vassiliadis (EMCEF), genel sekreterliğine ise Ulrich Eckelmann (EMF) seçildi.

Sendikamız Avrupa Sanayi Sendikaları Federasyonu'nun kuruluş kongresinde Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu ve Genel Sekreter Selçuk Göktaş tarafından temsil edildi.

Kongrede sendikal hak ihlallerinin oldukça yoğun yaşandığı ülkemizde sendikalarla ve işçi sınıfıyla dayanışmaya özel önem verileceği vurgulandı ve sendikalaşmanın önünde engel olan firmalara karşı ortak ve güçlü kampanyaların örgütleneceği kabul edildi

Küresel Sendika'nın ilk küresel kampanyası: Rio Tinto'nun utanç raporu

Dünya sanayi işçileri sendikası IndustriALL Küresel Sendika, Rio Tinto isimli dev madencilik şirketinin Afrika'daki faaliyetleriyle ilgili raporunu açıkladı. Küresel Sendika, bu ilk raporun ardından şirketin dünyanın her yerinde çevreye, emeğe ve yerel halka karşı yürüttüğü ahlak dışı tutumu raporlamaya devam edeceğini bildirdi.

26 Haziran'da Londra'da bir basın açıklaması yapan Genel Sekreter Jyrki Raina, Rio Tinto'nun Afrika'da yürüttüğü faaliyetler nedeniyle birçok yerel topluluğun parçalandığını, şirketin diktatörlerle gizli anlaşmalar yaptığını ve sendikalara baskı uyguladığını açıkladı. Şirketin Güney Afrika, Namibya, Madagaskar, Mozambik ve Kamerun başta olmak üzere Afrika'nın birçok ülkesinde yürüttüğü kirli faaliyetler, Küresel Sendika tarafından "Rio Tinto Afrika'da: Küresel yurttaş mı kurumsal utanç mı?" başlığıyla yayınlanan bir raporda ayrıntılı olarak açıklandı. Dünyanın en büyük madencilik şirketlerinden birisi olan Rio Tinto, küresel sendikanın ilk kampanyasının hedefi oldu.

Yılda 15 milyar dolar kazanan Rio Tinto'nun karlarının en önemli bölümü çevreye verilen zarar, aşırı işçi sömürüsü ve insan hakları ihlalleri sayesinde elde ediliyor. Şirketin Mozambik'te açtığı kömür madeni yerel halkı gıda, yakacak ve geleneksel tıp bitkilerinden yoksun bıraktı. Namibya'da Rössing bölgesindeki uranyum madeninde çalışan işçiler, işçi sağlığı önlemlerinin yetersizliği ve işyerindeki riskler yüzünden ortalamanın çok üzerinde meslek hastalıklarına yakalanıyor.

Emeğe yönelik saldırgan tutumunu Afrika ile de sınırlandırmayan şirket, bu yılın başında Kanada'nın Quebec kentindeki fabrikasında çalışan işçileri ve sendikaları Birleşik Çelik İşçileri Sendikası'nı yönetimin ücretleri yarıya düşürme ve taşeron işçi çalıştırma önerisini reddetmeleri yüzünden cezalandırmak için 780 işçiye karşı lokavt uygulaması başlatmıştı.

"Adalet pazarlık konusu yapılamaz" diyen IndustriALL Küresel Sendika Genel Sekreteri, dünyanın her yerinde bu yıkıcı tutumu alışkanlık haline getiren Rio Tinto'nun emeğe ve çevreye karşı sürekli olarak işlediği suçları teşhir etmeyi sürdüreceklerini bildirdi. Raina, "küresel bir sendika olarak IndustriALL'in rolü, küresel ekonomi içindeki iktidar dağılımını, çok uluslu şirketlerden, ülkelere, topluluklara ve halka doğru yeniden dengelemektir" dedi.

Rio Tinto'nun dünyanın dört bir köşesindeki işletmelerinde çalışan işçileri örgütleyen sendikalar tarafından oluşturulan bir ağ, geçen yıl Nisan ayında Avustralya'nın başkenti Sidney'de bir toplantı düzenleyerek, bilgi toplamak, küresel raporlar hazırlamak ve eylemler düzenlemek için Küresel Sendika ile birlikte çalışma kararı almıştı.

101. ILO Çalışma Konferansı İşçi kökenli başkan, işveren kökenli sabotaj

Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) 101. Uluslararası Çalışma Konferansı, 1- 14 Haziran 2012 tarihlerinde, 185 ülkeden 4000'den fazla delegenin katılımıyla İsviçre'nin Cenevre kentinde yapıldı. Konferansın bu yılki temel gündemleri "Gençlik İstihdamı", "Asgari Sosyal Koruma", "Adil bir Küreselleşme için Sosyal Adalet" ve "Çalışmaya İlişkin Temel Haklar ve İlkeler Bildirgesi" başlıklarından oluştu. Konferansta her yıl olduğu gibi bu yıl da her ülke hükümet, işçi ve işveren delegasyonlarıyla temsil edildi. DİSK Konferans'a Uluslar arası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) heyeti içinde katıldı.

Bu yıl Konferans iki ilke sahne oldu. ITUC eski Genel Sekreteri Guy Ryder, 18. ILO Genel Direktörlüğüne seçilirken, ILO'nun 1919 yılındaki kuruluşundan bu yana seçilen ilk işçi kökenli genel direktör oldu. ITUC ve ICFTU gibi uluslararası sendikal örgütlerin liderliğini yapan Ryder, Türkiye'yi yakından takip eden bir sendikacı.

Ancak Konferans'ta dünya genelindeki sendikal hak ihlallerini değerlendiren "Aplikasyon (Uygulama) Komitesi" toplantıları, 1926 yılından bu yana yine ilk kez Uluslararası İşveren Örgütü'nün (IOA) sabotajıyla kilitlenerek devam edemez hale geldi. Aplikasyon Komitesi toplantılarında Türkiye ile birlikte, Bangladeş, Kamboçya, Kolombiya, Etiyopya, Guatemala, Honduras, Endonezya, Myanmar, Swaziland, Zimbabwe gibi ülkelerin, grev hakkı ve örgütlenme özgürlüğüyle ilgili 87 Sayılı ILO Sözleşmesi'ne yönelik ihlalleri nedeniyle gündeme alınması bekleniyordu. Ancak işveren grubu "grev hakkı" tartışmalarının ve ülke dosyalarının gündem alınmamasını talep etti. Bu talebin kabul görmemesi üzerine işveren grubu toplantıları boykot etti. Böylece Türkiye'nin de aralarında olduğu 25 ülkelik liste Konferans'ta gündeme alınamadı.

Sendikamız Genel Başkanı ve DİSK Genel Sekreteri Adnan Serdaroğlu, bu gelişmeler üzerine yaptığı basın açıklamasında şunları söyledi: "İşveren grubu hem işçi sınıfının kazanılmış haklarını gasp etmeye çalışmakta hem de ILO'nun meşruluğuna zarar vermektedir. İşveren grubu ILO'nun birikimlerini reddetmekte, ILO sendika Özgürlüğü Komitesi Kararlarını görmezden gelmektedir. Grev hakkı başta 1976 yılında yürürlüğe girmiş bulunan Birleşmiş Milletler Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Uluslararası Sözleşmesi'nin 8. Maddesince güvence altına alınmış temel ve uluslararası bir işçi hakkıdır. Aplikasyon Komitesi toplantılarında işveren grubunun uzlaşmaz tavrı ve ILO'nun birikimlerini hiçe sayan tutumu nedeniyle hiçbir ülke dosyası gündeme alınamayacak. Dolayısıyla Türkiye sendikal haklar konusunda en kötü 25 ülke arasına girmesine rağmen Konferans'ta görüşülemeyecek."

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) da işverenlerin ILO işleyişine sabotaj yaptığını vurguladı. ITUC Genel Sekreteri Sharan Burrow yaptığı açıklamada "İşverenler tehlikeli bir siyasi oyun oynamaktadır. Pek çok ülkede finansal kriz bahanesiyle maaşlar düşmekte, toplu sözleşmeler ve iş yasaları ihlal edilmektedir. Böylesi bir süreçte işverenler ILO Uzmanlar Komitesi Raporları'nı tartışmayı reddederek işçi haklarının gasp edilmesine yol açmaktadır. ILO İşveren grubu en önemli insan haklarından birini bloke etmektedir. Bu durum sorumsuz davranan şirketlerin avantajlarını arttıracak ve bazı hükümetlerin işçi hakları ihlallerini yoğunlaştırmalarına yol açacaktır" dedi.

SENDİKAMIZIN KATILDIĞI ULUSLARARASI ETKİNLİKLER

MAHLE Avrupa İş Konseyi Toplantısı

12-14 Haziran'da İtalya'nın Torino kentinde yapılan Mahle Avrupa İş Konseyi toplantısına sendikamız adına araştırma dairesi uzmanı Sinem Derya Çetinkaya katıldı. Toplantıya Polonya, Çek Cumhuriyeti, İspanya, İtalya, Almanya, Fransa, Birleşik Krallık ve Avusturya'dan iş konseyi temsilcileri katıldı. Temsilciler toplantıda şirketin Avrupa fabrikalarındaki üretim gerilemesi ve iş güvencesi sorunlarını tartışırken, Doğu Avrupa – Türkiye sorumlusu ve Mahle Avrupa İş Konseyi Almanya temsilcileri ile İzmir fabrikasındaki sorunlar konuşuldu. Türkiye'nin bir sonraki adımın tam üyelik olması koşulu ile bir sonraki toplantıya, ilk etapta oy hakkı olmayarak olsa da üye ülke olarak katılması konusunda görüş birliği oluşturuldu.

INDUSTRIALL Avrupa 1. Gençlik Konferansı

Mayıs ayı içinde birleşen Avrupa sendikaları tarafından 3-6 Temmuz 2012 tarihlerinde Avusturya'da düzenlenen 1. Gençlik Konferansı'na sendikamızı temsilen İzmir'de bulunan Delphi işyerimiz üyesi Serkan Sadak ve araştırma dairesi uzmanımız Sinem Derya Çetinkaya katıldı. "Gençliğe Yatırım Yapalım" sloganıyla düzenlenen ve genç sendika üyelerinin Avrupa sendikal hareketinin geleceğiyle konusunda donanımlarını artırmak olan konferansta "eğitim, mesleki eğitim, ömür boyu eğitim ve sosyal sistem" başlıkları ele alındı.

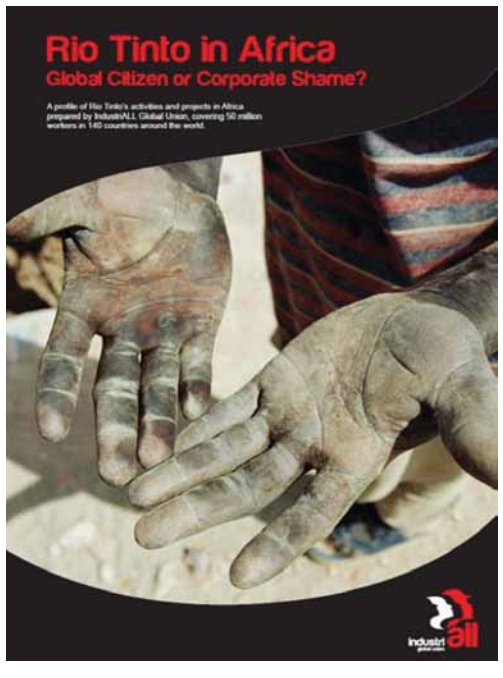

ITUC'dan Tutuklu Sendikacılara Özgürlük Kampanyası

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC), Kamu Hizmetleri Enternasyonali (PSI), Uluslararası Taşımacılık Federasyonu (ITF) ve Eğitim Enternasyonali (EI) KESK üyelerinin tutuklanmasını protesto eden bir protesto kampanyası başlattılar.

Kampanya kapsamında LabourStart.org web sitesi üzerinden doldurulan bir formla Başbakanlığa tutuklu sendikacıların serbest bırakılması talebiyle mektup gönderilebiliyor. http://www.labourstartcampaigns.net/show_campaign.cgi?c=1474 adresinden kampanyayla ilgili Türkçe bilgilere ulaşılabilir.

FİAT/CHYRSLER Dünya Ağı Toplantısı

Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu (IMF) tarafından 6-7 Haziran 2012 tarihlerinde İtalya'nın Torino kentinde yapılan Fiat/Chyrsler dünya ağ toplantısına sendikamız adına Genel Sekreterimiz Selçuk Göktaş ve sendikamız uluslararası ilişkiler dairesi uzmanı Çiğdem Çidamlı katıldı. Torino'daki Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) Eğitim Merkezi'nde yapılan ve Brezilya, Kanada, Çek Cumhuriyeti, Fransa, Almanya, İtalya, Polonya, Sırbistan, Türkiye, İspanya ve ABD'den 60 sendika ve Fiat Spa, Fiat Industrial ve Chrsyler iş konseyleri temsilcilerinin katıldığı ağ toplantısında, işçilerin iş güvencesi ve çalışma koşullarının iyileştirilmesine yönelik tartışmalar yapıldı. Toplantıda Fiat Industrial şirketi iş konseyi temsilcileri tarafından alınan ortak karara sendikamızın sitesinden ulaşabilirsiniz

DİSK Çocuk işçi raporu

Dünya'da her beş çocuktan biri çalışıyor. Toplam çalışan çocuk sayısı 306 milyon.
Türkiye'de her iki çocuktan biri evde ya da işte çalışıyor
Türkiye'yi çalışma koşullarında Çinleştirme çabası riski artırıyor
Esnek çalışmanın hedefi ev içi çocuk emeği

DİSKAR'ın yaptığı araştırmaya göre çocuk sayısındaki devasa artış çocuk emeğinin azalmadığını aksine ev içine çekilerek artışını sürdürdüğünü ortaya koydu. Diğer yandan en kötü şartlarda çalışan çocukların, toplam çocuk istihdamındaki payı arttı. Çocuk istihdamındaki düşüş bir önceki döneme göre hız kesti.

Çocuk İşçiliği İle "Mücadele" Sürüyor

Çocuk işçiliği, insani gelişim açısından ciddi bir sorun olarak görünürken, istatistikler çalışan çocukların önemli oranda eğitim hakkının da gasp edildiğini ortaya koyuyor. Dünya'da her 5 çocuktan biri çalışmak zorunda bırakılırken, bu çocuklar sağlıklı bir çevreden ve temel özgürlüklerden de mahrum kalıyor, fiziksel, sosyal, kültürel, duygusal ve eğitsel gelişime zarar veren koşullarda çalıştırılıyor. Çocuk işçiler ücretsiz işçi ya da ucuz işgücü olarak en çok sömürülen kesimi oluşturmaya devam ediyor.

15-17 Yaş İçin Çocuk İşçiliği Arttı

Dünya genelinde 2008 yılı itibari ile 5-17 yaş arasındaki çocuk sayısı 1 milyar 586 milyon iken çalışan çocuk sayısı (5-17 yaş) 306 milyon düzeyinde. Söz konusu sayı 2004 yılına göre sadece 17 milyon daha az. Ancak bu azalma tüm gruplar için geçerli değil. Örneğin 5-14 yaş grubu için çocuk istihdamı 2004-2008 yılları arasında 196 milyondan 176 milyona gerilerken, aynı zaman diliminde 15-17 yaş çocuklar için istihdam 2 milyon artarak 127 milyondan, 129 milyona çıktı.

Çocuk İşçiliği Sayısında Düşüş Yavaşladı

Türkiye'de 1999-2006 yılları arasında istihdam edilen çocuk sayısı 2 milyon 270 binden, 958 bin düzeyine düştü. Diğer yandan Türkiye istihdamdaki çocuk işçiliği ile mücadelede ivmesini kaybediyor. 1994-1999 yılları arasında istihdamdan çekilen çocuk işçi sayısı yıllık ortalamada 128 bin iken, 1999-2006 yılları arasında yıllık ortalama 74 bin olarak gerçekleşti.

Çocuk Emeği Ev İçine Kayıyor

Türkiye açısından bir başka çarpıcı veri ise ev işlerinde çalışan çocukların sayısındaki olağanüstü artış. İstihdam içinde değerlendirilmeyen ev işlerinde çalışan çocukların sayısı 1999 yılında 4 milyon 447 bin iken, 2006 yılında bu sayı 7 milyona ulaştı. Böylelikle 5-17 yaş arası toplam çalışan çocukların (istihdama katılan ve ev içinde çalışan) oranı yüzde 49 oldu.

Sanayide Çalışan Çocukların Oranı Artıyor

Çocuk emeği ev içine kayarken, çalışma yaşamındaki çocuk istihdamı tarımdaki çözülmeye bağlı olarak sanayi ve ticaret alanlarına yöneliyor. Çocuk istihdamında sanayiinin payı 1994'de yüzde 16 iken bu oran 2006 yılında yüzde 28'e yükseldi. 6-14 yaş grubu için bu oran yüzde 16. Ticaretin payı ise yüzde 8'den yüzde 22'ye çıktı. Tarımdaki istihdam oranı ise yüzde 67'den yüzde 41'e geriledi.

Bardağı Dolu Görmekten Vazgeçmeliyiz

Çocuk işçiliğinin önlenmesine yönelik ortaya konulan çabalara rağmen yeterli bir sonuç alınamamasının arkasında, emek piyasasının esnekleşmesi ve kuralsızlaşmanın yaygınlaşması gelmektedir.

Çocuk işçiliği ile mücadele dünya çapında benimsenen bir konu haline gelmiş durumdadır. Bize ısrarla bardağı dolu yanından göstermeye çalışıyorlar, oysa bardağın yarısı boş ve bunu görmeksizin diğer yarısını doldurmak mümkün değildir.

Ev içinde ve informal sektörde en kötü biçimlerde çalışan çocukların sayısı artmaktadır. Hükümet, çocuk işçiliği ile mücadelede samimi ise önce emek alanındaki temel hak ve özgürlüklerin önünü açmalı, özgürlükleri kısıtlamaktan vazgeçmeli, uluslararası sözleşmelerin gereğini yerine getirmelidir. Çocukların kurtuluşu, ailelerinin kurtuluşundan ayrı ve bağımsız değildir.

Geçtiğimiz günlerde yasalaşan 4+4+4 yasası ile zorunlu ilköğretim yaşı 6-13 yaş aralığına çekilmiş durumda. Bu durumda ortaokulun bitiş yaşı çocuk işçilik yaşını fiilen 13'e düşürecek. Bunun olumsuz sonuçları yakın dönemde görülecektir.

Yine esneklik başlığı altında evden ve uzaktan çalışmayı yasal hale getirme çabası ev içinde çalışan 7 milyon çocuğu ilgilendiriyor.

Türkiye'yi Avrupa'nın Çin'i, doğu illerini ise Türkiye'nin Çin'i yapma çabası, çocuk işçiliği açısından, çıraklık, stajyerlik gibi uygulamalar ile kuralsızlık, esneklik ve güvencesizlik ekseninde ağır sonuçlar yaratacaktır. İş kazalarında Çin ile rekabet eden Türkiye, şimdi de çocuk işçiliğinde Asya tipi bir modeli benimsemiş görünmektedir. Ucuz İstihdam Stratejisi bunun zeminini yaratma gayretinin ifadesidir.

Celladına âşık olmak

Basından

Can Dündar, 29.05.2012 / Milliyet

Stockholm'de 23 Ağustos 1973 günü bir soygun oldu.

Soyguncu, bir bankayı silahla bastı içerdekileri rehin aldı.

Polis hemen binayı kuşattı.

Buraya kadar her şey "normal"di.

Ancak kuşatma 5 güne uzayıp polis de korsan da taviz vermeyince rehinelerde huzursuzluk başgösterdi.

Halk, soyguncuyu sevmeye, polise tepki vermeye başladı.

Sonunda kriz, polis baskınıyla çözüldü ama yaşananlar, psikolojiye bir terim kazandırdı:

"Stockholm Sendromu."

Yani rehinenin rehin alana, kurbanın avcıya, mahkzmun celladına âşık olma hali...

Dün bir kısım muhabir ve köşe yazarının, Ak Parti İstanbul Kongresi'nde konuşan Başbakan'la ilgili yazdıklarını okuyunca Stockholm Sendromu'na yakalandıklarını düşündüm.

Tek sesli-tek şefli gösteride Erdoğan her zamanki agresif üslubuyla köşe yazarlarını fırçalarken dedi ki:

"Daha düne kadar üniformalılar sizi arayıp yazdıklarınızdan dolayı azarlıyordu. Karşılarında hazırola geçip aldığınız emir doğrultusunda yazı yazıyordunuz. Sizi tasmalarınızdan biz kurtardık."

Bu ağır itham karşısında ne beklersiniz?

"Köpek" iması ile işaret edilenlerin, meslek onuru bir kenara, hiç değilse kişisel itibar uğruna Başbakan'ı dava etmesini, en azından iki satır yazıyla itiraz etmesini değil mi?

Ne gezer!

Belki muhtemel bir adli soruşturmadan kurtulmaya hayrı olacağını umarak, belki de "Madem kaçış yok" diye zevk almaya çalışarak, yeni model tasmalar için Başbakan'a doğru boyun uzattıklarını gördük.

Utandık.

Biz, dün askerce tasmalananlardan değildik; bugün de Başbakan'ın tasmaladıklarından olmayacağız.

"Ak tasmalı gazeteciler" kadar, dışardan yularlı politikacılara, hocalara, paşalara da karşı duracağız.

Başbakan'ın, sadakat ayinlerinde alkışlandıkça coşan egosuna alkış tutmayacağız.

Uludere'yi unutturmak, "cambaza bak"tırmak için ortaya attığı kürtaj tartışmasına dalmayacağız.

AK Partili kadınlar, Başbakan'ın tarihin yayılmacı despotlarından kopya çektiği "Bolca doğurun" emrini ve "Bedeninize ne yapacağınıza ben karar veririm" tavrını yine Stockholm Sendromu gereği destekleyebilir.

Biz, hükümeti yatak odalarımıza sokmayacağız.

Fikrini beğenmediği genç kızı, "Çok mu kürtaj yaptırdın" diye sorgulayan Ankara Belediye Başkanı'nı sevenler olabilir.

Biz bu çirkin maçoluğa karşı duracağız.

Hafta sonu Diyarbakır'daydım.

Başbakan'ın bahsettiği o "ölüleri seven insanlar"ı gördüm.

Erdoğan'ın bir özrü esirgediği, sorumlularını ısrarla gizlediği katliamda yakınlarını kaybetmişlerdi; evet, onlar da en az şehit aileleri kadar ölülerini seviyor, vur emri verenlerden, katliamı örtbas edenlerden hesap soruyorlardı.

Keşke siz de onları biraz sevebilseydiniz Sayın Başbakan!

Belki o zaman hiç değilse Hüseyin Çelik kadar empati yapabilir, bu katliamı kürtaja benzetmezdiniz.

Başkan olacağım diye milliyetçi oylara göz kırparken bölgeyi tamamen kaybetmezdiniz.

Medyaya haki tasmalar yerine ak tasmalar dağıtmaz, tasmasız bir ülke dilerdiniz.

Tarihte pohpohlarla vicdanı köreltilmiş liderlerin sonunu bilir, alkışlar yerine vicdanınıza kulak verir, insaf ederdiniz.

Asgari ücretliye Temmuz zammı:

Öğün başına altı kuruşluk zam

Zamlı ücretle evli, eşi çalışmayan, iki çocuklu bir asgari ücretliden,

- **Öğün Başına 72 Kuruşla Karınını Doyurması**
- **237 Tl'ye Barınması Ve Yakıt Masraflarını Karşılaması**
- **Çocuk Başına 2,5 Tl Eğitim Harcaması İle Çocuklarını Yetiştirmesi Bekleniyor….**

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Araştırma Enstitüsü DİSK-AR'ın, Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İstatistikleri üzerinden yaptığı hesaplamaya göre, eşi çalışmayan ve iki çocuklu bir asgari ücretli Temmuz 2012 yılında elde edeceği geliri ile gıdaya ancak 8 lira 69 kuruş ayırabilecek. Buna göre asgari ücretlinin üç öğün için kişi başına ayırabildiği tutar 2,17 TL olurken, öğün başına bu tutar sadece 72 kuruş düzeyinde kalmakta. Bu miktar geçen ay 66 kuruştu. Dolayısıyla temmuz zammı öğün başına sadece 6 kuruşa denk geliyor.

Raporda, en yoksul yüzde 20'lik kesimin yaşamını sürdürebilmek için gelirinin ancak yüzde 33,7'sini gıda harcamalarına ayırabildiğine dikkat çekilerek, yeni yılda yürürlüğe giren zamla eşi çalışmayan ve 2 çocuklu bir asgari ücretlinin, asgari geçim indirimli aylık 773 TL'lik gelirinden gıda için günlük ayırdığı 8,69 TL ile hem eşinin hem kendinin hem de çocuklarının karnını doyurmak zorunda olduğu ifade edildi.

DİSK-AR tarafından, Türkiye'ye Özgü Beslenme Kalıbı ve TÜİK Madde fiyatları dikkate alınarak yapılan hesaplamaya göre 4 kişilik bir ailenin günlük sağlıklı beslenebilmesi için Temmuz 2012 itibari ile kişi başına ortalama 8,69 TL gıda harcama yapması gerekiyor. Buna göre asgari ücretli, 1 kişinin sağlıklı beslenmesi için gerekli olan gıda harcaması ile 4 kişiyi doyurmaya çalışıyor.

Rapora göre Mayıs 2012 tarihi itibari ile ortalama kira bedeli 520 TL'yi bulurken, asgari ücretlinin kira ve diğer konut harcamaları için ayırabildiği tutar sadece 237 TL. Buna göre asgari ücretli en sağlıksız çevrede, kentsel donatı hizmetlerinin en az olduğu, deprem riski altındaki konutlarda yaşamak zorunda bırakılıyor. Sefalet sadece sofrada değil, sağlıksız konutlarda da asgari ücretliyi buluyor.

Raporda asgari ücretlinin, çalıştığı işyerinin servis imkânı yoksa işyerine ulaşımı bile büyük bir sorun olduğu vurgulanıyor. Tek bir belediye otobüs biletinin Türkiye ortalamasında 1,47 TL olduğu koşullarda, asgari ücretlisi ile velilerin ödediği katkı paylarına teslim edilen eğitim koşularında, asgari ücretli çocuğuna defter kalem bile alamayacak durumda. Okul tercihleri büyük oranda, yoksul ve kaynak yokluğundan eğitim veremez durumdaki okullar. Yani asgari ücretlinin çocuğunun okuması aylık 5 TL'lik ayrılan pay ile yokluktan dolayı neredeyse mucize.

Asgari ücretlinin ortalama fiyatlı bir buzdolabını alması için, ev eşyası için ayırabildiği 40 TL ile başka hiçbir eşya almaksızın 29 ay çalışması gerekiyor.

Rapora göre özetle asgari ücretliden, öğün başına 72 kuruşla karnını doyurması,1 buzdolabı için 29 ay çalışması, 237 TL'ye ısınması ve barınması, çocuk başına 2,5 TL'lik eğitim harcaması ile çocuklarını yetiştirmesi bekleniyor.

Raporun sonuç bölümünde, asgari ücretin bu düzeyde belirlenmesinin, sefalette ısrar anlamına geldiği ifade edilerek, işçilerin talebinin asgari ücretin, bir işçinin ailesi ile birlikte asgari olarak temel ihtiyaçlarını karşılayacak, işçiyi kimseye muhtaç etmeyecek bir düzeyde belirlenmesi ve sefaletin son bulması olduğu ifade edildi.

"Asgari ücretliyi enflasyona mahkum ezdirmedik" söyleminin, aslında asgari ücretliyi daha da yoksullaştırmadık anlamına geldiğine dikkat çekilen raporda, dünyanın hiçbir yerinde hükümetlerin ücretlerde erimeye yol açmadık diye övünmediği belirtildi. Raporda şu görüşlere yer verildi:

"Asgari ücretin ekonomik büyüme ve verimlilik artışından pay almaması, üretilen kaynakların belirli ellerde toplanması anlamına gelmektedir. Gelir dağılımını düzenleyici bir rol oynaması beklenen asgari ücretin, açlık sınırının bile altında belirlenmesi vicdanları zedelemektedir. Hükümet temsilcileri "enflasyon üzerinde artış yaptık" diyerek sorumluluktan kaçamazlar. Asgari ücretin, temel gereksinimleri karşılayacak bir biçimde ele alınması gerekmektedir. Ne yazık ki, 2012 yılı için belirlenen rakamlar raporda da görüldüğü gibi temmuz ayı itibari ile sefaletin sürdürülmesi anlamına gelmektedir."

ASGARİ ÜCRETLİ NEYE NE KADAR AYIRABİLİYOR?

Harcama Grubu	Harcama Kalıbı	Harcama miktarı (TL)	Günlük harcama (TL)
Gıda ve alkolsüz içecekler	33,7	261	8,69
Alkollü içecek, sigara ve tütün	5,2	40	1,34
Giyim ve ayakkabı	4,5	35	1,15
Konut ve kira	30,7	237	7,91
Ev eşyası	5,2	40	1,34
Sağlık	1,8	14	0,46
Ulaştırma	7,6	59	1,96
Haberleşme	3,7	28	0,94
Kültür, eğlence	1,2	10	0,32
Eğitim hizmetleri	0,7	5	0,18
Otel, lokanta, pastane	2,7	21	0,71
Çeşitli mal ve hizmetler	2,9	23	0,76
Toplam	100	773	

Not: Hesaplamada 4 kişilik bir aile üzerinden yapıldığı için, eşi çalışmayan ve 2 çocuklu bir asgari ücretlinin, asgari geçim indiriminden kaynaklı geliri de hesaba katılmıştır. Bekar bir asgar ücretli için söz konusu ücret 739,79 TL'dir.
Kaynak: TÜİK 2008 yılı Hanehalkı Tüketim Harcaması Araştırması, Çalışma Bakanlığı İstatistikleri

ÇALIŞMA YAŞAMINDAN

Yoksulluk ve Açlık Sınırı

Dört kişilik ailenin gıda harcamalarının yanı sıra konut, ulaşım, giyim, sağlık, eğitim gibi ihtiyaçları dikkate alınarak hesaplanan yoksulluk sınırı, Haziran ayında da 3 bin TL'nin üzerinde hesaplandı.

Açlık sınırı olarak belirlenen, dört kişilik bir ailenin yeterli beslenebilmesi için gerekli aylık gıda harcaması tutarı ise, Haziran ayında 1000 TL'ya yaklaştı.

Haziran 2012 TÜFE

Bir önceki aya göre:	% -0,90
Bir önceki yılın Aralık ayına göre:	% 1,95
Bir önceki yılın aynı ayına göre:	% 8,87
Oniki aylık ortalamalara göre:	% 8,89

Haziran 2012 ÜFE

Bir önceki aya göre:	% -1,49
Bir önceki yılın Aralık ayına göre:	% -0,24
Bir önceki yılın aynı ayına göre:	% 6,44
Oniki aylık ortalamalara göre:	% 10,24

Asgari Ücret

1 Ocak 2012 - 30 Haziran 2012 tarihleri arasında

16 yaş üstündeki çalışanlar için: 886,50 TL.
16 yaşından küçük çalışanlar için: 760,50 TL.

1 Temmuz 2012 - 31 Aralık 2012 tarihleri arasında

16 yaş üstündeki çalışanlar için: 940,50 TL.
16 yaşından küçük çalışanlar için: 805,50 TL.

SGK Prim Alt ve üst Sınırı

1 Temmuz 2012 - 31 Aralık 2012 tarihleri arasında

Aylık kazanç alt sınırı : 940,50 TL.
Aylık kazanç üst sınırı : 6.113,40 TL.

Kıdem Tazminatı Tavanı

1 Temmuz 2012 tarihinden itibaren

3.033,98 TL.

Vergi Oranları

2012 yılında uygulanacak gelir vergisi dilimleri ve vergi oranları:

10.000 TL'ye kadar % 15

25.000 TL'nin
10.000 TL'si için 1.500, fazlası % 20

88.000 TL'nin
25.000 TL'si için 4.500, fazlası % 27

88.000 TL'den fazlasının
88.000 TL'si için 21.510, fazlası % 35

1977 MESS GREVLERİ

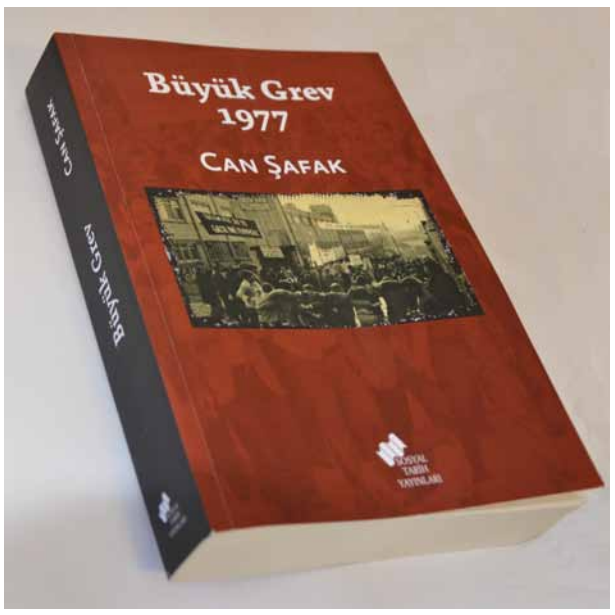

Bu kitapta DİSK'in ve Maden-iş'in tarihi, işleyişi, anlayışı, sınıf mücadelesinde ve Türkiye'deki siyasal gelişmelerdeki rolünün yanı sıra, MESS'in, diğer bir çok işverenin de desteğiyle işçilerin mücadelesini kırmak adına geliştirdikleri yöntemleri görecek ve bugüne ilişkin bir çok ders çıkaracaksınız.

"30 Mayıs 1977, saat 14.00, MESS'le sabahtan beri başlayarak sürdürülen görüşmelerden de sonuç alınamadığı haberi fabrikalara ulaştı. Maden-İş, MESS'e karşı 23 fabrikada birden grev başlattı.

Çarklar, bantlar, torna tezgahları, presler durdu, motorlar sustu. Ocaklar soğumaya bırakıldı. Fabrikalara pankartlar asıldı. "Bu işyerinde grev var" "DGM'yi ezdik sıra MESS'te". Davullar vuruldu, metal işçileri coşkuyla halay çektiler, işçi şarkıları, marşlar söylendi. İşçi aileleri, kadınlar, yaşlılar, çocuklar…

Kimi siyasi partilerin, sendikaların demokratik kitle örgütlerinin temsilcileri, emekten, demokrasiden yana yüzlerce insan grevcilere destek için gelmişlerdi. Grev çadırları, barakalar kuruldu. Grev komiteleri fabrikalarda daha günlerce öncesinden örgütlenmişti.

Nöbet çizelgeleri asıldı, grev gözcüleri DİSK Maden-İş gömlekleriyle fabrikaların kapılarını tuttular. Büyük grev böyle başladı."

Evet, Büyük Grev olarak tarihe geçen, sadece metal işkolunda değil tüm işkolları için Türkiye Cumhuriyet tarihinin ilk en büyük ve en kapsamlı işkolu grevinin anlatıldığı bu kitap, aynı zamanda bir sınıf savaşının hikayesidir.

Bu kitapta DİSK'in ve Maden-İş'in tarihi, işleyişi, anlayışı, sınıf mücadelesinde ve Türkiye'deki siyasal gelişmelerdeki rolünün yanı sıra, MESS'in, diğer bir çok işverenin de desteğiyle işçilerin mücadelesini kırmak adına geliştirdiği yöntemleri görecek ve bugüne ilişkin bir çok ders çıkaracaksınız.

Maden-İş Sendikasında kurumsal işleyiş açısından daha o yıllarda tam bir işbölümü ve uzmanlaşmanın gerçekleştirildiğini görmek, bugünden baktığımızda bizlere önemli mesajlar veriyor. Maden-İş Araştırma Dairesi Müdürü Ali Eşref Turan, 70'lerin başından itibaren işyerleriyle ilgili sistemli olarak araştırma ve veri edinme/istatistik çalışmalarına vurgu yaptıktan sonra çalışmaları şöyle aktarmaktadır:

"Rutin olarak bizim yaptığımız işlerden biri, örgütlü olduğumuz işyerlerindeki üyelerin ücret ve diğer sosyal hakların istatistiğini tutmaktı. Bunu yıllık olarak yayınlardık. Toplu sözleşme dönemlerinde de bunları, toplu sözleşmeyi yürütecek uzman arkadaşlarımızın önüne yıllar itibariyle koyardık. (…)

Bu rutine dönüşmüş bir çalışmaydı. Bunun dışında, (…) bulunabilen çeşitli kaynaklardan firmaların bilançolarını, mali (durumlarını) analiz ederdik. Anonim şirketse, bilançoları zaten kamuya açık olmaları gerektiği için (bunları) edinirdik. Çok değişik kaynaklardan bunları edinirdik. Arçelik'in genel kurulu yapıldığında ertesi hafta bizim elimizde o bilanço olurdu. Ama birçok yer büyük şirket değildi. Şimdi Haliç kenarındaki yeşil alanların çoğu bizim örgütlü olduğumuz küçük küçük işyerleriydi. (…)

Onlar için de ulaşabildiğimiz değişik kaynaklardan bilgileri alırdık. İşyeriyle sendikanın diyalogu birçok yerde çok açıktı. Mücadele vardı ama çok ciddi bir güven de vermiş Maden-İş. Bunu işverenler de söylerdi, 'İşçinin hakkını hiç yedirmez, ama Maden-İş bir şey söylerse olur, Maden-İş'le çalışmak maliyet olarak bizim için yüksektir ama bir bakıma da daha rahattır.' Böyle bir diyalog ortamı olduğu için işyerlerinden de (bilgi) alırdık. Ücret istatistikleri…. Mali işler dairesinde aidat bürosu vardı, onlar kendilerine gelen listelerin bir kopyasını hemen bize verirlerdi.

Türkiye'de daha sonraki dönemlerde örnekleri olmuş olabilir ama 80'e kadar tek örnekti sanıyorum, araştırma dairesinin hem üyelerine ilişkin düzenli istatistik oluşturması, bunu kullanıma hazır hale getirmesi, hem metal işkolunu, alt sektörleri, onlarla ilgili bütün gidişatları izleyip ara raporlar sunması... Grev öncesinde de bu çalışmalar tabii ki, yapıldı."

Evet, bir grev hazırlığıysa söz konusu olan, ekonomik verilerin toplanması, yapılması gereken en ciddi ve en kapsamlı çalışmaların başında gelmeliydi…

Ancak elbette en az bunun kadar önemli olan bir başka konu da örgütsel hazırlıkların yapılmasıydı. Kolektif çalışma ve birlikte iş kotarma nasıl olur, Maden-İş Sendikası Genel Başkan Vekili Şinasi Kaya'nın ağzından kitapta şöyle aktarılıyor:

"Şinasi Kaya,'işkolu düzeyinde genel grev' için hazırlıkları tamamladıklarını açıkladı: 'Sendika Genel Merkezinde bir Genel Grev Komitesi kurulacaktır. Bölge Temsilciliklerinde Bölge Grev Komiteleri, işyerlerinde de ayrı ayrı Grev Komiteleri oluşturulacaktır. Ayrıca Genel Merkezimizde bir Genel Hukuk Bürosu ile buna bağlı olarak bölgelerimizde birer Bölge Hukuk Bürosu oluşturulmaktadır.

Yine Genel Merkezimizde Afişleme, Güvenlik, Basın ve Halkla İlişkiler komiteleri oluşturulmaktadır. Bu dönemde her zamankinden daha çok demokratik merkeziyetçilik ilkesine kesinkes uyulacak, merkezi disiplin dışına hiç bir biçimde çıkılmayacaktır."

Ve Maden-İş Nisan ayından başlayarak bölgelerde yaygın taban toplantıları düzenledi. 19-20 ve 21 Nisan günlerinde İstanbul Spor ve Sergi Sarayı'nda düzenlenen Maden-İş 1. Bölge toplantısına 7 binden fazla işçi katıldı"

Maden-İş Sendikasının toplu sözleşmedeki hedefleri ise, "doğrudan parasal haklardaki artış talepleri yanında çalışma sürelerinin kısaltılması, yıllık ücretli izin sürelerinin arttırılması, kıdem tazminatlarının yükseltilmesi, DGM direnişi nedeniyle işlerinden atılan işçi ve temsilcilerin işlerine iadesi olarak belirlenmiştir."

"Büyük Grev, 1977 baharında Spor ve Sergi Sarayı'nda binlerce işçinin katıldığı taban toplantılarında ilk kez Profilo işçileri tarafından atılan ve hala kulaklardaki o sloganla, bir büyük meydan okumayı çağrıştırsa da, daha çok bir büyük kavgaya davetin kabulüydü. "DGM'yi ezdik, sıra MESS'te!" haykırışı tohum halinde, hayat içinde yeniden şekillenecek olan sendika tezlerindeki dönüşümleri, sendikayı ikinci, üçüncü dalga grevlere taşıyan siyasi/sendikal değişimi de içinde barındırıyordu"

"Aç Bırakmadılar Adamları"

Dayanışmanın nasıl örgütleneceği ve toplumsal anlamda o dönemdeki dayanışma duygusunun hangi düzeyde olduğu da kitabı okudukça giderek çok etkileyici boyutlara ulaşmaktadır: "Haziran ayının ilk günlerinde Maden-İş 1. Bölge Temsilciler Meclisi, bütün işçilerin birer gündeliklerini grevcilere vermelerini karar altına aldı. Bu karar üzerine işyeri temsilcileri, işverenlere başvurarak, tüm işçilerin birer gündeliklerinin grevler süresince kesilmesini ve oluşturulan dayanışma komitesine verilmesini istediler.

Aynı günlerde Tekstil İşçileri Sendikası, Cağaloğlu'ndaki genel merkez binasına 10 metrelik bir döviz asarak greve desteğini belirtti. Bank-Sen, Dev Maden-Sen, Hürcam-İş, Lastik-İş, Tümka-İş, Keramik-İş, Yeni Haber-İş yaptıkları açıklamalarla MESS'e karşı Maden-İş'in yanında olduklarını kaydettiler."

"CGT (Fransa Genel İş Konfederasyonu) Metal İşçileri Federasyonu ve DSF (Dünya Sendikalar Federasyonu) Metal İşçi Sendikaları Uluslararası Birliği yöneticileri Maden-İş'in MESS'e karşı sürdürdüğü grevleri koşulsuz olarak desteklediklerini ve grevci işçilere eksiksiz bir dayanışma içinde olduklarını açıkladılar."

CGT'nin bu desteği lafta kalmayacak, üs düzey iki yöneticisi fabrikalara giderek grevci işçilerle bizzat yüz yüze gelecekti.

"Maden-İş grevcileriyle dayanışma kampanyasına DİSK'e bağlı Genel-İş de dev boyutlu bir dayanışma örneği vererek katıldı. Genel-İş Yönetim Kurulu, yüz bin üyesinin dayanışmaya birer gündelikleri ile katılmalarına karar verdi."

Diğer yandan bir başka dayanışma kampanyasında, grevdeki işçilere yapılan katılımların toplamı 4 milyon lira gibi çok yüksek bir düzeye yaklaşmıştı.

İşçiler için toplumsal dayanışma o denli büyüktü ki, "MESS cephesinden Ergun İnce o günleri şöyle hatırlıyor: Bütün beklenen, işveren her zaman onu bekler zaten, işçiler bu işten bıkacak, nasıl olsa kış geldi, aç bu adamlar ne olacak diye bir düşünce vardı. Ama olmadı. Çok ilginçtir, işçi mahallelerindeki bakkallar, (manavlar) devamlı veresiye verdiler. Bu çok net! Ama net olarak gördük ki müthiş bir dayanışma oldu. Aç bırakmadılar adamları."

"Korkumuz yok baskı ile zulümden
MESS'in oyunları vız gelir bize…
Döner mi yolundan grev yiğidi
Kışın soğukları yaz gelir bize"

Ve tabii ki grevci işçilerin müthiş direnişi, kararlılığı ve mücadelesi…

"Bir Ferro Döküm işçisi: 'Fabrikada zaten aç karnına çalışıyoruz. Hakkımızı söke söke alacağımız gayet açık. Bu zamana kadar mücadelemizden yılmış olsaydık bugün burada olmazdık'

Şimdi sözü bir grevci işçinin karısına bırakıyoruz; 'Biz soğuktan artık üşümüyoruz. Çünkü 7 aydır sırtımız demir gibi sertleşti. Kocalarımızla birlikte sınıf savaşına alıştık, alışıyoruz. MESS bizim evlerimize (…) mektup gönderdi. Mahallelerimize grev kırıcı ajanlarını gönderdi. Ama biz MESS'in mektuplarını kocalarımıza bile göstermeden yırttık."

İşte böyleydi grevci metal işçinin karısı, gerisini siz düşünün…

MESS'in Gizli Toplantılarının Bant Kayıtları Maden-İş'in Elinde

Ancak yazımızın başında belirttiğimiz gibi bu sadece bir toplu sözleşme mücadelesi değildi, bu aynı zamanda bir sınıf savaşımıydı. Sermaye de işçi sınıf karşısında geri adım atmamak yenik düşmemek adına elindeki tüm kozları oynuyordu.

Sendikayı ve işçileri zor duruma düşürmek için grev çıkmayan işyerlerinde lokavt ilan ediyor, kendi içinde dayanışmayı geliştiriyor, bankalardan kredi alarak parasal destek sağlıyor, işçilerin üzerine kolluk güçlerini salıyor, işçileri bölmek, sendikasına karşı kışkırtmak için evlere mektup gönderiyor, kamuoyunu yönlendirmek için gazete ilanlarına dahi başvuruyordu.

"Ancak Maden-İş de boş durmuyor, lokavt hazırlıkları yapan MESS'in ikisi Gümüşsuyu'ndaki MESS Lokali'nde, diğer üçü İstanbul Odakule'de olmak üzere beş toplantısının bant kayıtlarını ele geçiriyordu. Bu toplantı notları ertesi gün basına veriliyor ve ortalık karışıyordu; bu konuşmaların bazıları şöyleydi:

"Arkadaşlar, sendika bu kadar grevi finanse edemez. Dayanışmamızı daha da kuvvetlendirmemiz lazım. Bursa ve Ereğli de devreye giriyor. Bu işyerlerini de greve itip sendikanın mali kaynaklarını zorlayalım. Bu grevler kırılacak, ancak sabır ve tesanüt şarttır."

"İşçilere yaklaşma politikası izleyelim. Adreslerine yayın ve mektup yollayalım. Verdiğimiz bütün haklara rağmen sendikanız sizi greve itmiştir, üstelik sendika hepinize maaşlarınızı verebilecek durumdayken az para veriyor propagandasını yayalım ve işçilerin parayı almamalarını sağlayalım. İşçileri sendikaya karşı çıkaralım."

Diğer yandan TİSK yaptığı açıklamayla lokavt kararlarını desteklediğini belirtiyordu.

"Hemen ardından TİSK Genel Başkanı Halit Narin, konfederasyona bağlı bütün sendikaların ve işyerlerinin MESS'i haklı davasında maddi ve manevi yönden destekleme kararı aldıklarını açıkladı."

"Gerçekte MESS fabrikalarda yaptığı açıklamada işçilere 26 Ağustos'a kadar süre vermiş, bu sürede işbaşı yapmadıkları takdirde toplu sözleşme için vermeyi beyan ettikleri zamları "bilahare veremeyeceklerini" açıklamıştı. Ancak işçiler işbaşı yapmadılar. 26 Ağustos sabahını kaynakçı Mehmet Ali Akbaba şöyle anlatıyordu: "26'sında sabah kapılar açıldı. Polis de geldi. Ama kimse işbaşı yapmadı. Halay çekip dağıldık. MESS fabrikaya polis getirip bizi tahrik etmeye çalışıyor. İşçi temsilcisi arkadaşlara dipçikle vurarak olay çıkarmak istiyorlardı. Biz hakkımız verilince çalışırız. Zorbalıkla çalışmayız."

Zafer Değil Destan

Yaklaşık 20 bin işçinin sekiz ay sürdürdüğü ve tarihe "Büyük Grev" olarak geçen bu destansı mücadele 4 Şubat günü bittiğinde Maden-İş Sendikası şu açıklamayı yapıyordu: "Fabrikalarımıza başımız dik dönüyoruz. (…) Sizler, Maden İş'in bilinçli üyeleri, Kavel Grevlerinin, Singer Direnişlerinin, 16 Eylül'lerin, 1 Mayıs'ların savaşım boylarından gelip MESS'in karşısına çıktınız. Sizlerle tek tek başa çıkamayan işverenlere, birleştiklerinde de bir sonuca ulaşamayacaklarını gösterdiniz."

Madeni Eşya Sanayiinde 4 bin 500 işçinin beklediği sözleşme görüşmeleri başladı

29.2.977

Renault Otomo - tiv Fabrikası ile Çemtaş, Karsan, SKT, Bursa Çelik ve Mako işyerlerinde çalışan yaklaşık 4 bin 500 işçinin beklediği toplu sözleşme görüşmelerine DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikası ile Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası(MESS) arasında başlandı.

Dün MESS Bursa Temsilciliğinde başlayan görüşmelere 6 fabrikanın işveren temsilciliğinde başlayan görüşmelere 6 fabrikanın işveren temsilcileri MESS Bursa Temsilcisi, Maden-İş yetkilileri ve Maden-İş'in işyeri temsilcileri katıldı.

Maden-İş tarafından hazırlanan toplu sözleşme taslağının MESS ve işveren temsilcilerine sunulduğu toplantıdan sonra yapılan açıklamada, gelecek toplantının İstanbul'da Maden-İş Sendikası Genel Merkezinde yapılacağı bildirildi.

SENDİKA VE İŞVEREN TEMSİLCİLERİ

MESS'in Bursa Temsilciliğinde başlayan toplu sözleşme görüşmelerine katılan Maden-İş Sendikası işyeri temsilcileri (üstte). Yanda ise işveren temsilcileri ile Maden-İş yetkilileri dün başlayan toplu sözleşme görüşmelerinde bir arada görülüyorlar..

(HAKAN DÖRTBUDAK)

Biten grevler ve imzalanan sözleşme ile birlikte elde edilen kazanımlar ise şöyle gerçekleşmişti: "Yakacak, bayram ve izin ödemelerindeki zamlar yüzde 200'ü geçmektedir. İkramiyeler bir maaş arttırılmıştır. Haftalık çalışma saatleri birinci yıl 47.5, ikinci yıl 46.5 saate indirilmiştir. İşçiler işbaşı yaparlarken birikmiş haklar olarak 25-60 bin lira arasında değişen paralar alacaklardır. (…) DGM direnişi nedeniyle işten çıkarılan işçilerin tazminatı ödenecek, ayrıca tekrar işe alınmamaları konusunda hazırlanan kara liste kaldırılacaktır. Kıdem tazminatlarında bir artış olmamıştır."

Şimdi sözü son olarak, her şeyiyle bir döneme ışık tutan kitabın yazarı Can Şafak'a bırakıyoruz:

"Büyük Grev birçok yanıyla özgündü, eşsizdi; 'zafer', 'başarı', 'başarısızlık' kavramlarıyla değerlendirilemeyecek, bu kavramlara sığmayacak bir büyük işçi eylemiydi.

Bu değişim, Büyük Grev'in sendika hareketine en önemli katkılarından biridir. Büyük Grev, sendika/toplu pazarlık politikalarının hayat içinde sınandığı ve yeniden şekillendiği, sendikayı sermayeye karşı "toplu grev" fikrine hazırlayan, grup sözleşmesi tartışmaları içinden yeni bir stratejiye yönelten bir okul, bir laboratuar olmuştur."

Kitap, sadece sekiz ay süren grev dönemini değil büyük greve giden yolda başlangıç olarak nitelendirdiği 1975 yılı ile bir son olarak görülen 1980'e kadarki yılları tüm toplumsal, ekonomik ve siyasal boyutlarıyla ele almaktadır.

Böylesine karmaşık ve spekülasyonlara açık, herkesin başka bir tarafa çekiştirip durduğu bir süreci, arşiv çalışmalarıyla sınırlandırmadan, olabildiğince en geniş yelpazede, yüz yüze görüşmelerin yanı sıra, döneme ait eserleri de inceleyerek ele alması nedeniyle eksik veya yanlış bilinen birçok bilgiye de ulaşmamızı sağlamaktadır.

Elbette bu kitap dahi, "Büyük Greve" ilişkin tartışmaları sonlandırmayacaktır. Ancak bundan böyle, "Büyük Grev" ile ilgili tartışmalar asla eskisi gibi olmayacaktır, aynı "Büyük Grevin" kendisinden sonrasında olduğu gibi…

Böylesine değerli bir eseri kazandırdığı için, bir dönem yolu sendikamızdan da geçen Kristal-İş Sendikası Daire Müdürü Can Şafak'a metal işçileri adına teşekkür ediyoruz. Onun eline ve emeğine, bu destanı yaratanların ise yüreğine sağlık.

Büyük Grev 1977
Can Şafak
Sosyal Tarih Yayınları /
İşçi Hareketi Dizisi
496 sayfa, İst., 2012
ISBN : 9786054513062

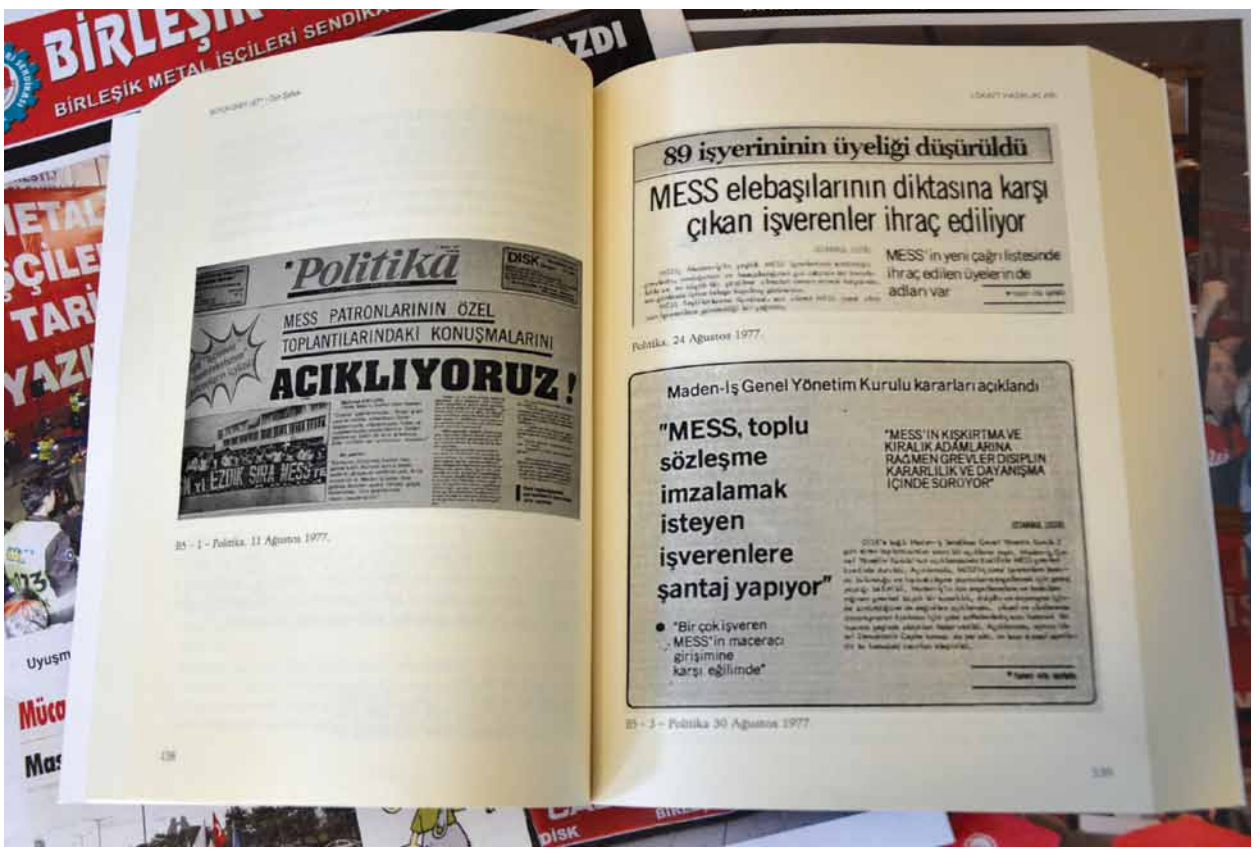

Söz Üyelerimizde...

2012-2014 grup toplu iş sözleşmesi hazırlıkları çerçevesinde Gebze'de düzenlenen toplantıya katılan üyelerimizden bazılarına mikrofonu uzattık ve bir emekçi olarak gündemdeki gelişmeleri değerlendirmesini istedik…

"Örgütlü olmak güçlü olmaktır,. bunu gördük."

"Kazanılmış haklarımızın gaspedilmesine izin vermemeliyiz."

"Tüm işçileri mücadelenin içine çekmek gerektiğini düşünüyorum."

Murat Aktaş (Schneider Elektrik)

Schneider Elektrik'te 5 yıldır çalışıyorum. Daha önce özel sektörde sigortalı ama sendikasız olarak çalıştım. O zamanda sendika örgütlenmesinde bizzat bulundum. Areva'ya girince Birleşik Metal-İş üyesi oldum. İşyerinde temsilcilerimize destek veriyoruz. Haklarımızı aramaya çalışıyoruz. Ne kadar fayda sunabiliyorsak ne mutlu bize... Sonuçta; sendikalı işçi ve sendikasız işçi arasında dünya kadar farklar var. Bugün sendikalı işçilerin hakları da günden güne azalıyor. Kıdem tazminatımıza göz diktiler. En son toplu iş sözleşme görüşmeleri sürerken bir gecede Hava-İş Sendikası'nın grev hakları ellerinden aldı. Toplum hala sessiz…

Türkiye'nin temel sorununun gelir dağılımındaki uçurum olduğunu düşünüyorum. Orta tabaka kalmadı. Gıda-yakacak vb. yardımlarıyla sadaka toplumu yaratılıyor. Verilene razı olan, hakkını aramayan bir toplum olduk.

Gündemi takip etmeye çalışıyorum. Kürtaj yasağının gündem saptırma amaçıyla getirildiğini düşünüyorum. 1999'da da Yaşar Okuyan, depremi fırsat bilerek 'mezarda emeklilik' dediğimiz yasayı çıkarttı. Kişilerin yaşam tarzına müdahale edilmesine karşıyım. Geçen yıl yapılan referandumda iki sendika ve memurlara grev hakkı verdiklerini söylemişlerdi. Yine işçiler sendikaya üye oldukları için işten atılıyor, memurların toplu iş sözleşmesi hakem heyetinde bitiriliyor. Bu sağ gösterip sol vurmaktır.

Önümüzde biz metal işçilerini bekleyen önemli bir süreç var. Toplu sözleşme arifesindeyiz. İşçiler, nasıl olsa temsilciler, delegeler bizi temsil ediyor diye düşünüyorlar. Sürecin içinde yeralmıyorlar. Bu bir yanı ile güzel, işçilerin sendikasına, Birleşik Metal-İş'e güvendiklerini gösteriyor. Temsilcileriyle, sendika başkanlarıyla tartışabiliyorlar, öneri getirebiliyorlar ama tüm işçileri mücadelenin içine çekmek gerektiğini düşünüyorum.

Emrah Koçak (Sarkuysan)

Sarkuysan'da işbaşı yapalı çok kısa bir süre oluyor. Daha önce Petrol-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu bir işyerinde çalıştım. Önümüzde toplu iş sözleşmesi sürecimiz var. Bugün toplantının duyurusu yapılınca burada olmak istedim. Önümüzdeki dönemde taleplerimizi, gelişmeleri öğrenmek istedim.

Türkiye'nin en yıkıcı sorununun işsizlik olduğunu düşünüyorum. Askerlikten sonra 1 yıl işsiz kaldım. Üniversiteyi kazandım ama ekonomik nedenlerle kaydımı sildirmek zorunda kaldım.

Bu işyerinde çok yeni olduğum için henüz kıdem tazminatı hakkımı kazanamadım ama önümüzdeki süreçte kıdem tazminatımıza göz diktiler. Kesinlikle buna karşı bugünden mücadelenin yürütülmesini hatta genel grevin örgütlenmesini istiyorum.

Kazanılmış haklarımızın gaspedilmesine izin vermemeliyiz.

Selamiye Yılmaz Seçgin (Cengiz Makine)

Uzun yıllar sendikasız olarak çalıştım. Cengiz Makine'da işe girdiğimde Türk Metal örgütlüydü. Korkumuzdan hiç sesimizi çıkartamazdık. İşçinin değil işverenin yanında durdular. Bayram arifesinde, gece yarıları, işçiye sormadan toplu iş sözleşmelerini bitirdiler. Sendika değiştirmeyi kendi aramızda konuşuyorduk ama işten atılmaktan korktuğumuz için sesimizi çıkartamıyorduk. Birlik içinde olunca 3 günde geçişi tamamladık. Olaylar çok güzeldi, birlik, beraberlik, inanç ve güven içinde hareket ettik. Şimdi bize sahip çıkan bir Sendikamızın olması bizlere güven veriyor.

Eren Bulat (Sarkuysan)

Sarkuysan'da 1 yıldır çalışıyorum. Daha önce küçük işyerlerinde sendikasız olarak çalıştım. Ücretler düşük, iş koşulları çok ağır. En temel sorunumuz zulme karşı birlik ve beraberliğin olmaması bence. Kapitalizm koşullarında işçiler, emekçiler çoğunluk olmasına rağmen işverenlerin daha örgütlü olduğunu düşünüyorum. Mecliste bir gecede istedikleri yasayı çıkartabiliyorlar. En son hava işkolunda grev yasaklandı ve Türk Havayollarında haklarını arayan işçiler, işten atıldı. İşçiler, örgütlülüğe darbe vurmak için işten çıkartıldı. Tüm toplumu gözdağı verilmek istendi. En ufak hak arama eylemi biber gazı ve coplarla bastırılıyor. Oysa İsrail'in insanlık dışı bir şekilde uyguladığı Gazze'ye yardım gemisine müdahaleye sessiz kalınıyor. Siyasi iktidar din sömürünü çok güzel kullanıyor. Şükür edebiyatı, sadaka toplumu yaygınlaştırıldı.

Ahmet Esmer (Cengiz Makine)

Cengiz Makine'da 5 yıldır çalışıyorum. Türk Metal'e karşı işçilerin tepkisi vardı. Toplu iş sözleşmelerimizin işçiden habersiz bayram arifelerinde imzalanmasına öfkeliydik. İşçilerin değil işverenlerin yanında durdular. İtiraz eden, taleplerini ileten işçiler, hemen işten atılıyordu. Sendika değiştirmemize iki şey etken oldu. Bosch işçileri bize yol gösterdi, cesaret verdi. Bir de bir dönem önceki grup toplu iş sözleşmesinde Birleşik Metal-İş'in tek başına grevleri örgütlemesi ve sonuçta farklı zam alınması… Çok kısa sürede bir araya geldik birlik ve inançla yola çıktık. İşçilere değer vermeyen, fikrini almayan sendikayı istemiyorduk.

İşverenden değil Türk Metal'den korktuk. Tabi ki işten atılma riskimiz vardı. Ne pahasına olursa olsun bu çember kırılmalıydı.

Türk Metal tarafından 30-40 kişilik bir listenin işverene verildiğini öğrendik. Ama işçilerin kararlılığını gördükleri için böyle bir hamlede bulunamadılar. Aylarca işyerine uğramayanlar işyerinden çıkmaz olmuşlardı. Türk Metalciler fabrikaya geldiğinde alkışlarla protesto ettik. Vaatlerde bulundular. İşverenden iyileştirme zammı aldıklarını söylediler. Birlik içinde olduğumuzu gördüler. Bir sabah vardiya çıkışında topluca Birleşik Metal-İş'e geçtik. Çok heyecanlıyız. İşçiyle omuz omuza olan bir Sendikamız var. Örgütlü olmak güçlü olmaktır. bunu gördük.

ÜZÜNTÜLERİMİZ

Anadolu Şube Yönetim Kurulu üyemiz İbrahim Üstün'ün annesi vefat etti. Anadolu Şubemizde örgütlendiğimiz Ceha Mobilya'dan Kamil Tümüklü'nün bebası vefat etti. İsmail Duran iş kazasında hayatanı kaybetti. Ankara Sağlık Bakanlığı'ndan Bastemsilcimiz Osman Uçar amileyat oldu. Başöz Enerji'den Hamza Yiğitaslan'ın babası, Hüseyin Demir'in babası, Hakan Çetiner'in amcası vefat etti. Mustafa Keskin-Ercan Keskin'in dayısı, Rahmi Şimşek-Zahap Şimşek'in dayısı vefat etti.

İstanbul 1 Nolu Şubemizde örgütlü Anadolu Isuzu'dan Şube Yönetim Kurulu üyemiz Erol Kalender'in babası vefat etti. Mehmet Buyurman'ın annesi vefat etti. Remas'tan Adnan Uçgun'un kız kardeşi vefat etti. Akgün Radyatör'den Fatih Demir'in babası vefat etti. Aks Otomotiv'den Aysel Dalga'nın eşi, İsa Alkan ve Hasan Alkan'ın babası vefat etti. Özarar'dan Cemil Babaoğlu'nun babası, Serkan Altın'ın babası vefat etti.

Gebze Şubemizde örgütlü Poly Metal'den Abdulsebur Önalan rahatsızlık geçirdi. Çayırova Boru'dan İbrahim Kaya ve Abdurrahman Aksoy iş kazası geçirdi. Poly Metal'den Alibey Akbulak'ın babası, Çayırova Boru'dan Ramazan Ünsal'ın çocuğu, Alstom'dan İbrahim Duran'ın annesi vefat etti. Polymetal'den Nurettin İşcan, Bosal'dan Murat Aygür, Yaşar Gürsel Köktaş, Çayırova Boru'dan Muharrem Şahin, Turgut Kaya, Yücel Boru'dan Tuğgan Söğütçü iş kazası geçirdiler. Arfesan işyeri temsilcilerimizden İbrahim Dil'in amcası, yine Arfesan'dan üyelerimiz Yakup Ömür'ün annesi, Ercan Yıldırım'ın annesi, Bosal'dan Özgür Gökçe'nin babası, Mehmet Bayburt'un kardeşi, Yücel Boru'dan Ayetullah Özdemir'in çocuğu, Makine Takım'dan Cengiz Erdoğan'ın annesi vefat etti.

Kocaeli Şubemizde örgütlü Termo Makine'dan Temsilcilerimizden Erdoğan Aktaş'ın ağabeyi Hayati Aktaş vefat etti. Baysan Kazan'dan Barış Kaynar'ın babası, Hüseyin Gürkan'ın babası, Kadir-Eyüb Ekiz'in babaannesi vefat etti. Elkim Radyatör: Erkan Demirci'nin babası, Deniz Alp'in babası vefat etti. Yüksel Kartal işkazası geçirdi. Anadolu Döküm'den Serkan Oran ameliyat geçirdi. Anadolu Döküm'den Ergün Issı iş kazası geçirdi. Trakya Sanayi'nden Suat Tual ameliyat oldu ve Mehmet Çevinç'i rahatsızlık geçirdi. Baysan Trafo'dan Mert Kaan Ayziç'in babaannesi vefat etti. Standart Depo'dan İlhan Biçer'in eniştesi vefat etti.

İzmir Şubemizde örgütlü Schneider Elektrik Çiğli'den Tahsin Şahin'in babası, FTB Fastaner'den Onur Tayşi'nin babası, Jantsa'dan Hakan Kaynak'ın annesi, Totomak'tan Özcan Topçu'nun babası Delphi'den İlknur Yorulmaz'ın kayınvalidesi, Murat Er'in kayınpederi, Özgen Gülay'ın kayınpederi, Hüseyin Köseler'in ablası, Tuna Karaağaç'ın babası, Mahle'den Süleyman Akın'ın annesi, Abdülhamit Beydüz'ün ağabeyi, Totomak'tan Özcan Topçu'nun babası ZF Lemförder'den Mehmet Fidan'ın ağabeyi, Ufuk Dikerol'un babası, Rettig Metal'den Bülent Erdemir'in babası, Soner Çına'ın annesi, HMS Makine'dan İsmail Gülüner'in babası, Zafer Koç'un annesi vefat etti.

Bosch işyerinden Mehmet Yılmaz'ın annesi vefat etti.

Kaybettiklerimize Tanrı'dan rahmet, yakınlarına başsağlığı diliyoruz. Ameliyat ve iş kazası geçiren arkadaşlarımıza geçmiş olsun der acil şifalar dileriz.

MUTLULUKLARIMIZ

Anadolu Şubemizde örgütlü Başöz Enerji'den Özcan Yürükçü ve Ragıp İmrenk'in çocukları sünnet oldu. Recai Gider ve Abdullah Arslan'ın kız çocukları dünyaya geldi.

Gebze Şubemizde örgütlü Çayırova Boru'dan Yunus Yıldırım Tepe, Poly Metal'den Ömer Yiğit, Reyhan Karaca'nın çocukları oldu. Makine Takım'dan Ahmet Bahtiyar, Fatih Açıkgöz evlendi. Arfesan'dan Hamdi Develi, Arpek'den Serkan Dinler, Harun Aktaş, İbrahim Karaman, Yücel Boru'dan Serdar Çelik, Bosal'dan Cemal Aslan, Murat Yalçınkaya, Yasin Olmuş, Hidayet Sarıkaya, Eren Adıgüzel, Legrand'dan Gönül Aliçavuş'un çocukları dünyaya geldi.

İstanbul 1 Nolu Şubemizde örgütlü Anadolu Isuzu'dan Fahrettin Koç, Cezmi Gümüşboğa, Hüseyin Arayıcı, Nihat Kütük, Aykut Azaklı, Mehmet Ali Turan, Fatih Alpağut, Turan Aslan, Mustafa Özcan'ın çocukları dünyaya geldi. Ömür Yıkar, Murat Başdoğan, Ersin Ergün evlendi. Mert Akışkan Gücü'nden Satılmış Kara, Soner Bahadır evlendi. Aks Otomotiv'den temsilcimiz Ahmet Eren'in kızı, Çetin Şahin'in kızı, Ali Çelik'in oğlu, Ayten Tüzün'ün oğlu oldu. Ali Rıza İlgün evlendi. Anadolu Motor'dan Cihan Zengin'in kızı, Ramazan Ören'in oğlu oldu. Remas Redüktör'den Asef İspir'in Bengüsu adında kızı oldu. Kerim Köse evlendi. ABB Elektrik-Tuzla'dan Yasin Eryılmaz'ın kızı oldu. Penta Elektronik'ten Samet Çetin'in Cemil Eren isminde oğlu, Mustafa Topçu'nun Büşra adında kızı, Yavuz Yağız'ın Ahmet Asaf adında oğlu, Murat Ulusinan'ın Muhammet Esad adında oğlu oldu. Ersin ve Sinan Kayacı, Salih ve Sinem Arslan, Zafer ve Şeyma Koç, Gökhan ve Gizem Fatma Demirel evlendi.

Kocaeli Şubemizde örgütlü Termo Makine'dan Erkan Bedir ve Kenan Özlan'ın çocukları oldu. İslam Yılmaz'ın oğlu sünnet oldu. Timur Cağaloğl, Kudret Çabukoğlu, Sadi Coşkun, Gültekin Gülaçtı, Yunus Ünal evlendi. AD Demirel'den Hakan Özmarel'ın oğlu, Veli Kaya'nın kızı oldu. Cem Bialetti'den Tuncay Karakaş ile Yasemin Şahin nişanlandı. Yüksel Derin ve Salih Yılmaz'ın çocukları sünnet oldu. Songül Sarıtaç evlendi. Baysan Kazan'dan Barış Akyıl, Bahadır Ergüneş, Abbas Başlın, Adem Ekiz, Recep Balta'nın düğünleri oldu. Elkim Radyatör: Nihat Mengü ve Oğuz Ersöz'ün çocukları oldu. Fatih Ay, Alptuğ Aldemir, Fırat Aydemir evlendi. Anadolu Döküm'den Nedim Güller, Hüseyin Pınarcı, Bayram Sağlam, Vahit Gündoğdu'nun çocukları sünnet oldu. Kemal Gündüz ve Necdet Sezer'in çocukları evlendi. Trakya Sanayi'NDEN Ferhat Şahin oğlu oldu. Özcan Ok ve Serhat Elva evlendi. Erciyas Boru'dan Murat Karagöz ve İhsan Yılmaz'ın çocukları sünnet oldu. Standart Depo'dan Bircan Karakaş'ın oğlu Emirhan, Abdul Vahap Altın'ın çocukları sünnet oldu. Elkim Metal'den Şaban Erdem, İsmail Çelik, Arif Tekir, Ahmet Kurt, Ekrem Memiş, Vedat Panik, Filiz Öztürk düğünleri oldu.

İzmir Şubemizde örgütlü FCMP TR Metal'den Süleyman Sülük'ün çocuğu dünyaya geldi. Haydar Bulunmaz, İsmail Önsal evlendi. Schneider Elektrik Çiğli'den Süleyman İyiler'in çocuğu dünyaya geldi. Esra Darıcı, Derya Artaç, İlker Korkmaz, Didem Kocakal evlendi. FTB Fastaner'den Cem Sel, Derya Torkat'ın çocukları dünyaya geldi. Seyithan Çerey, Rezzan Kaplan, Şevket Aydoğan, Cüneyt Bora evlendi. Mahle'den İsa Yılmaz, Barış Akkaşlı, Ercan Karadağ, Cengiz Aydın, Mevlüt Kalafat, Şuayip Cangür'ün çocukları dünyaya geldi. Gökhan Üstünalan ve Sibel Gökdemir, Alper İyiülgülü, Ercan Kılıç, Nemci vatansever, Bilal Demirbaşçı evlendi. Jantsa'dan Hüseyin Marabıtoğlu, Adnan Ak, Osman Küçükoğlu, Nedim Okçu, Tayfun Tarhan, Nail Güleçoğlu, Salih Memiş'in çocukları oldu. Ali Bağdatlı, Fatih Erdaş, Mustafa Dağdelen evlendi. Delphi'den Mustafa Sünkü'nün kızı, Özgen Gülay'ın kızı, Hasan Şenerkurmaz'ın kızı, Tolga Karagöz'ün oğlu, Ahmet Uygun'un oğlu, Halil Değişmez'in oğlu dünyaya geldi. Bülent Erken, Veli Şentürk, Emin Balkanlı, Bülent Çekici'nin çocukları sünnet oldu. İbrahim Gönüllü'nün kızı, Tuncay Selçukkaya, Ali Azağışengil, Mustafa Hügül evlendi. Totomak'tan İsmail Soydan, Ersin Demir, Taner Coşkun, Yunus Emre Harman, Sinan Yılmaz evlendi. Göksel Gürer, Saffet Sarı, Emin Boran, Kemal Çavuşoğlu, Mehmet Aka, Murat Tural, Serdal Beyazıt'ın çocukları oldu. İmpo Motor'dan Gökhan Alan evlendi. ZF Lemförder'den Durmuş Ali Balik, İhsan Atıcı, Oktay Demircan, Kamil Efecan, Hacı Akar'ın çocukları dünyaya geldi. Volkan Köynüşlüoğlu, Olcay Durmaz, Bilal Abeşka evlendi. Titan Jantsa'dan Çağlar Yiğit'in oğlu Hüseyin Yağız dünyaya geldi. Balatacılar'dan Süleyman Yılmaz, Abdullah Sert evlendi ve Salih Çakır nişanlandı. HMS Makine'dan Yaşar Akgönül, Semih Bükülmez'in çocukları oldu. Yusuf Arslan evlendi.

Eskişehir Şubemizde örgütlü Renta'dan Osman Top'un oğlu dünyaya geldi.

Dünyaya yeni gelen minik kardeşlerimize hoş geldiniz diyor, sağlıklı bir yaşam temenni ediyoruz. Yeni evli çiftlere ömür boyu mutluluklar dileriz.

BULMACA

Hazırlayan: Şahin Karayılan

SOLDAN SAĞA:

1) Duygu Asena'nın bir romanı. 2) Altın, gümüş gibi maddelerin saflık derecesi./Çok güzel, latif./Avuç içi. 3) Boyun eğen./Boru içindeki bir akışkanın akışını durdurmaya veya serbest bırakmaya yarayan alet./Bay'ın kısa yazılışı. 4) Takımın kısa yazılışı/İstanbul Su, Kanalizasyon İşleri'nin kısa yazılışı. 5) Kemiklerin yuvarlak ucu./Rezillik, rezalet. 6) Bir şeyin bir dizi içindeki yerini gösteren sayı./Altının simgesi. 7) Platinin simgesi./Güney Amirak devesi./Edirne'nin ilçesi. 8) Yapma, etme./Bir şarkıda her kıtadan sonra tekrarlanan ve bestesi değişmeyen parça. 9) Vatan./Bir nota./Güç, kudret. 10) Bir şeyi havaya fırlatmak, uzaklaştırmak. 11) Oruç tutulan ay./Yeter, kafi anlamında bir kelime./Aldatma, hile. 12) Yavru çocuk./Acemce su./Bir bayan adı. 13) Onuncu Köy romanının yazarı…

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1) Özellikle doğrama süsü yapmak, yapılar ı süslemek için kullanılan sertleştirilmiş mukavva veya alçı. 2) Aşık edebiyatında kafiye./Mutlu sonuç, zafer./Kaba ve kalın kumaş. 3) Argoda cezaevi./Kemiklerin toparlak ucu./Bulmaya çalışmak. 4) Şarkı, türkü./Yapma, işleme, yapım./Son halife. 5) Vesairenin kısa yazılışı/Nazım Hikmet'in Soyadı./Çıkışma, paylama. 6) Bir şeyin olma ihtimalini uzak görmek. 7) Parmakları açıp başparmağı da burna değdirip elle yapılan alay yollu hakaret. 8) Gorki'nin bir romanı./Gümüşün simgesi./Rütbe ve kıdemce küçük olan./Dünyanın uydusu. 9) Rusça'da evet./Mengen'in simgesi./Katı ve donmuş halden sıvı hale geçme./Zayıflama. 10) Duvarlara sürülen çeşitli renkte kireçli su./Bir kadın adı. 11) Yüksek ova./Elbisenin belden aşağı sarkan kısmı./Tumör. 12) Rey./Alev./Yemin. 12) Kafamızı darbelerden korumak için taktığımız başlık./Bir pamuk türü.

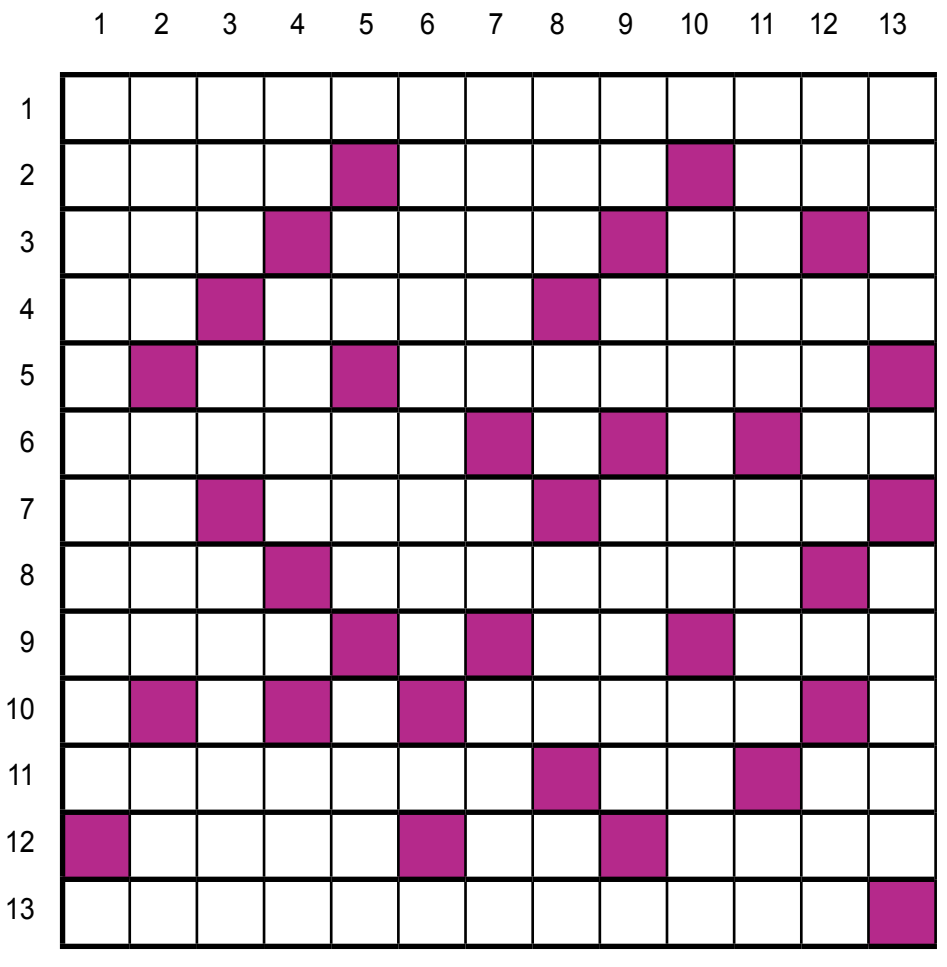

Emeğimiz, bedenimiz bizimdir!

İstediğimiz zaman, istediğimiz kadar çocuk!

Ülkemizdeki kadın cinayetleri 2002-2009 arasında 1400 kat arttı. Ülkemizde her gün 5 kadın yakınları olan erkekler tarafından öldürülüyor. Her 3 kadından biri şiddet görüyor, kadınların kendi hayatları üzerindeki karar hakkı, sürekli şiddetle gasp ediliyor. Ancak bu ülkede hala 12 yaşındaki kız çocuklarına yönelik tecavüz davalarında, "rızası vardı" diye hükmedilebiliyor. Ve hükümet, kadınlara yönelik şiddeti önlemekle sorumlu bakanlığının adındaki "kadın" sözcüğünü çıkartıyor!

Dünya Bankası'nın isteğiyle insan sağlığını alınıp satılan bir mal haline getiren hükümet, birinci basamak sağlık hizmeti olan aile planlaması hizmetlerini ücretli hale getiriyor. Ana Çocuk Sağlığı ve Aile Planlaması Merkezleri kapatılıyor, doğum kontrolü için aile hekimine başvurmak zorunda bırakılan kadınların sağlıklı ve ücretsiz yöntemlere ulaşmasının önü kesiliyor. Bu yüzden ülkemizde her yıl 1.400 kadın, bu birinci basamak sağlık hizmetlerinin paralı ve zor ulaşılabilir olması yüzünden, gebelik, doğum ve lohusalık ile bağlantılı nedenler yüzünden ölüyor.

Ve yıllardır her fırsatta kadın-erkek eşitliğine inanmadığını defalarca tekrarlayan ve kadınlara sürekli "3 çocuk doğurmalarını" emreden başbakan, "sezaryenle doğuma karşıyım, kürtaj cinayettir" der demez, torba yasalar, kürtaj yasakları ülkenin en acil gündem maddeleri haline geliyor. Ne anti-demokratik sendikal yasaklar, ne iş kazalarında ölen binlerce işçi, ne 550 bin işçinin toplu sözleşmesinin askıya alınması! "Kürtaj yaşamsal bir sosyal haktır. Kürtaj hakkımızı tartıştırmıyoruz" diyen kadınların tepkisi yüzünden kürtaj yasaklarını sonbahara erteleyen hükümet, meclisin son günü sezaryenle doğumu sınırlandıran yasayı kabul ediyor. Belli ki hükümetin "ucuz işçi üretimi" işinde acelesi var! Belli ki hükümet, Ulusal İstihdam Stratejisi denilen ucuz işçi simsarlığı planlarını uygulamaya hazırlandığı bugünlerde işi her yönüyle sağlama almak istiyor.

Hükümetin "en az 3 çocuk doğurun", "özürlü de olsa doğurun bakarız", "tecavüze uğradıysa annesi olacak kadın intihar etsin" sözleriyle yaygınlaştırdığı kadın düşmanlığı, sermayenin UİS dayatmasının doğrudan bir parçası. Türkiye sermayesinin ucuz ve genç işgücü avantajı 2038 yılında ortadan kalkacak. Bu yüzden hükümet, tıpkı ülkemizin madenleri, akarsuları, ormanları ve kent arazileri gibi sermayenin "doğal malı" saydığı kadın bedeni üzerindeki tahakkümü güçlendirmek istiyor. Sermayeye ucuz ve güvencesiz işçi lazım ve kadınlar hem ucuz işçiler, hem ucuz işçileri doğurup bakan ev köleleri olarak bu "ekonomik performans" planı gereğince başbakan 3 derse 3; 5 derse 5 çocuk doğuran itaatkâr kuluçka makineleri olmaya zorlanıyor. Ve ülkenin bütün akarsularını, ormanlarını, doğal varlığını, SİT alanlarını şirketlere yağmalatan hükümet, bu kadın düşmanı "ekonomik performans" oyununu "yaşam hakkını savunmak" diye pazarlıyor.

Peki Samsun'da dere yatağına yapılmış TOKİ konutlarında sele kapılıp ölen 4 çocuğun yaşam hakkını kim savunacak? Ya şu anda sokaklarda yatıp kalkan milyonlarca sokak çocuğunun hakkını? Ya yetiştirme yurtlarında tacize, tecavüze, kötü muameleye maruz kalan çocuklarınkini? Ya evlere kapanarak yaşamak zorunda kalan binlerce engelli çocuk ve annesinin yaşam hakkını? Ya her gün iş cinayetlerinde ölen onlarca işçinin yaşam hakkını? Ya, kürtajın yasaklanması halinde, sağlıklı olmayan koşullarda düşük yapmaya çalışırken ölecek yüzlerce kadının yaşam hakkını?

Sağlık örgütleri uyarıyor: "Kürtajın yasak olduğu ülkelerde, kadın ölümlerinin önemli bir kısmı merdiven-altı koşullarda yapılan kürtajlardan kaynaklanmakta, yılda 68 bin kadın bu biçimde ölmektedir. Kürtajı yasaklama girişimi kadını birey olarak görmeyen; kadının bedenini ve doğurganlığını denetleme arzusu; devletin ortadan kalkan sosyal rolünü kadınların sırtına yıkma girişiminin bir parçasıdır. Temel bir insan hakkı olan üreme hakkı kapsamında üremenin zaman ve sıklığına karar verme ve istenmeyen gebeliğin sonlandırılması hakkı aynı zamanda kadınların yaşam hakkıdır".

Ve kadınlar uyarıyor: Kürtaj kadınlar için keyfi bir uygulama değil, zorunluluktan doğan bir ihtiyaç ve kadınların vazgeçilmez, yaşamsal bir sosyal hakkıdır. Kürtaj değil, kürtaj yasağı cinayettir. Emeğimiz ve bedenimiz bizimdir; başbakanın istediği kadar değil, kendi istediğimiz zaman, istediğimiz kadar çocuk doğuracağız. Sermayeye ucuz işçi doğurmayacağız! Bu yasayı çıkarttırmayacağız!"